الله
رسول
محمد

KAİNATTAKİ KUSURSUZLUK

TESADÜF DEĞİL

HARUN YAHYA

Günlük hayatta kullandığınız araç gereçleri şöyle bir düşünün: Örneğin cebinizdeki anahtarları... Şüphe yok ki hiç kimse, bir anahtarın "tesadüf eseri" tam kilidi açacak biçimi almış olduğunu ve cebinize de tesadüfen girdiğini söylemeyecektir. Aynı şekilde yoldaki tabelaların tesadüf eseri bulundukları yerlere yerleştiklerini ve yine tesadüf eseri bu tabelaların üzerine saçılan boyalarla insanlar için bir anlam taşıyan yazıların oluştuğunu iddia etmeyecektir.

Kuşkusuz tüm bunlar, üzerinde düşünülerek ve emek harcanarak, belli bir amaç ile tasarlanıp karşınıza gelmiştir ve sizin de bu konuda en ufak şüpheniz bulunmaz.

Peki ya yolda yürürken gördüğünüz insanlar, yanından geçtiğiniz ağaçlar, önünüze çıkan bir kedi ya da bir köpek?...

Sizce onların varlığının sebebi tesadüfler olabilir mi?

Kuşkusuz böyle bir ihtimal üzerinde düşünmek bile son derece akıl dışıdır... Tek bir ataçın, bir telin tesadüfen düzgünce bükülmesiyle masasına gelmesini mantıksız bulan bir kişi elbette ki, insanların, kedilerin, kuşların, ağaçların ve tüm evrenin de tesadüfen meydana gelmesinin bunlarla kıyas edilemeyecek kadar imkansız olduğunu anlamak durumundadır.

Ancak bu kadar açık bir gerçeğe sırt çeviren insanlar bulunmaktadır. "Materyalist-Darwinist" olarak bilinen bu kimseler tesadüfleri üstün bir akıl gibi sunan, art arda meydana gelen milyonlarca tesadüfün toplamını "yaratıcı bir güç" olarak gösteren batıl bir fikrin savunucularıdır. Onlara göre tesadüfler, dünyadaki bütün insanların aklından çok daha büyük bir akla sahiptirler. Dahası onlara göre zaman çok önemli bir anahtar görevindedir. Öyle ki tesadüfe zaman verilirse, cansız ve şuursuz atom yığınlarını insanlara, karıncalara, atlara, orkideye, güle ve aklınıza gelen-gelmeyen milyonlarca canlıya çevirebilir!!!

Bu kitapta, kendilerini tesadüf çıkmazının içine sokarak, çevrelerindeki yaratılış delillerini inkar edenlerin ne tür bir mantık bozukluğu sergilediklerini fark edeceksiniz.

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 60 ayrı dile çevrilen yaklaşık 300 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

بسم الله الرحمن الرحيم

الله
رسول
محمد

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 60 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezil-

ya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

KAİNATTAKİ KUSURSUZLUK

TESADÜF DEĞİL

Harun Yahya
(Adnan Oktar)

OKUYUCUYA

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.
- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Bu kitapta kullanılan ayetler Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

1. Baskı: Kasım, 2002 / 2. Baskı: Ocak 2006 / 3. Baskı: Temmuz 2009

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi İbrahim Elmas İş Merkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset / 100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

TÜM BUNLAR

Tesadüf değil

SARKIT KESİTİ

ACIBAKLA YAPRAĞINA DÜŞMÜŞ YAĞMUR DAMLASI

DENİZYILDIZI

Giriş: Tesadüf İddialarının Mantıksızlığı

Sabah kalktığınız andan itibaren karşılaştığınız şeyleri şöyle bir düşünün... Başınızın altına koyduğunuz yastık, üzerinize örttüğünüz battaniye, sizi uyandıran çalar saat, kalkar kalkmaz, temiz hava girmesi için açtığınız pencere, dolapta asılı duran kıyafetleriniz, her sabah kalktığınızda baktığınız ayna, kahvaltıda kullandığınız çatal-bıçak, dışarı çıkarken yanınıza aldığınız şemsiye, bindiğiniz asansör, arabanızın kapısını açmak üzere kullandığınız anahtar, yoldaki trafik ışıkları, tabelalar, iş yerindeki masanızda duran kağıt, kalem ve diğerleri...

Kuşkusuz tüm bunlar pek çok kişi tarafından üzerinde düşünülerek, emek ve vakit harcanarak, belli bir amaç gözetilerek karşınıza gelmiştir. Bu konuda hiçbir şüpheniz yoktur. Ve hiç kimse bunların sabah kalktığınızda tam olmaları gereken yerde, tesadüf eseri karşınıza çıktığını da iddia etmeyecektir. Örneğin kimse anahtarınızın tesadüf eseri tam arabanızın kapısını açacak şekilde yontulmuş olduğunu ve cebinize de tesadüfen girdiğini söylemeyecektir. Ya da yoldaki tabelaların tesadüf eseri bulundukları yerlere yerleşip ve yine tesadüf eseri saçılan boyalarla insanlar için bir anlam taşıyan yazıların oluştuğunu iddia etmeyecektir. Aynı şekilde masanızda duran ve şekillendirilmiş bir telden başka bir şey olmayan ataçın bile oraya tesadüf eseri, tam kağıtla-

rı birarada tutacak şekilde bükülüp konduğunu iddia eden kimse de çıkmayacaktır. Çünkü bunların her biri, boyutları, şekilleri, işlevleri ve daha pek çok detaylarıyla birer tasarım örneğidir. Sizin rahatınız için, ihtiyacınızı karşılayacak şekilde, bilgi kullanılarak bilinçli yöntemlerle üretilmişlerdir. Ve her birinin çevrenizde bulunmasının özel bir sebebi, belli bir amacı vardır.

Peki ya yolda yürürken gördüğünüz insanlar, yanından geçtiğiniz ağaçlar, önünüze çıkan köpek, çatınızın saçaklarına yuva kuran güvercin, masanızda duran çiçekler, yukarı baktığınızda gördüğünüz gökyüzü? Sizce onların varlığının sebebi tesadüfler olabilir mi?

Kuşkusuz böyle bir ihtimal üzerinde düşünmek bile son derece akıldışıdır... Çünkü çevrenizi saran canlı ve cansız tüm varlıklar, biraz önce saydığımız çevrenizdeki insan yapımı eşyalarla kıyas edilemeyecek, tesadüflere asla ihtimal bırakmayacak mükemmelliktedir. Bunların her biri üstün bilgi ve akıl gerektiren bilinçli bir yaratılışın örnekleridir. Tek bir ataçın, bir telin tesadüfen düzgünce bükülmesiyle masasına gelmesini mantıksız bulan her insan, insanların, kedilerin, kuşların, ağaçların ve tüm evrenin de tesadüfen meydana gelmesinin bunlarla kıyas edilemeyecek kadar imkansız olduğunu elbette ki görebilir.

LALE KESİTİ

Ancak günümüzde, bu kadar açık bir gerçeği göremeyen, daha doğrusu gördüğü halde görmezlikten gelen insanlar bulunmaktadır. Bu kişiler, ağaçların, kuşların, bulutların, evlerin, arabaların, sizin, yakınlarınızın, çevrenizde gördüğünüz diğer insanların ve canlı-cansız herşeyin, kısacası içinde yaşadığınız kainatın kör tesadüflerin eseri olduğunu iddia ederler.

"Materyalist-Darwinist" olarak bilinen bu kimseler tesadüfleri üstün bir akıl gibi sunan, art arda meydana gelen milyonlarca tesadüfün toplamını "yaratıcı bir güç" olarak gösteren batıl bir fikrin savunucularıdır. Materyalist-Darwinistlere göre tesadüfler, dünyadaki bütün insanların aklından çok daha büyük bir akla sahiptirler. Yüz binlerce yıldır gelip geçmiş ne kadar insan varsa, hepsinin beynini, aklını, düşünme kabiliyetini, muhakeme ve hafıza gücünü, fiziksel özelliklerini ve daha yüzlerce binlerce özelliğini şekillendiren gücün, "tesadüf" isimli bir "deha" olduğunu iddia ederler.

Materyalist-Darwinistlere göre bu dehanın olağanüstü olayları gerçekleştirmek için ihtiyacı olan tek şey ise "zaman"dır. Bu çarpık mantığa göre eğer tesadüfe zaman verilirse, cansız ve şuursuz atom yığınlarını insanlara, karıncalara, atlara, zürafalara, tavus kuşlarına, kelebeklere, incire, zeytine,

CAYMAN ADASINDAKI BIR SÜNGER TÜRÜNÜN KESİTİ

portakala, şeftaliye, nara, karpuza, kavuna, domatese, muza, laleye, menekşeye, çileğe, orkideye, güle ve aklınıza gelen-gelmeyen milyonlarca canlıya çevirebilir. Üstelik bunların yanı sıra gezegenleri, yıldızları, Güneş'i, bunların dolaştığı yörüngeleri meydana getirebilir. Ayrıca Darwinizm'e göre bütün öğrenciler, bürokratlar, doktorlar, mimarlar, iş adamları, mühendisler, bilim adamları da tesadüflerin sabırlı çalışmaları sonucunda biraz mineral, biraz su ve güneşin de desteğiyle zaman içinde meydana gelmişlerdir. Ne ilginçtir ki söz konusu batıl inancın temeli olan bu tesadüf putu, aynı zamanda, kitaplarında, konferanslarında, hararetli tartışmalarında kendi "tesadüfi varoluşlarını" anlatan materyalist-Darwinistleri de oluşturmuştur. İşte bazı evrimci-materyalist bilim adamlarının Latince kelimelerle, ağır ve anlaşılması özellikle zorlaştırılmış bir üslupla anlattıkları evrim teorisinin ve materyalist felsefenin özündeki iddia budur.

"Kainattaki Kusursuzluk Tesadüf Değil" olarak isimlendirdiğimiz bu kitapta, kendilerini tesadüf çıkmazının içine sokarak, çevrelerindeki yaratılış delillerini inkar edenlerin, kendilerini ve içinde yaşadıkları evreni yaratan Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için ne tür bir mantık bozukluğu içinde olduklarına hep beraber şahit olacağız.

Ancak konuya geçmeden önce şunu belirtmekte yarar vardır: Materyalist-Darwinistlerin –bu kitapta inceleyeceğimiz- mantık

bozuklukları ve çelişkileri, tarih boyunca yaşamış olan tüm putperestler ve inkarcı toplumlarda rastlanan bir kavrayış eksikliğidir. Geçmiş toplumlarda da insanlar totemleri, elleri ile yonttukları heykelleri ilah olarak kabul etmişler, taştan topraktan heykellerin yaratıcı olabileceğine inanacak kadar şuurlarını yitirmişlerdir.

AKILLI TASARIM YANİ YARATILIŞ:
Allah'ın yaratmak için tasarım yapmaya ihtiyacı yoktur

Kitapta yer verilen "tasarım" ifadesinin de doğru anlaşılması oldukça önemlidir. Allah'ın kusursuz bir tasarım yaratmış olması, Rabbimiz'in önce plan yaptığı daha sonra yarattığı anlamına gelmez. Bilinmelidir ki, göklerin ve yerin Rabbi olan Allah'ın yaratmak için herhangi bir 'tasarım' yapmaya ihtiyacı yoktur. Allah'ın tasarlaması ve yaratması aynı anda olur. Allah bu tür eksikliklerden münezzehtir.

Allah'ın, bir şeyin ya da bir işin olmasını dilediğinde, onun olması için yalnızca "Ol!" demesi yeterlidir.

Ayetlerde şöyle buyurulmaktadır:

Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: "Ol" demesidir; o da hemen oluverir. (Yasin Suresi, 82)

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "OL" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 117)

MERCAN KESİTİ

TÜM BUNLAR

Tesadüf değil

TAVUS KUŞU TÜYÜ

TESADÜFLER İLAH OLAMAZ, TÜM VARLIKLARIN YARATICISI ALLAH'TIR

Charles Darwin'in 19. yüzyılda ortaya attığı evrim teorisi, insanlık tarihinde yer alan en inanılmaz, en akıl dışı iddialardan biridir. Buna rağmen, 150 yıl boyunca çeşitli bilim adamlarından profesörlere, doktorlardan araştırmacılara kadar birçok kişi bu teoriye inanmıştır. Bu insanlar bilimsel gerçeklerle çelişmeyi dahi göze alarak, büyük bir kararlılıkla evrim teorisini savunmaya çalışmışlardır.

Oysa bu teori akıl almaz bir iddia öne sürmektedir. Evrim teorisine göre, tüm insanlar, bitkiler ve hayvanlar kör ve şuursuz tesadüflerin eseridirler. Evrimciler, bundan milyarlarca yıl önce, bilinci, aklı, bilgisi ve hiçbir gücü olmayan cansız atomların, tesadüfler sonucunda, ilkel çorba olarak adlandırdıkları okyanuslarda veya su birikintilerinde, belli oranlarda biraraya geldiklerine; daha sonra tesadüfen gelişen olaylar sonucunda, bugün bilim adamlarının en ileri teknoloji ile laboratuarlarda dahi oluşturamadıkları proteinleri ve hücreyi oluşturduklarına inanırlar. Bununla da kalmaz daha da ileri giderek kör tesadüflerin meydana getirdiği hücrelerin de yine tesadüfi süreçler sonucunda, balıkları, deniz yıldızlarını, penguenleri, atmacaları, kedileri, aslanları, martıları, kuzuları ve hatta akıl sahibi insanları oluşturduklarını söylerler.

Evrimcilerin ne kadar akıldışı bir iddiada bulunduklarını anlamak için bir örnek verelim:

Tesadüflerin yaratıcı gücü olduğuna inanan evrimciler, çok büyük variller alsalar. Bu varillerin içine, bir canlıyı oluşturmak için gerektiğini düşündükleri ne kadar madde varsa koysalar. Örneğin bu varile, canlılığı oluşturan tüm amino asitleri, proteinleri, lipidleri, karbon, fosfor, kalsiyum, karoten gibi elementlerin hepsini koysalar. Daha sonra bu karışıma dışarıdan ne etki vermek istiyorlarsa verseler. Örneğin varili ısıtsalar, soğutsalar, üzerine yıldırımlar düşürseler, elektrik verseler. Varile koydukları maddeleri istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsalar. Ayrıca bu karışımın başında milyarlarca hatta trilyonlarca sene, birbirlerine babadan oğula vasiyet ederek nöbet tutsalar. Ve hiçbir şeyi tesadüflere bırakmadan, karışımın her anını kontrol ederek, birbirlerine danışıp, dünyanın en önde gelen biyologlarından, genetikçilerinden, fizikçilerinden, evrim uzmanlarından görüşler alsalar. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanıyorlarsa hepsini kullanmakta serbest olsalar...

Tüm bu bilinçli ve ciddi çabalara rağmen bu varilden canlılığa dair bir şey asla çıkaramazlar. Ne yaparlarsa yapsalar yine de bu varilin içinden, bu kitap boyunca resimle-

RENKLİ BOYUNLU TAVUS KUŞU TÜYÜ

rini göreceğiniz tavus kuşlarını, serçeleri, tavşanları, muhabbet kuşlarını, atları, gergedanları, karpuzu, mandalinayı, gülleri, yaseminleri, ıhlamur ağaçlarını, kirazları, çileği, muzları, hindistan cevizini, pamuğu, kestaneyi, mısırı, hurmayı, inciri, zeytini, limonu, üzümleri, kayısıyı, sincapları, baykuşları, karıncaları, balarılarını v.s. çıkaramazlar.

Ne işlem yaparlarsa yapsınlar bu varilin içindeki atomlar; Einstein, Newton gibi karmaşık problemler çözen dahi bilim adamlarını; Picasso, Michalengelo gibi sanat ve estetik yönünden harikalar meydana getiren sanatçıları; Beethoven, Mozart gibi insan ruhuna zevk veren melodiler besteleyen müzisyenleri; buluşlar yapan, kendisini meydana getiren atomları mikroskop altında inceleyen bilim adamlarını; Humphrey Bogart, Charlton Heston gibi rol yeteneği olan aktörleri; Britney Spears, Ricky Martin, Michael Jackson gibi sanatçıları; dans eden, şarkı söyleyen, simetriden, estetikten, renklerin uyumundan zevk alan, araba tasarımı yapan, kitap yazan, kitap okuyan, öğrenen, öğrendiklerini hafızasında tutan, düşünen, akleden, muhakeme eden, heyecanlanan, sevinen, sevgi, merhamet ve şefkat duyan, özleyen, fırındaki kekin kokusunu duyunca iştahlanan,

ZEBRA POSTU

Darwinistlere göre tesadüflerin olağanüstü olayları gerçekleştirmek için ihtiyacı olan tek şey "zaman"dır. Bu çarpık Darwinist mantığa göre eğer tesadüfe zaman verilirse, cansız ve şuursuz atom yığınlarını insanlara, karıncalara, atlara, zürafalara, tavus kuşlarına, kelebeklere, incire, zeytine, portakala, şeftaliye, nara, karpuza, kavuna, domatese, muza, laleye, menekşeye, çileğe, orkideye, güle ve aklınıza gelen-gelmeyen milyonlarca canlıya çevirebilir.

yediği yemeğin tadından zevk alan, komik bir olaya gülen, dostları ile neşelenen, bir fikri savunan, müzakere eden insan zekasını kesinlikle meydana getiremezler.

Bilinçsiz atomları, her ne şekilde biraraya getirirseniz getirin, hiçbir zaman bu varlıklardan tek bir tanesini, hatta bunlardan herhangi birinin tek bir hücresini dahi oluşturamazlar.

O halde tüm insanlığın bilgi birikimi ve çabası ile asla meydana gelemeyecek canlılığı, şuursuz atomların, kör tesadüflerin yardımı ile meydana getirdiğini nasıl iddia edebilirler? Açıkça anlaşılacağı gibi bir parça aklı ve vicdanı olan bir insan, tüm canlıların ve insanların, tesadüflerin eseri olmasının mümkün olamayacağını hemen anlar. Hiçbir ön yargıya kapılmadan, aklı ve vicdanı ile düşünen her insan, tüm bu varlıkları yaratanın, üstün bir akıl, sonsuz bilgi ve benzersiz bir güç sahibi Allah olduğunu kesin olarak bilir.

Ancak, 20. yüzyıl boyunca büyük bir mucize olarak, insanların bir bölümü bu akıl almaz senaryoya inanmışlardır. Putperest kavimlerin inançları ile alay

MERCAN DALININ UÇ DETAYI

PEMBE KUŞTÜYÜ

eden, onları ilkel gören bu insanlar, profesör, bilim adamı, öğretim görevlisi gibi sıfatlar taşımalarına rağmen, tahtadan oyulmuş bir putun insanların yaratıcısı olduğuna inananlar kadar akıllarını ve vicdanlarını köreltmişler ve bu safsataya inanmışlardır. Peygamber Efendimiz (sav) bir hadis-i şerifinde, böyle bir körlük taşıyan insanlara şirkin en büyük günah olduğunu hatırlatmaktadır:

> ***"(En büyük günah) Allah seni yaratmış iken, O'na ortak koşmandır."*** *(Kütüb-i Sitte, Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, Prof. Dr. İbrahim Canan, 2. cilt, Akçağ Yayınları, Ankara, s. 130)*

Allah Kuran'da, putlara tapan, putları hakkında yalanlar uydurarak onların herşeye güç yetirdiğini zannederen bu insanları şöyle uyarmaktadır:

> **Siz yalnızca Allah'tan başka birtakım putlara tapıyor ve birtakım yalanlar uyduruyorsunuz. Gerçek şu ki, sizin Allah'tan başka taptıklarınız, size rızık vermeye güç yetiremezler; öyleyse rızkı Allah'ın Katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz. (Ankebut Suresi, 17)**

ANEMON

MAVİ KUŞ TÜYÜ

TÜM BUNLAR

Tesadüf değil

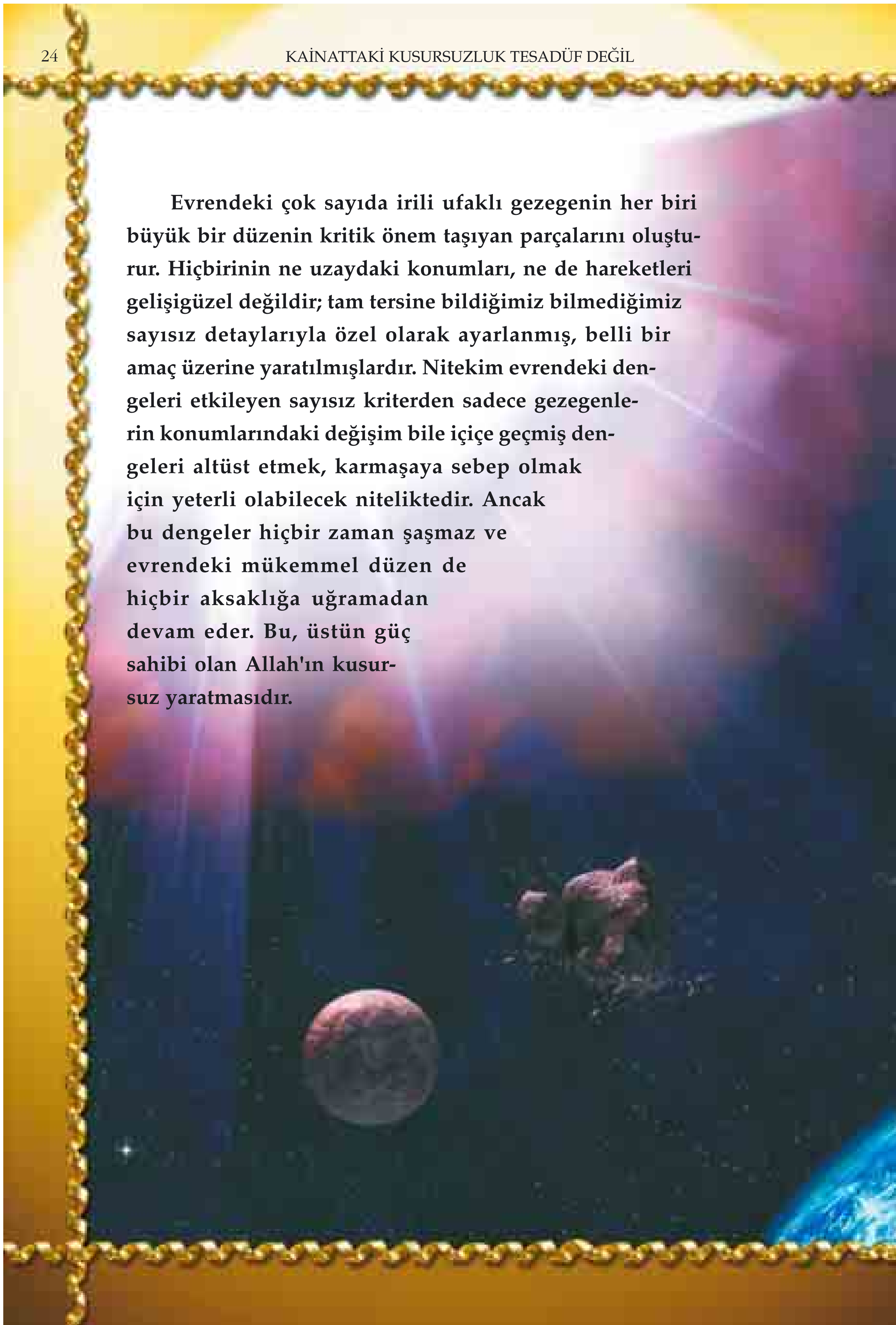
EVRENDEKİ KUSURSUZ DÜZEN TESADÜF İDDİALARINI YALANLAMAKTADIR

Canlı ve cansız tüm varlıkları içinde barındıran evren, kusursuz bir tasarıma, eşsiz sistemlere, canlıların yaşayabilmeleri için gereken tüm şartların varolduğu bir ahenk ve düzene sahiptir. Özellikle 20. ve 21. yüzyılda elde edilen tüm bulgular evrenin kusursuz bir plan ve tasarımın sonucu olduğunu ortaya koymuştur. Bilimin gösterdiği gerçek şudur: Evreni, üstün bir akla ve sonsuz bir güce sahip olan Yüce Allah yaratmıştır.

Ne var ki bilimin 20. yüzyılda kesin delillerle ortaya koyduğu bu gerçek, Darwinist–materyalist felsefeyi benimsemiş kişiler tarafından görmezlikten gelinmektedir. Daha önce de belirtildiği gibi materyalistler evrenin, kaosun, karmaşanın ve tesadüflerin ürünü olduğunu iddia ederler. Ancak, evrenin oluşumundan içinde işleyen sistemlerin ve barındırdığı varlıkların arasındaki kusursuz denge ve ahenge kadar incelenen her konu, evrenin kesinlikle tesadüf eseri olamayacağını ortaya koymaktadır.

İngiliz fizikçi ve matematikçi olan Sir James Jeans evrendeki kusursuz düzeni şu şekilde ifade etmiştir:

> "Evren hakkında yapılan bilimsel bir araştırmanın sonucu tek bir cümleyle özetlenebilir: Evren, matematik bilgisi sonsuz bir varlık tarafından dizayn edilmiş olarak görülüyor." *(Sir James Jeans, The Mysterious Universe, Cambridge University Press, 1932, s. 140)*

Evrendeki çok sayıda irili ufaklı gezegenin her biri büyük bir düzenin kritik önem taşıyan parçalarını oluşturur. Hiçbirinin ne uzaydaki konumları, ne de hareketleri gelişigüzel değildir; tam tersine bildiğimiz bilmediğimiz sayısız detaylarıyla özel olarak ayarlanmış, belli bir amaç üzerine yaratılmışlardır. Nitekim evrendeki dengeleri etkileyen sayısız kriterden sadece gezegenlerin konumlarındaki değişim bile içiçe geçmiş dengeleri altüst etmek, karmaşaya sebep olmak için yeterli olabilecek niteliktedir. Ancak bu dengeler hiçbir zaman şaşmaz ve evrendeki mükemmel düzen de hiçbir aksaklığa uğramadan devam eder. Bu, üstün güç sahibi olan Allah'ın kusursuz yaratmasıdır.

O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman (olan Allah)ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygunsuzluk' göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? Sonra gözünü iki kere daha çevirip-gezdir; o göz (uyumsuzluk bulmaktan) umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir. (Mülk Suresi, 3-4)

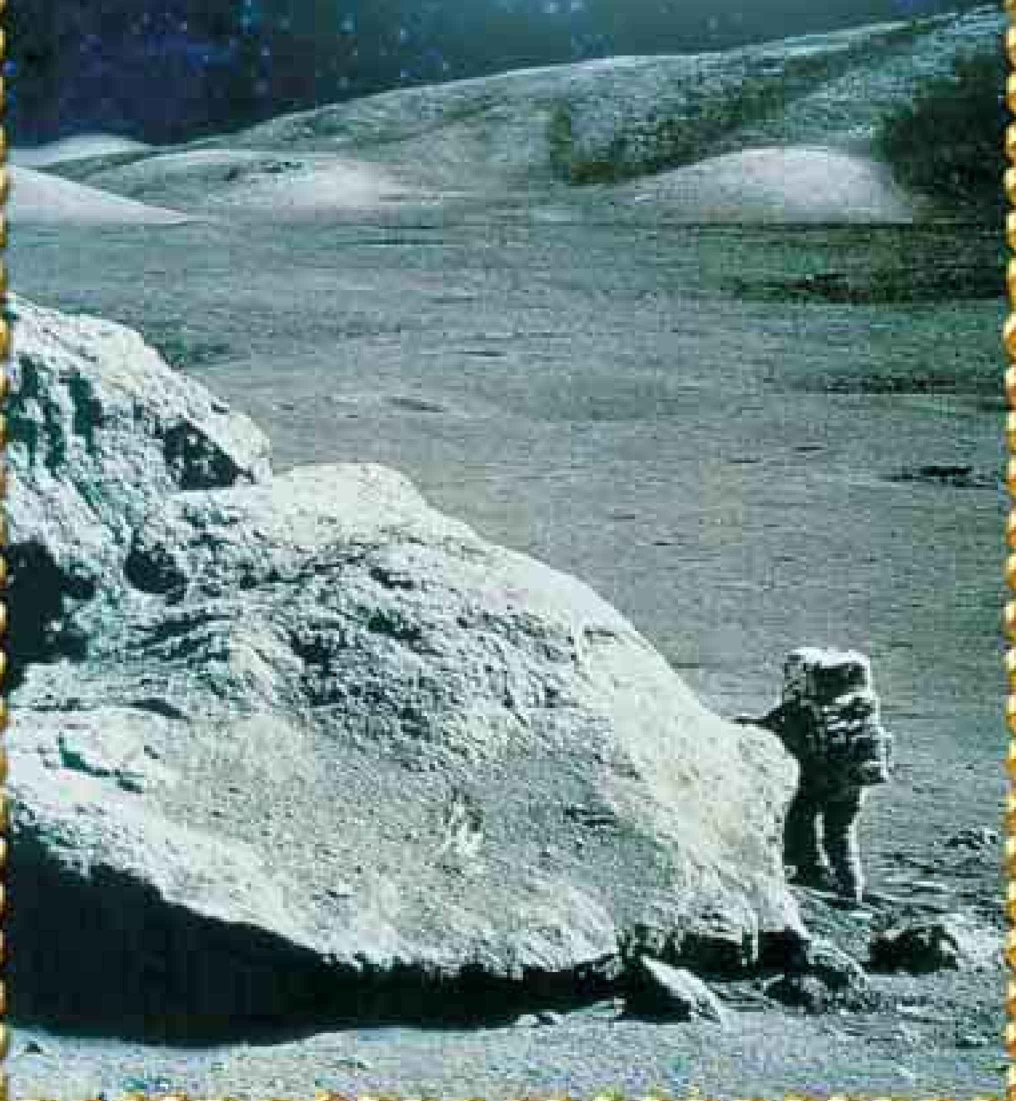

Evrendeki mükemmel düzen, canlılığın varoluşunun tesadüfi mekanizmalarla meydana geldiğini öne süren evrim teorisinin mimarı Charles Darwin'i dahi, evrenin yaratılışında tesadüflerin yeri olamayacağını itiraf etmek durumunda bırakmıştır. Darwin'in bu itirafı şöyledir:

> "Bu muazzam ve harikulade evreni, çok geriye ve çok ileriye bakabilme kabiliyeti bulunan insan da dahil olmak üzere, kör tesadüf veya zaruretin eseri olarak görmek çok güç, hatta imkansızdır." *(Robert B. Downs, Dünyayı Değiştiren Kitaplar, Tur Yayınları, İstanbul 1980, s. 289)*

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "OL" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 117)

Ay ile Dünya arasındaki mesafe Dünya'da hayatın devamı ve birçok dengenin sağlanması açısından son derece önemlidir. Öyle ki bu mesafedeki küçük değişiklikler bile önemli olumsuzlukların meydana gelmesine sebep olabilir. Örneğin Ay ile Dünya arasındaki mesafe;

-Eğer biraz daha yakın olsaydı, Ay Dünya'ya çarpardı.

-Eğer biraz daha uzak olsaydı Ay uzayda kaybolur giderdi.

-Eğer biraz daha az yakın olsaydı, Ay'ın Dünya üzerinde meydana getirdiği gel-gitler tehlikeli boyutlarda büyürdü. Okyanus dalgaları, kıtaların alçak yerlerini kaplardı. Bunun sonucunda ortaya çıkan sürtünme okyanusların ısısını artırır ve Dünya'da yaşam için gerekli olan hassas ısı dengesi yok olurdu.

-Eğer biraz daha az uzakta olsaydı, gelgit olayları azalırdı ve bu da okyanusların daha hareketsiz olmasına neden olurdu. Durgun su denizdeki hayatı tehlikeye sokar, bununla birlikte soluduğumuz havadaki oksijen oranı tehlikeye girerdi.

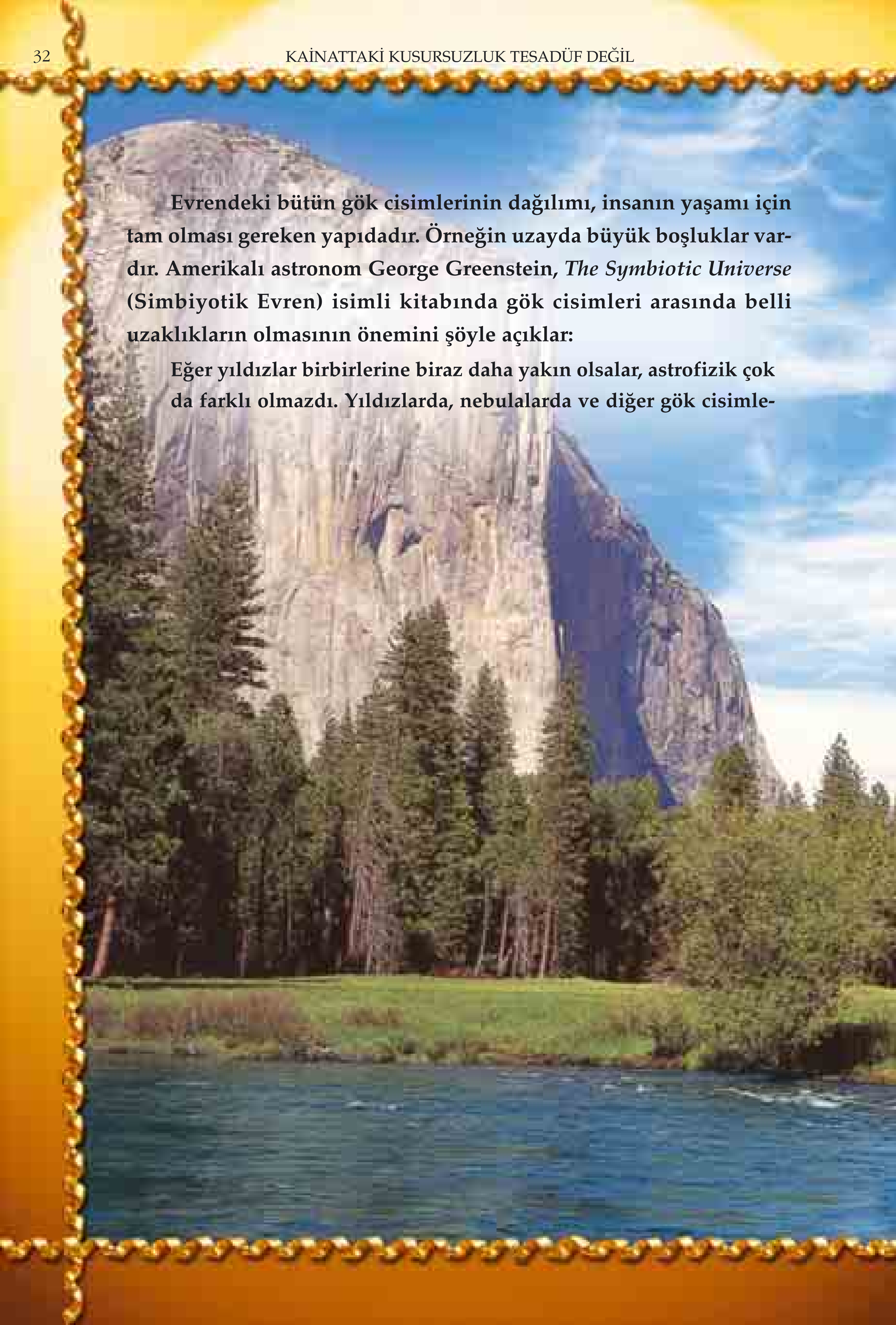
http://www.pathlights.com/ce_encyclopedia/01-ma10.htm#Elemental Forces

Hz. Muhammed (sav):

"Azamet ve vakar sahibi Allah'tan başka İlah yoktur. Büyük Arş'ın sahibi Allah'tan başka İlah yoktur. Göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve kıymetli Arş'ın Rabbi Allah'tan başka mabud yoktur." ***(Sahih-i Müslim, Hadis no, 4909)***

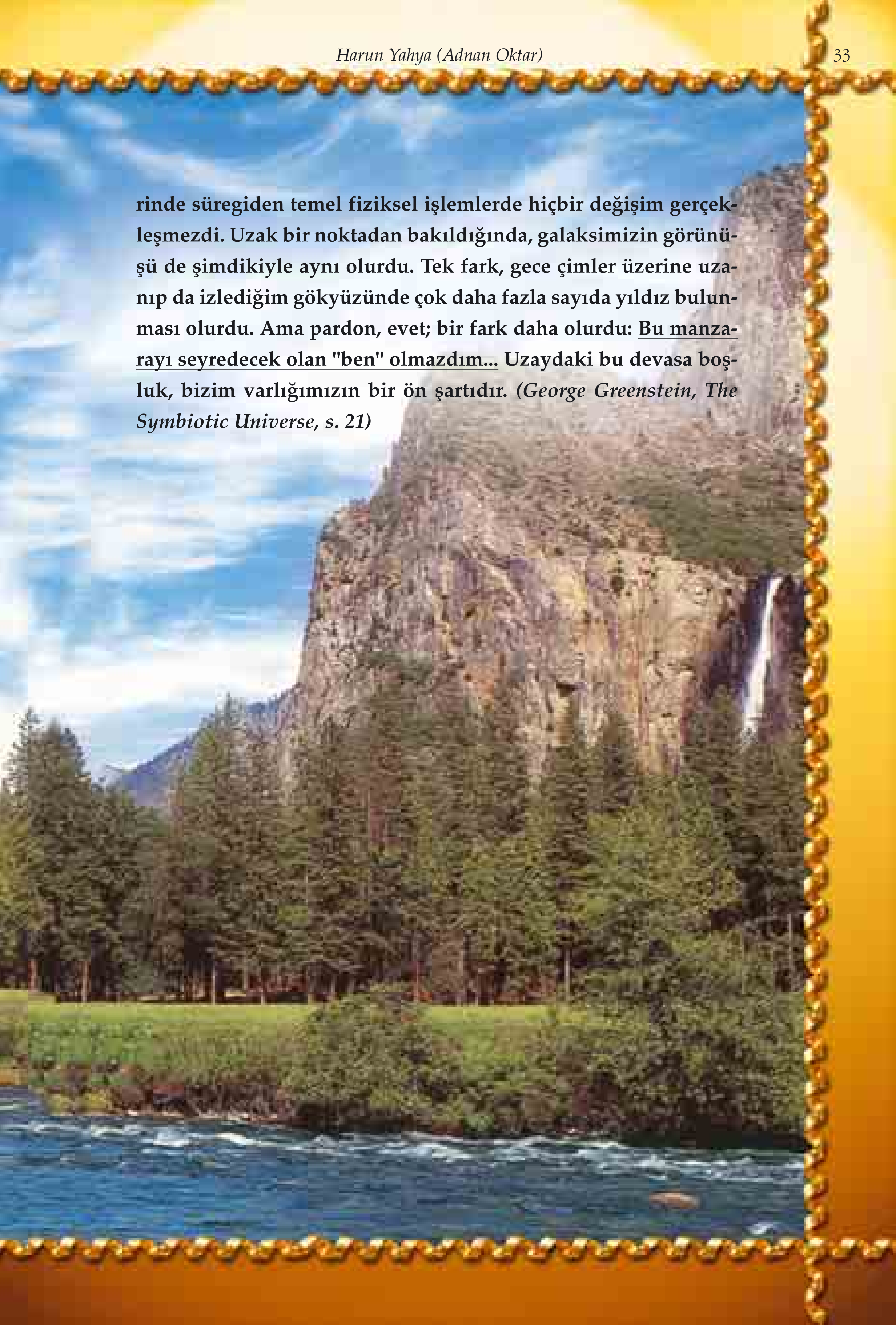
Dağları görürsün de, donmuş sanırsın; oysa onlar bulutların sürüklenmesi gibi sürüklenirler. Herşeyi 'sapasağlam ve yerli yerinde yapan' Allah'ın sanatıdır... (Neml Suresi, 88)

Yeri de (nasıl) döşeyip-yaydık? Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik... (Kaf Suresi, 7-8)

Evrendeki bütün gök cisimlerinin dağılımı, insanın yaşamı için tam olması gereken yapıdadır. Örneğin uzayda büyük boşluklar vardır. Amerikalı astronom George Greenstein, *The Symbiotic Universe* (Simbiyotik Evren) isimli kitabında gök cisimleri arasında belli uzaklıkların olmasının önemini şöyle açıklar:

> **Eğer yıldızlar birbirlerine biraz daha yakın olsalar, astrofizik çok da farklı olmazdı. Yıldızlarda, nebulalarda ve diğer gök cisimle-**

rinde süregiden temel fiziksel işlemlerde hiçbir değişim gerçekleşmezdi. Uzak bir noktadan bakıldığında, galaksimizin görünüşü de şimdikiyle aynı olurdu. Tek fark, gece çimler üzerine uzanıp da izlediğim gökyüzünde çok daha fazla sayıda yıldız bulunması olurdu. Ama pardon, evet; bir fark daha olurdu: Bu manzarayı seyredecek olan "ben" olmazdım... Uzaydaki bu devasa boşluk, bizim varlığımızın bir ön şartıdır. *(George Greenstein, The Symbiotic Universe, s. 21)*

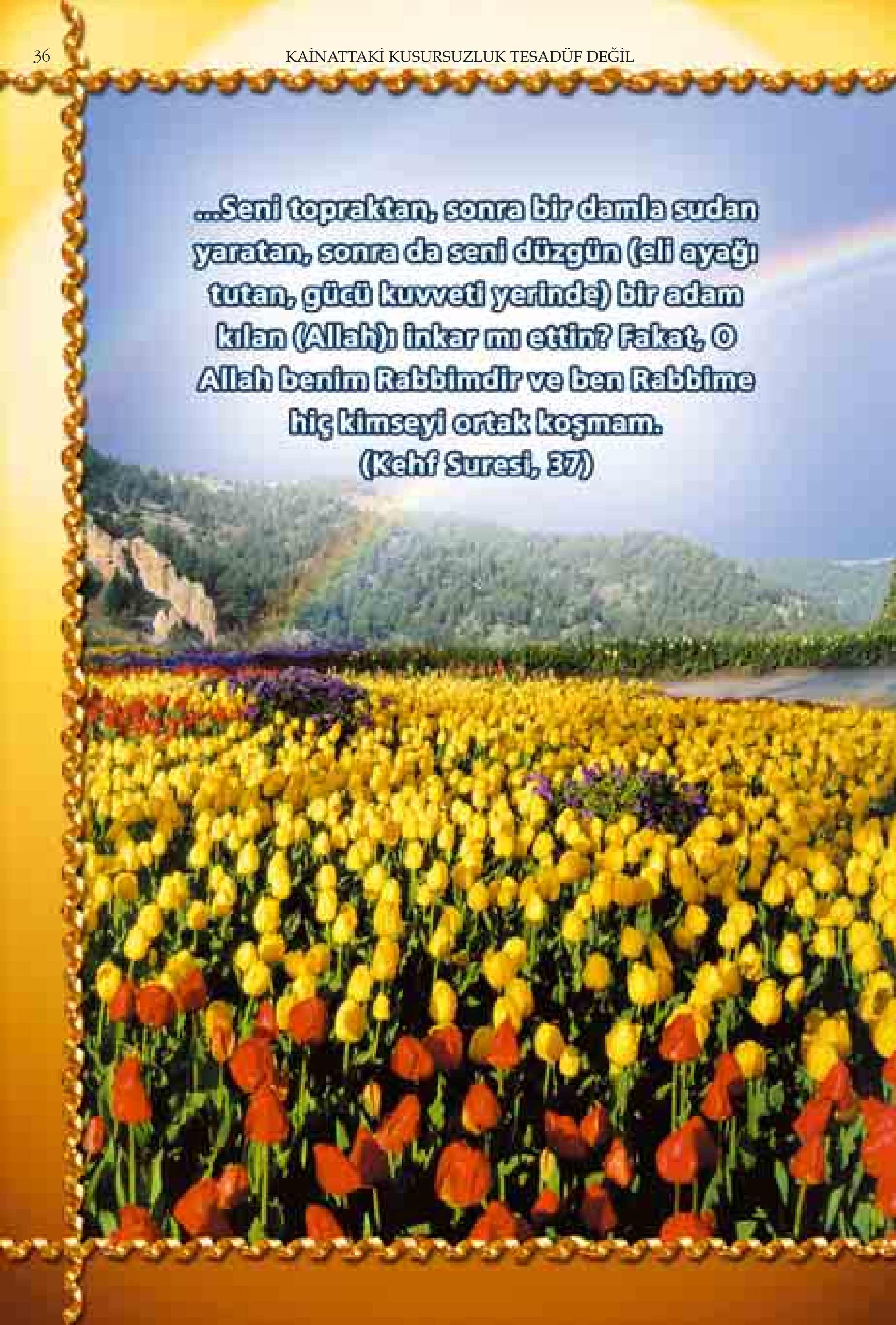
Bu, Allah'ın yaratmasıdır. Şu halde, O'nun dışında olanların yarattıklarını Bana gösterin. Hayır, zulmedenler, açıkça bir sapıklık içindedirler. (Lokman Suresi, 11)

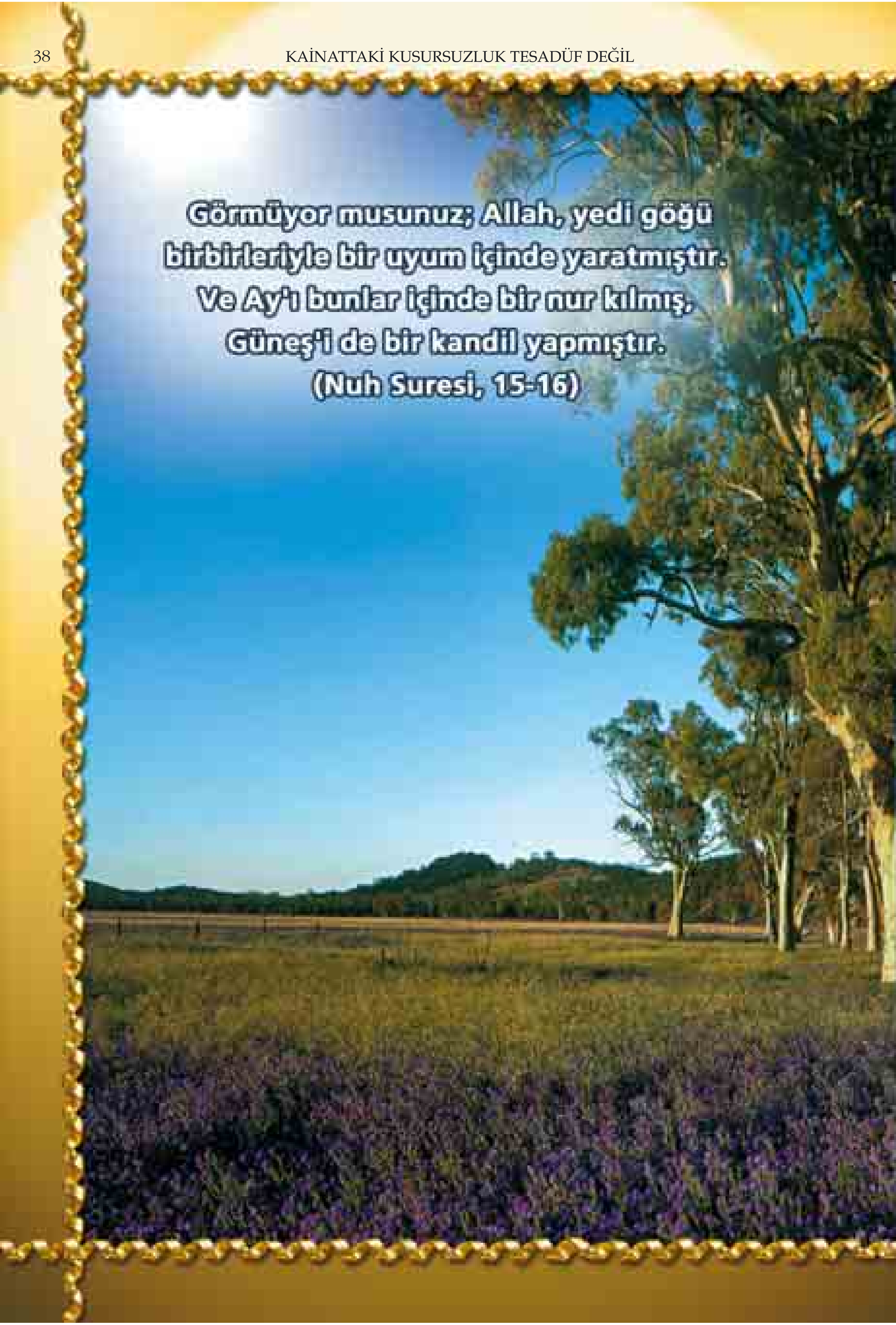
Fransız Akademisinin bir üyesi olan ünlü Prof. Jean Guitton:

"Doğanın temel değişmezleri ve yaşamın ortaya çıkmasına neden olan ilk koşullar, şaşırtıcı bir kesinlikle ayarlanmıştır. Evrenin ne denli akılalmaz bir incelikle ayarlanmış gibi göründüğü hakkında bir fikir vermek için Yer'den Mars gezegeni üzerinde bir çukura topunu göndermeyi başarabilen bir golf oyuncusunun becerisini düşünmek yeter!" ***(Jean Guitton, Tanrı ve Bilim, Simavi Yayınları, 1993, s. 54)***

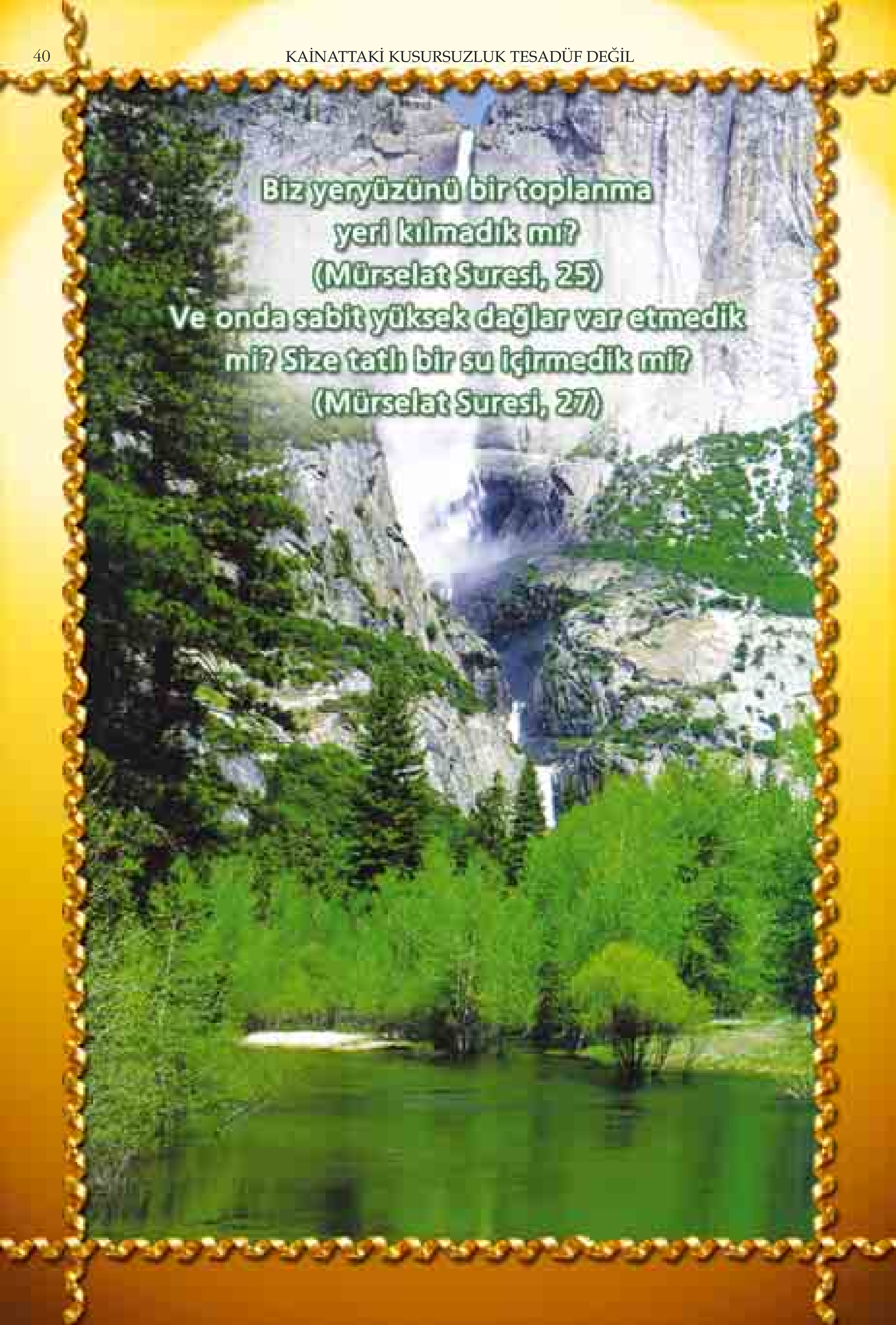

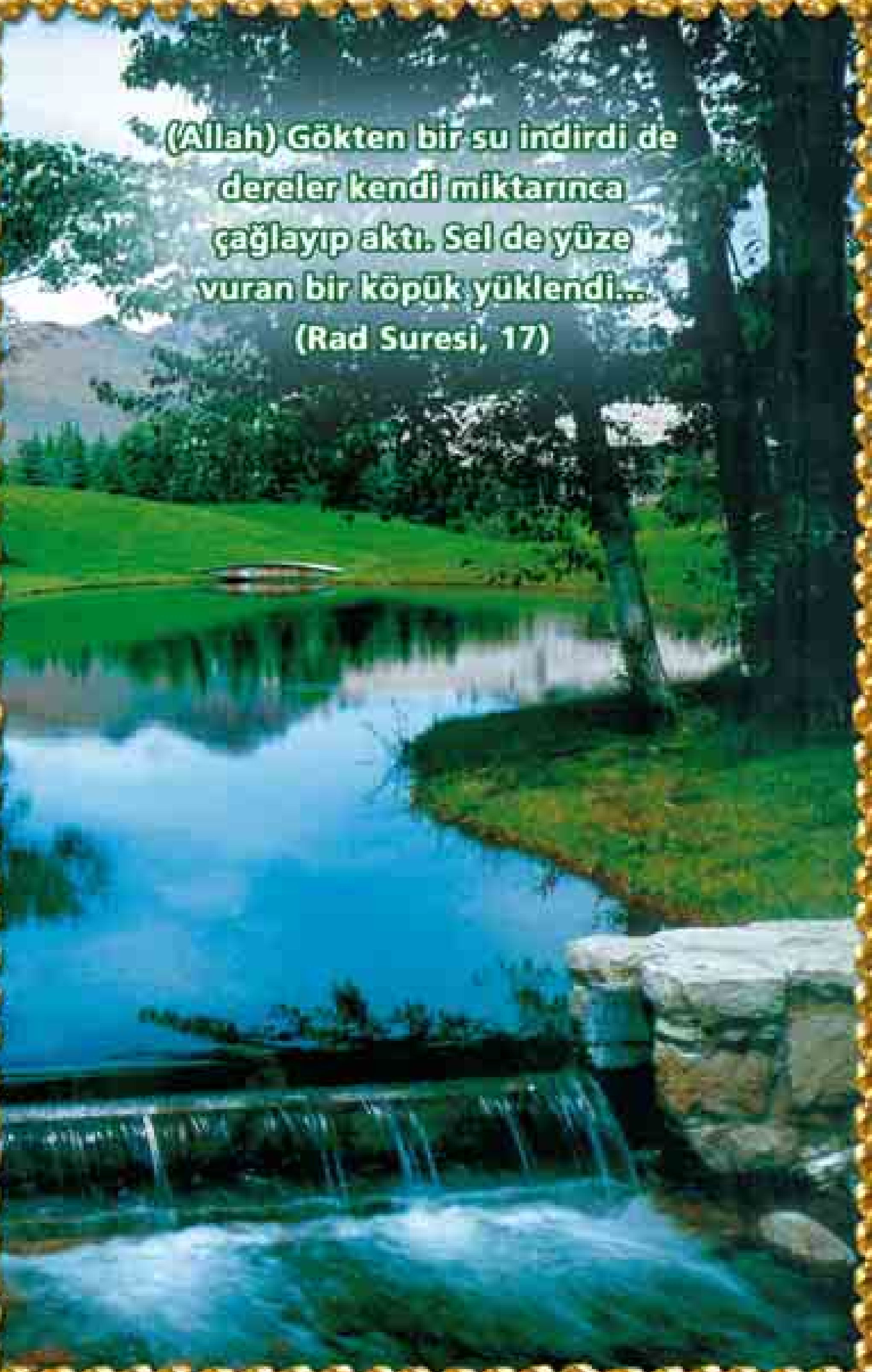

...Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (eli ayağı tutan, gücü kuvveti yerinde) bir adam kılan (Allah)ı inkar mı ettin? Fakat, O Allah benim Rabbimdir ve ben Rabbime hiç kimseyi ortak koşmam.
(Kehf Suresi, 37)

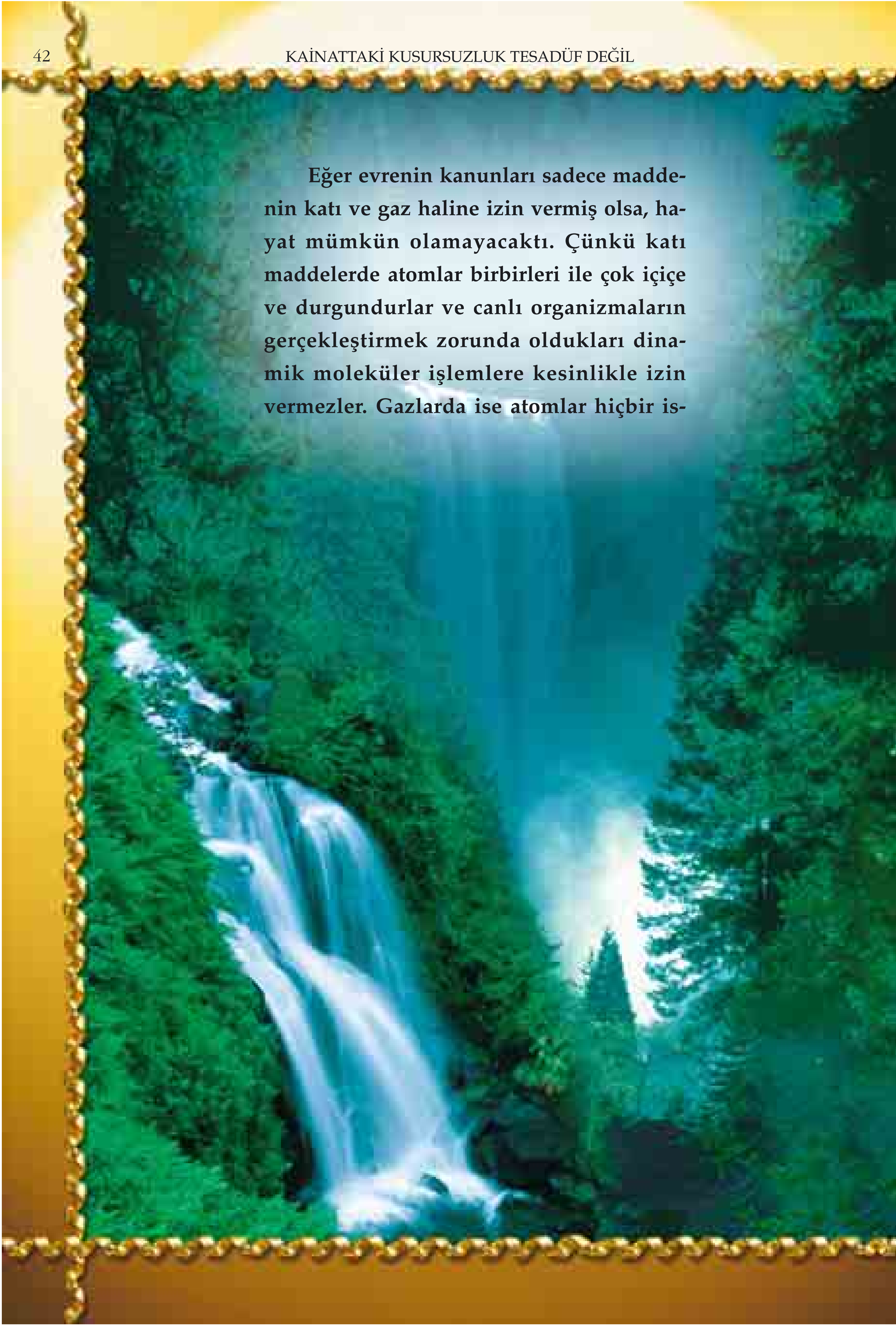

Görmedin mi ki, gerçekten,
göklerde ve yerde olanlar, Güneş,
Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar,
hayvanlar ve insanlardan birçoğu
Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu
üzerine azap hak olmuştur...
(Hac Suresi, 18)

Görmüyor musunuz; Allah, yedi göğü
birbirleriyle bir uyum içinde yaratmıştır.
Ve Ay'ı bunlar içinde bir nur kılmış,
Güneş'i de bir kandil yapmıştır.
(Nuh Suresi, 15-16)

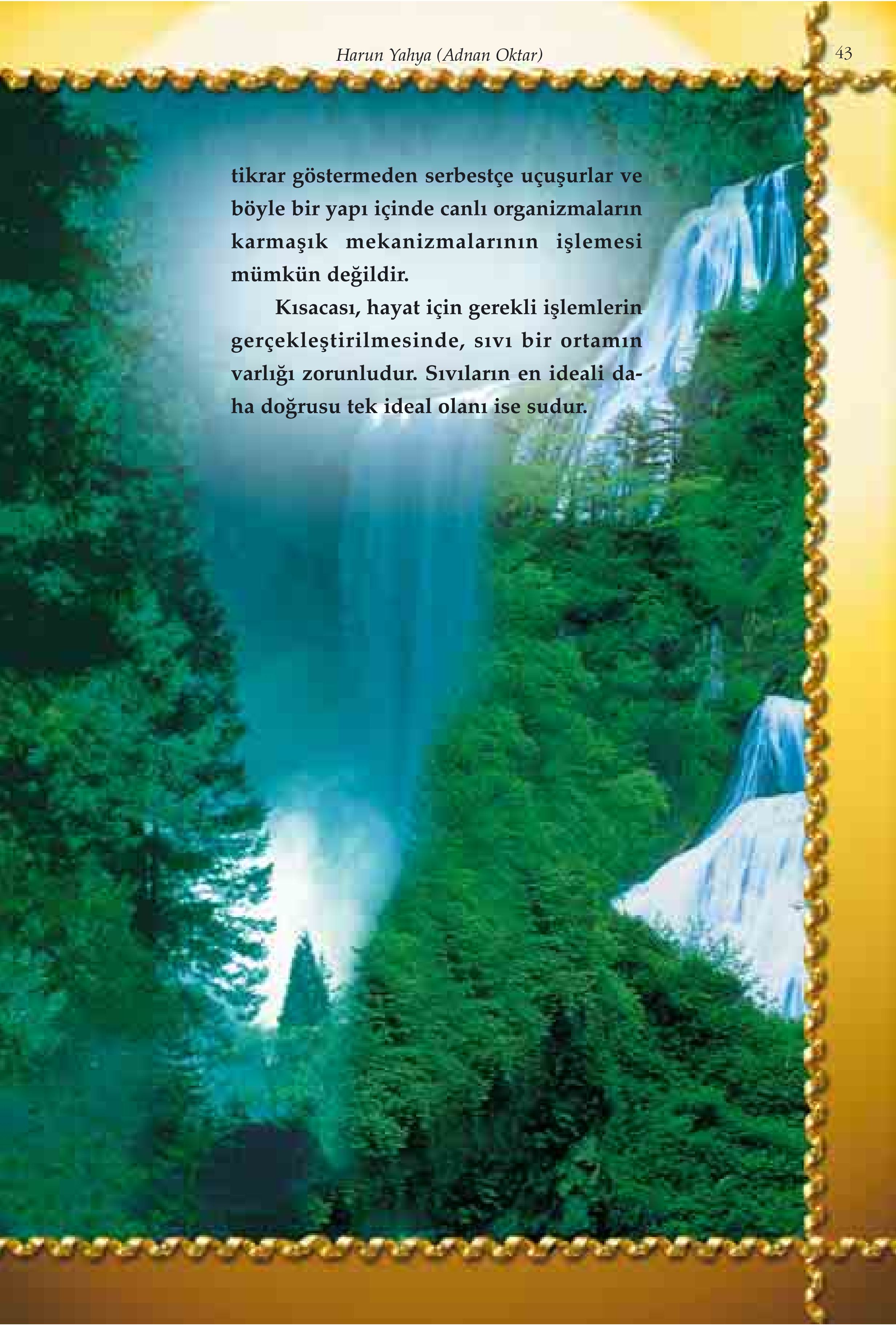

Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak
tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti.
Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-
donattık ve bir koruma (altına aldık)...
(Fussilet Suresi, 12)

Biz yeryüzünü bir toplanma
yeri kılmadık mı?
(Mürselat Suresi, 25)
Ve onda sabit yüksek dağlar var etmedik
mi? Size tatlı bir su içirmedik mi?
(Mürselat Suresi, 27)

(Allah) Gökten bir su indirdi de
dereler kendi miktarınca
çağlayıp aktı. Sel de yüze
vuran bir köpük yüklendi...
(Rad Suresi, 17)

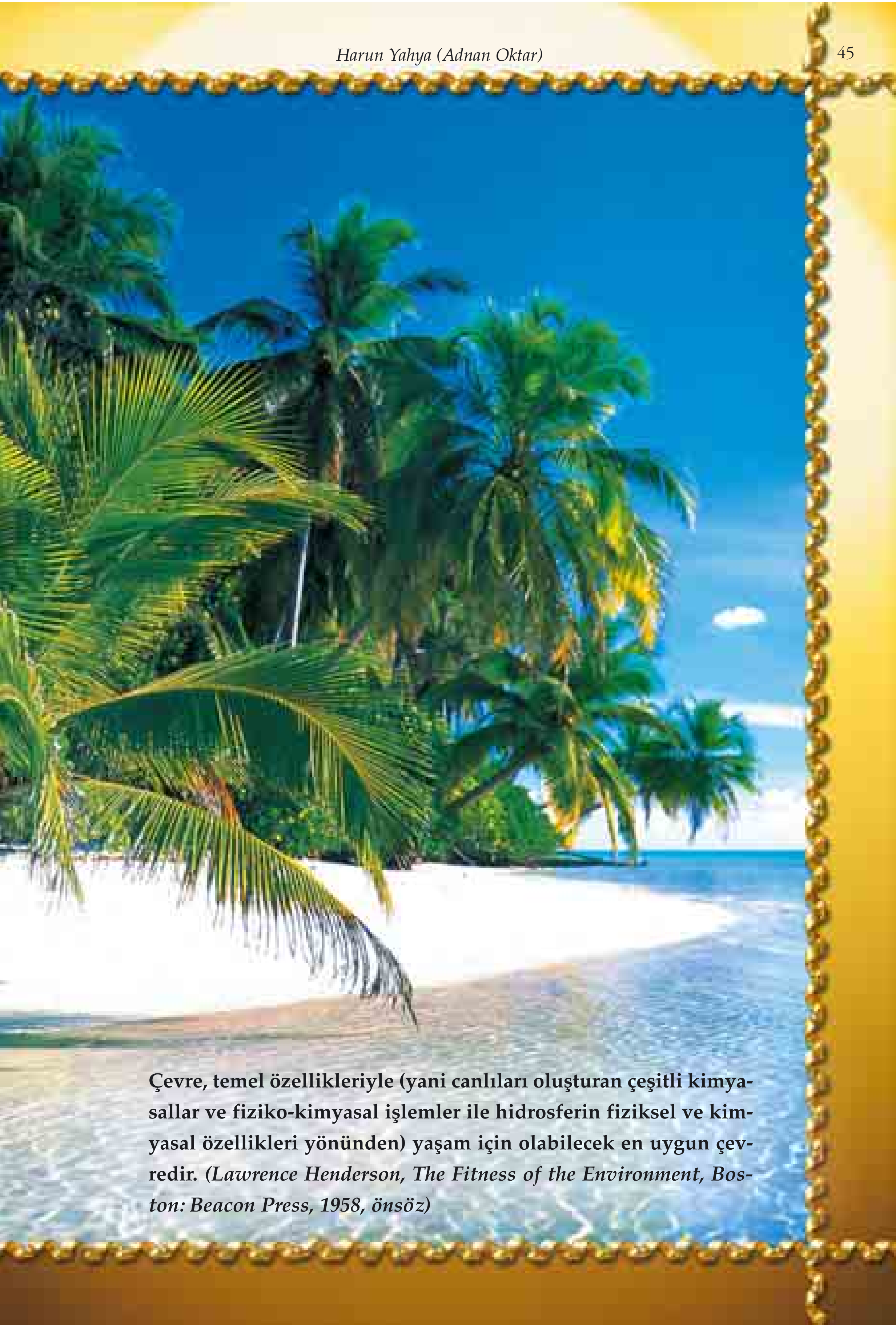
Eğer evrenin kanunları sadece maddenin katı ve gaz haline izin vermiş olsa, hayat mümkün olamayacaktı. Çünkü katı maddelerde atomlar birbirleri ile çok içiçe ve durgundurlar ve canlı organizmaların gerçekleştirmek zorunda oldukları dinamik moleküler işlemlere kesinlikle izin vermezler. Gazlarda ise atomlar hiçbir is-

tikrar göstermeden serbestçe uçuşurlar ve böyle bir yapı içinde canlı organizmaların karmaşık mekanizmalarının işlemesi mümkün değildir.

Kısacası, hayat için gerekli işlemlerin gerçekleştirilmesinde, sıvı bir ortamın varlığı zorunludur. Sıvıların en ideali daha doğrusu tek ideal olanı ise sudur.

Dünyada var olan ortamın yaşam açısından uygunluğu tesadüflerle asla açıklanamayacak kadar hayranlık uyandırıcı özelliklere sahiptir. Harvard Üniversitesi biyolojik kimya bölümü profesörü Lawrence Henderson bu durumu şöyle dile getirmiştir:

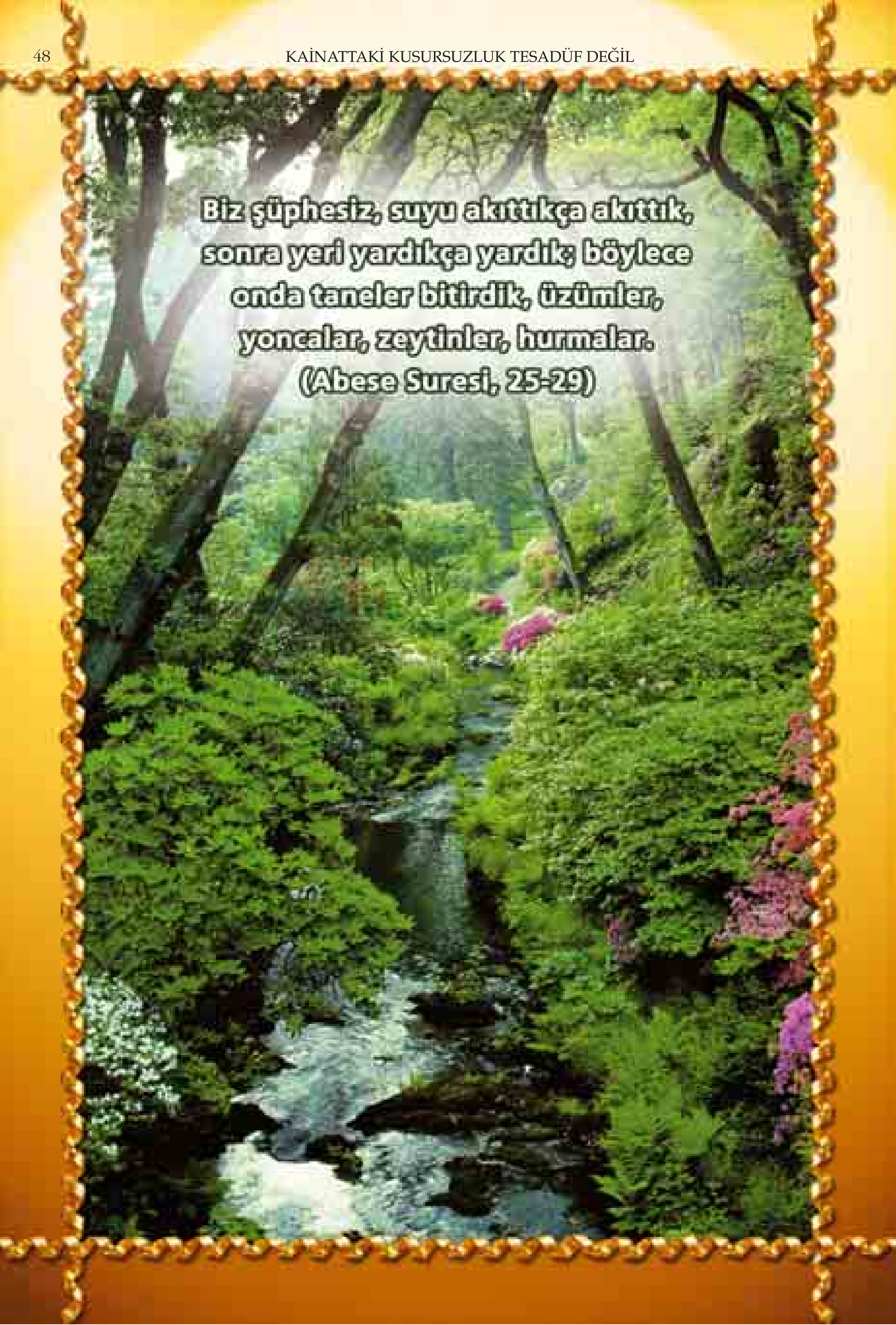
Çevre, temel özellikleriyle (yani canlıları oluşturan çeşitli kimyasallar ve fiziko-kimyasal işlemler ile hidrosferin fiziksel ve kimyasal özellikleri yönünden) yaşam için olabilecek en uygun çevredir. (*Lawrence Henderson, The Fitness of the Environment, Boston: Beacon Press, 1958, önsöz*)

Allah, dünyadaki suyun miktarını da canlıların yaşamasına en uygun şekilde yaratmıştır. 18. yüzyıl İngiliz doğabilimcisi John Ray bu durumu şu sözlerle ifade etmiştir:

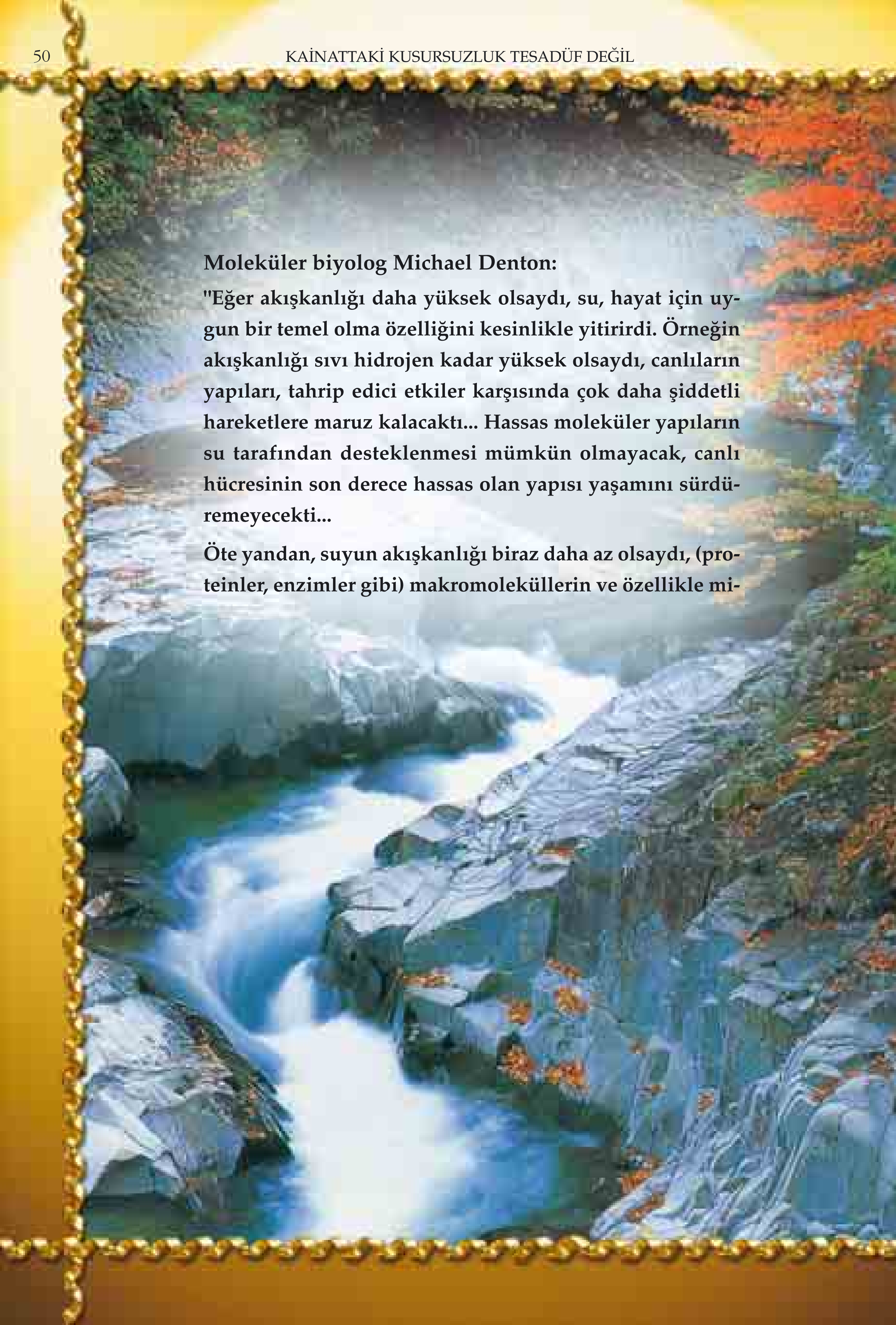
"Eğer Dünya üzerinde şimdi olduğunun yarısı kadar deniz olsaydı, o zaman su buharı miktarı da şimdikinin yarısı kadar olacaktı, dolayısıyla biz de kuru toprakları beslemek için şu an sahip olduğumuz nehirlerimizin ancak yarısına sahip olacaktık, çünkü su buharının miktarı, üzerinden yükseldiği yüzeyin genişliğiyle

bağlantılıdır. Dolayısıyla Yaratıcı, bunu öyle bir şekilde düzenlemiştir ki, denizler, karalar için gereken su buharını temin etmeye yetecek bir genişliğe sahiptir." *(John Ray, The Wisdom of God Manifested in the Word of Creation, 1701; Michael Denton, Nature's Destiny, s. 73)*

Bütün bunları tesadüflerin meydana getirdiğini iddia edebilmek için bir insanın akıl ve vicdandan tamamen uzaklaşması gerekir.

Biz şüphesiz, suyu akıttıkça akıttık,
sonra yeri yardıkça yardık; böylece
onda taneler bitirdik, üzümler,
yoncalar, zeytinler, hurmalar.
(Abese Suresi, 25-29)

...Boyları birbiriyle yarışan ve içiçe
girmiş ağaçlı bahçeler, meyveler ve
otlaklıklar, size ve hayvanlarınıza
bir yarar (meta) olmak üzere.
(Abese Suresi, 30-32)

Moleküler biyolog Michael Denton:

"Eğer akışkanlığı daha yüksek olsaydı, su, hayat için uygun bir temel olma özelliğini kesinlikle yitirirdi. Örneğin akışkanlığı sıvı hidrojen kadar yüksek olsaydı, canlıların yapıları, tahrip edici etkiler karşısında çok daha şiddetli hareketlere maruz kalacaktı... Hassas moleküler yapıların su tarafından desteklenmesi mümkün olmayacak, canlı hücresinin son derece hassas olan yapısı yaşamını sürdüremeyecekti...

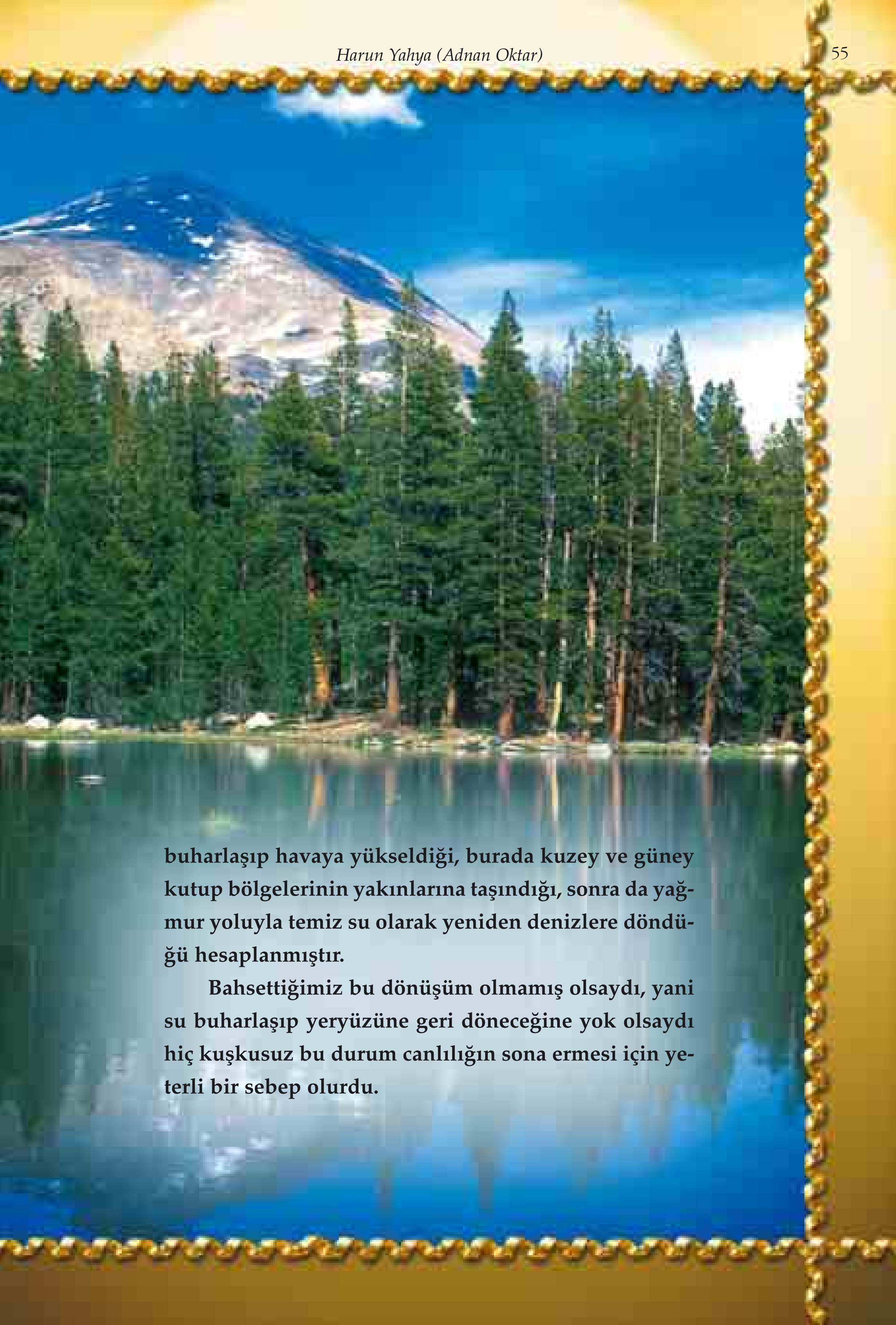
Öte yandan, suyun akışkanlığı biraz daha az olsaydı, (proteinler, enzimler gibi) makromoleküllerin ve özellikle mi-

tokondri gibi özelleşmiş yapılar ile küçük organellerin kontrollü hareketleri imkansız hale gelecekti. Aynı şekilde hücre bölünmesi de imkansızlaşacaktı. Hücrenin tüm yaşamsal faaliyetleri fiili olarak donacak ve bizim bildiğimize benzer bir hücre yaşamı mümkün olmayacaktı. Hücrelerin embriyogenez (anne rahmindeki gelişim) sırasındaki hareket etme ve sürünme yeteneklerine bağlı olan daha yüksek organizmaların gelişimi ise, suyun akışkanlığının çok az bile daha düşük olması durumunda, kesinlikle gerçekleşemeyecekti." ***(Michael Denton, Nature's Destiny, s. 33)***

De ki: "Haber verin; eğer suyunuz yerin dibine göçüverecek olsa, bu durumda kim size bir akar su kaynağı getirebilir?
(Mülk Suresi, 30)

Şimdi siz, içmekte olduğunuz suyu
gördünüz mü? Onu sizler mi
buluttan indiriyorsunuz,
yoksa indiren Biz miyiz?
(Vakıa Suresi, 68-69)

Yeryüzünde var olan su, bir döngü içinde sürekli olarak yeniden kullanılır hale gelerek insanların, bitkilerin ve hayvanların hizmetine sunulur. Ayrıca yeryüzündeki su Güneş'in ısısı sayesinde "arındırılmış olarak" buharlaşır. Buhar atmosferde yoğunlaşıp bulut halini alır, sonra da yağış şeklinde Dünya yüzeyine tekrar geri döner. Örneğin bir yılda Dünya'nın ekvator bölgesinden yaklaşık altı-yedi yüz milyon ton suyun

buharlaşıp havaya yükseldiği, burada kuzey ve güney kutup bölgelerinin yakınlarına taşındığı, sonra da yağmur yoluyla temiz su olarak yeniden denizlere döndüğü hesaplanmıştır.

Bahsettiğimiz bu dönüşüm olmamış olsaydı, yani su buharlaşıp yeryüzüne geri döneceğine yok olsaydı hiç kuşkusuz bu durum canlılığın sona ermesi için yeterli bir sebep olurdu.

TÜM BUNLAR

Tesadüf değil

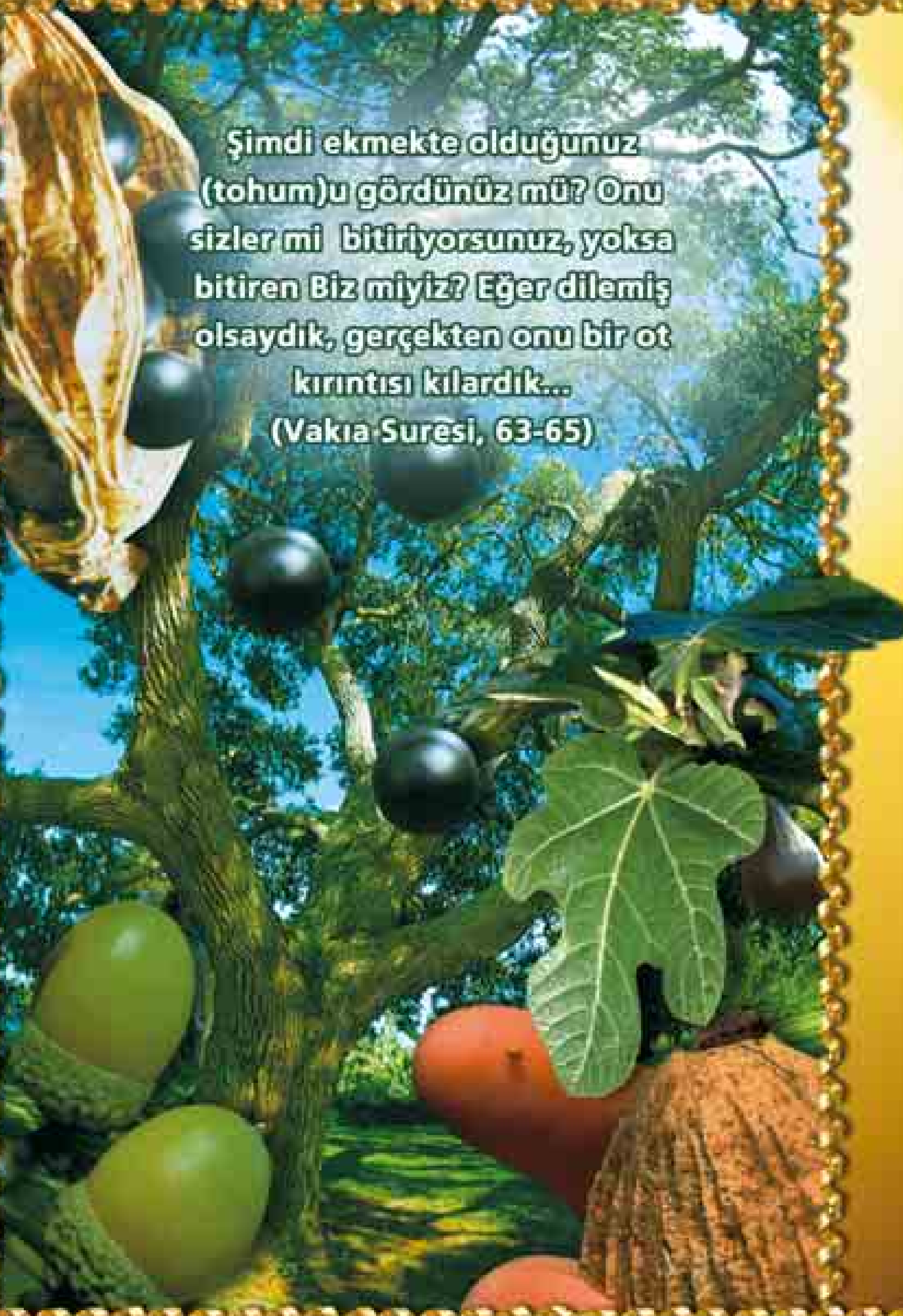
YAĞMUR DAMLASI DÜŞMÜŞ YAPRAK

BİTKİLER ALEMİNDEKİ TÜM GÜZELLİKLERİ ALLAH YARATMIŞTIR

Rengiyle, kokusuyla her biri ayrı birer estetik harikası olan menekşeler, sümbüller, papatyalar, güller; benzersiz tatlara sahip, vitamin deposu meyvelerden kirazlar, şeftaliler, elmalar, üzümler, çilekler, portakallar; canlılığın oksijen kaynağı yeşillikler, çamlar, selviler, kavaklar ve diğerleri Allah'ın insanlara nimet olarak sunduğu güzelliklerdendir.

Tesadüf iddialarına en ufak bir ihtimal bırakmayacak kadar büyük bir estetiğe ve olağanüstü kompleksklikteki sistemlere ve benzersiz faydalara sahip olan bitkilerin her biri, sonsuz güç sahibi Allah'ın yaratışındaki harikaları göstermektedir. Bu gerçek küçük bir tohum tanesi için de, bu tohum tanesinin içinde saklı bilgilerle büyüyen metrelerce yükseklikteki bir ağaç için de geçerlidir.

Yere gelince, onu da (yaratılmış bütün) varlıklar için alçalttı-koydu. Onda meyveler ve salkımlı hurmalıklar var. Yapraklı taneler ve güzel kokulu bitkiler. Şu halde Rabbiniz'in hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? (Rahman Suresi, 10-13)

Şimdi ekmekte olduğunuz (tohum)u gördünüz mü? Onu sizler mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren Biz miyiz? Eğer dilemiş olsaydık, gerçekten onu bir ot kırıntısı kılardık...
(Vakıa Suresi, 63-65)

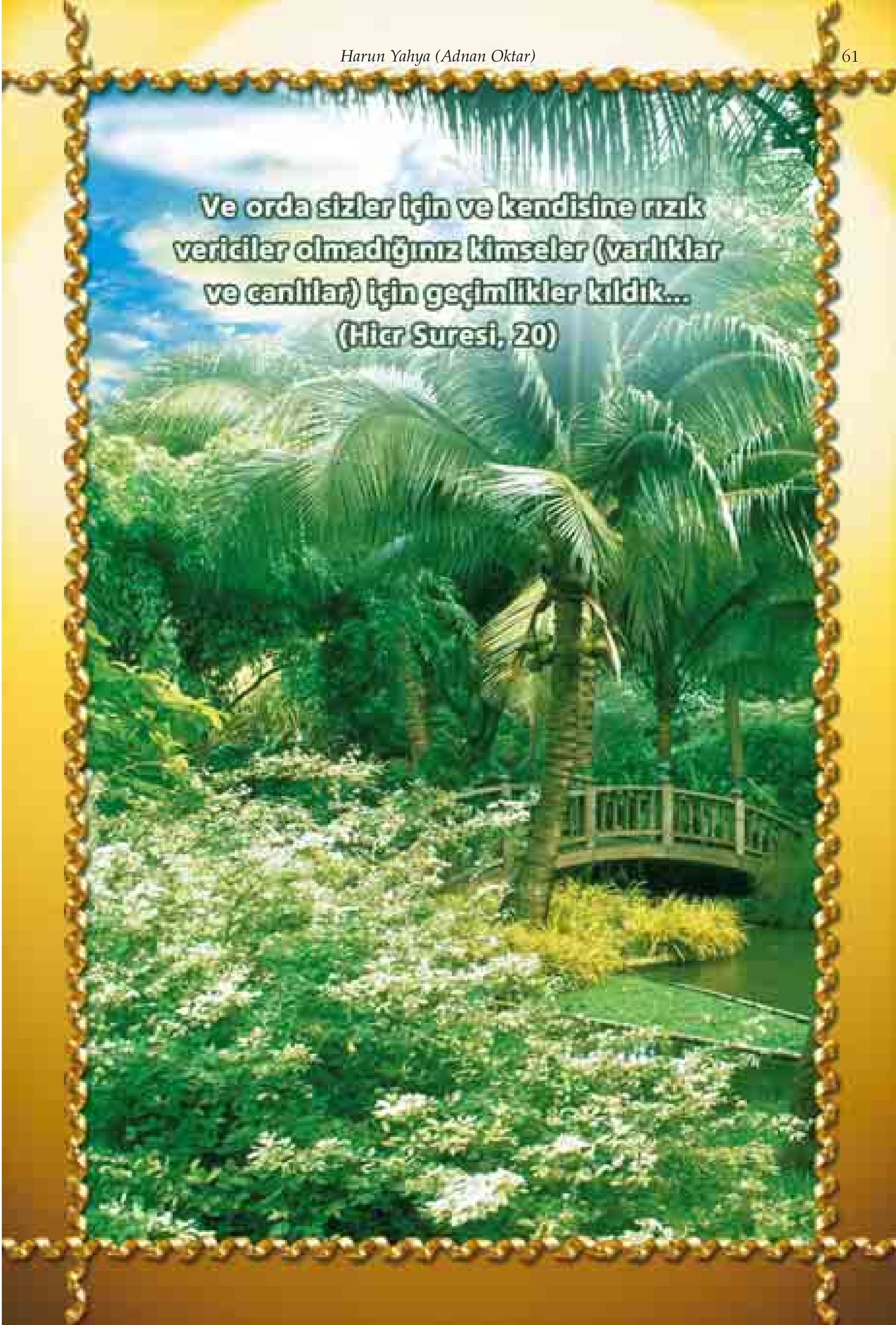
Resimlerde gördüğünüz bu küçücük tohumlarda, *Britannica Ansiklopedisi*'ndeki bilgilerin 60 katından daha fazla bilgi vardır. Toprağa bırakılan tohumlardaki bilgiler, bir süre sonra bir zambak, bir söğüt ağacı, bir menekşe veya metrelerce uzunluktaki bir meşe ağacına dönüşür. Her tohumdan farklı tatlarda, kokularda, renk ve boyutlarda bitkiler çıkar. Bu kadar olağanüstü bilginin bu tohumlara tesadüfen yerleştiğini düşünmek, insan aklıyla alay etmektir.

Kapkara toprağın, minicik bir tohumla birleşerek, bu tohumun içinden rengarenk çiçekleri, mis kokulu, esanslı meyveleri çıkarması Yüce Rabbimiz'in yaratışındaki mucizelerden sadece biridir.

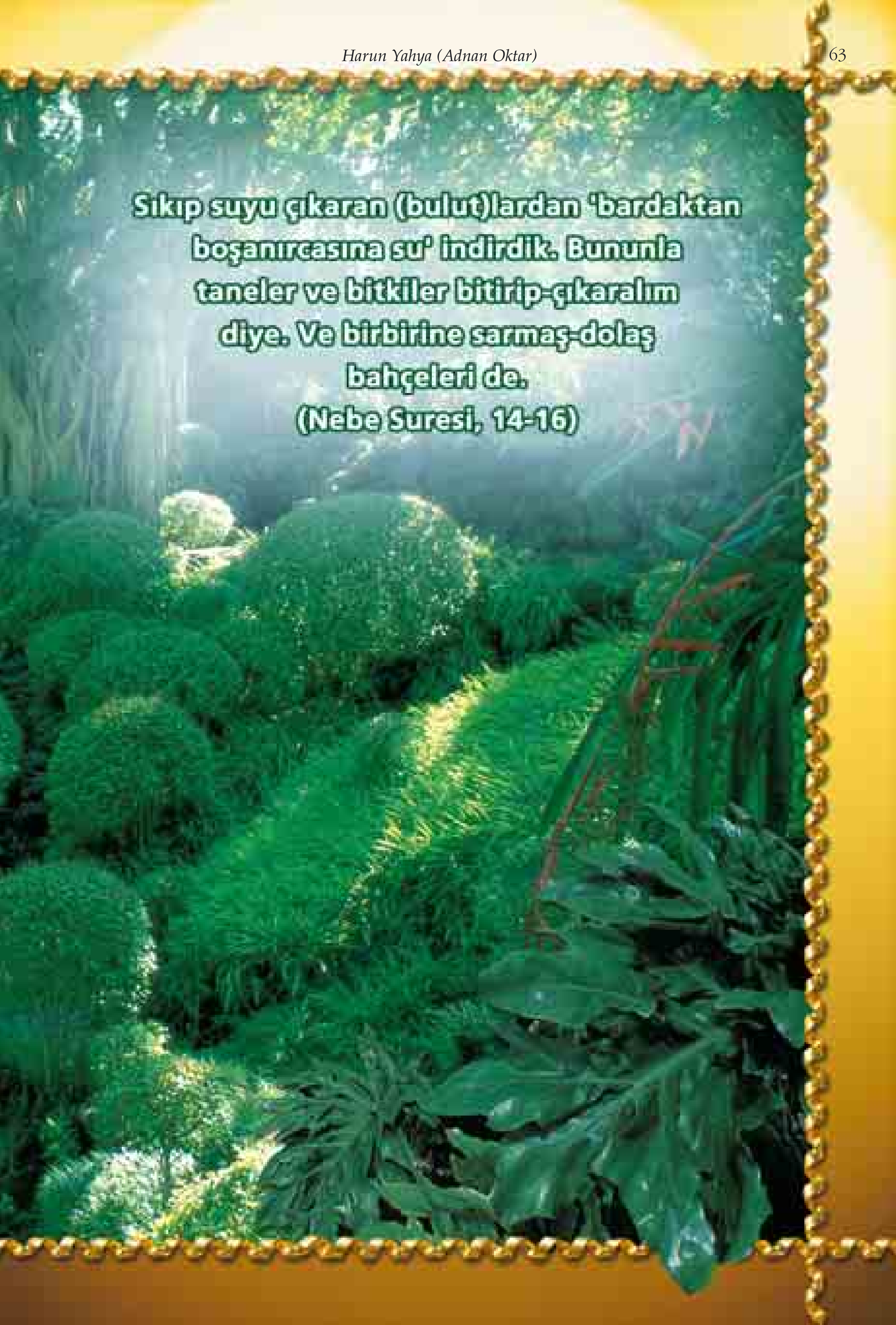

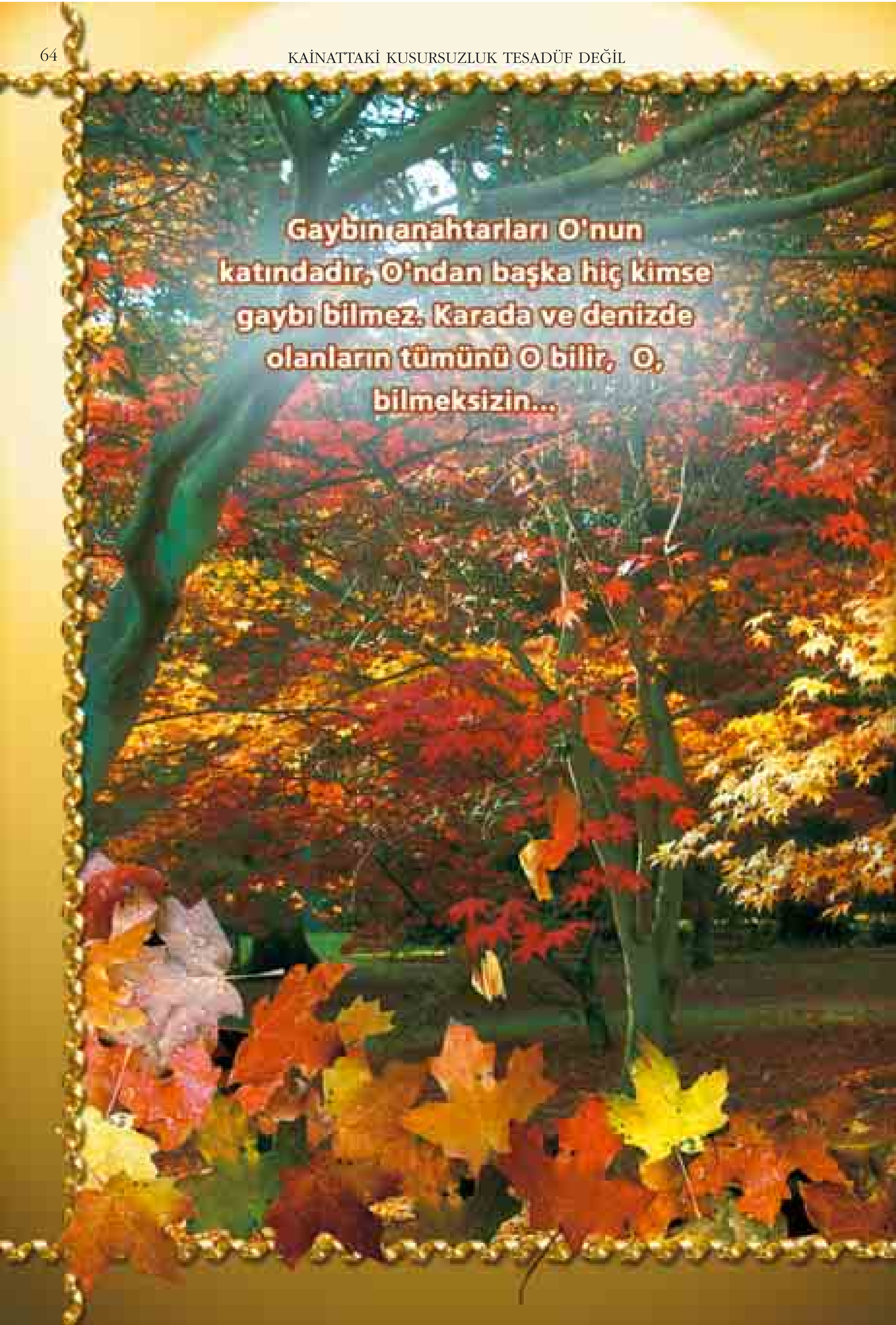
Yere (gelince,) onu döşeyip-yaydık, onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda herşeyden ölçüsü belirlenmiş ürünler bitirdik. (Hicr Suresi, 19)

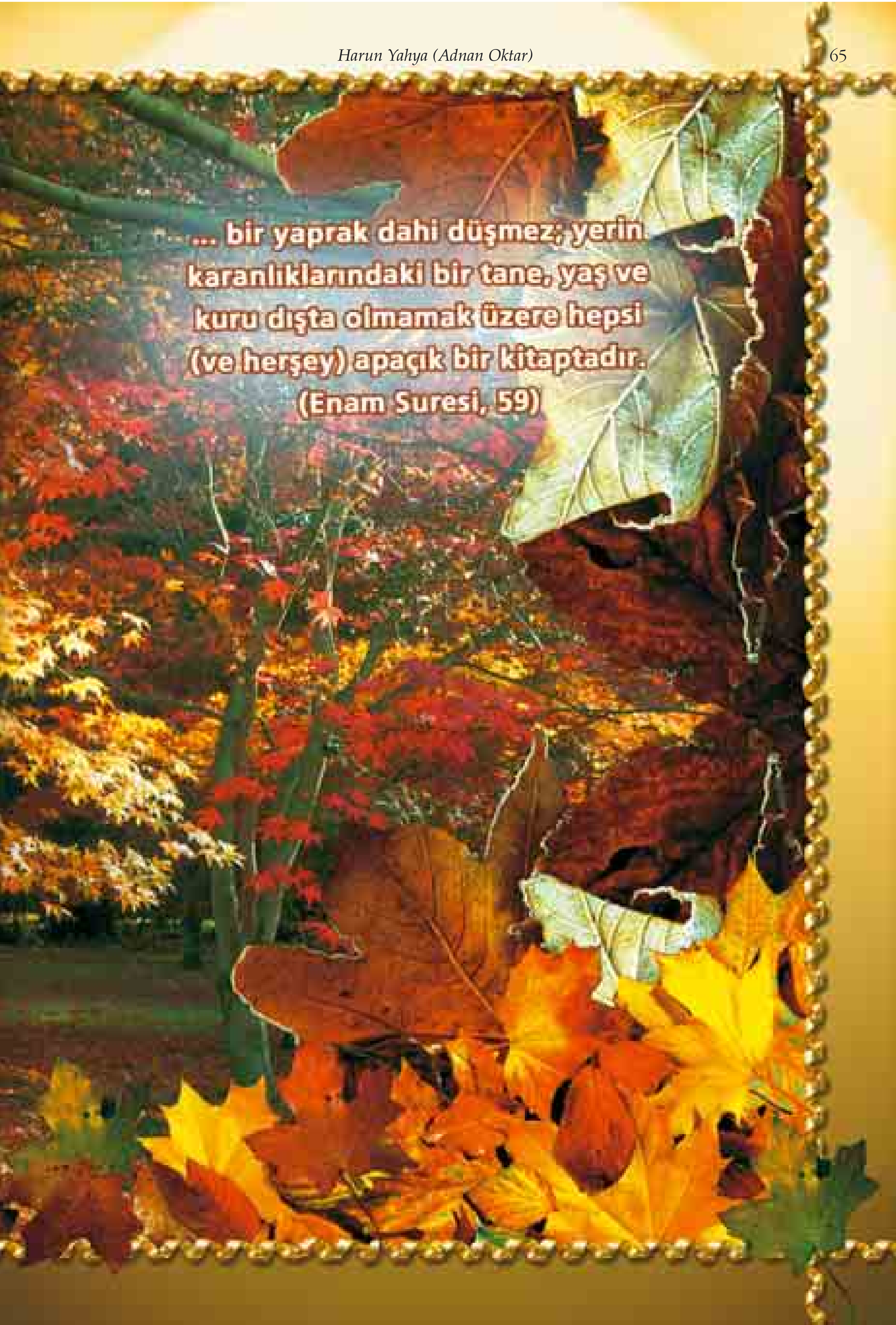
Bitkiler, sayılarının arttığı bölgelerde bir süre sonra çoğalmayı durdururlar. Evrimcilerin iddialarının tam tersine -güçlü olanın korunması, zayıf olanın yok olması gerekirken- bitkiler yaşamak için mücadele etmeye girişmezler. Çevrelerindeki bitki örtüsünün yoğunluğunu adeta hisseder ve nüfuslarını kontrol altında tutarlar. Bu kontrolü sağlamak için de daha az tohum üretmeye başlarlar. Tehlike ortadan kalkıp üreme ihtiyacı doğduğunda ise yeniden ürettikleri tohum miktarını artırırlar. *(Dr. Lee Spetner, Not By Chance, Shattering the Modern Biology of Evolution, s. 16)*

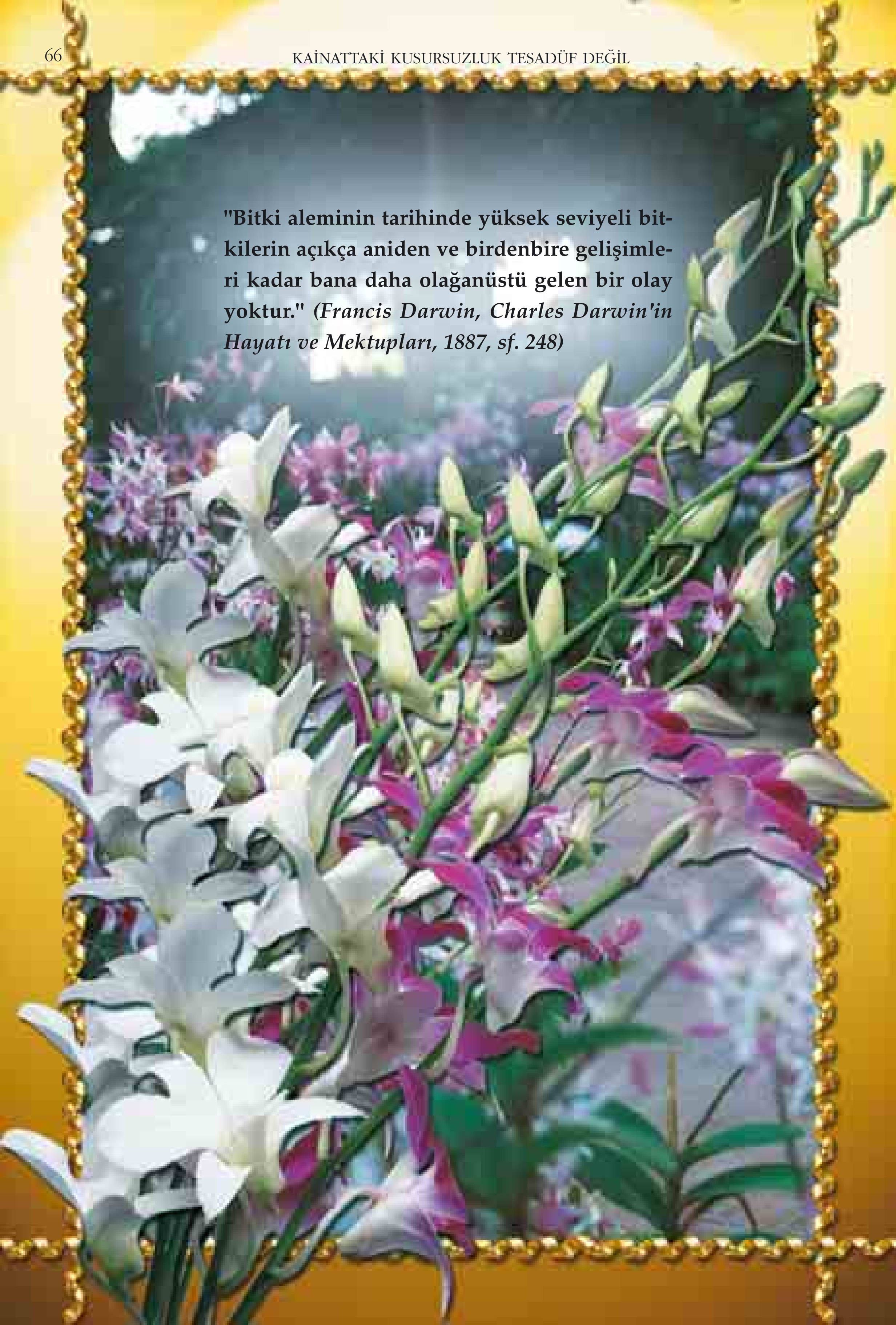

Ve orda sizler için ve kendisine rızık
vericiler olmadığınız kimseler (varlıklar
ve canlılar) için geçimlikler kıldık...
(Hicr Suresi, 20)

Yeri de (nasıl) döşeyip-yaydık? Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik. (Bunlar,) 'İçten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir.
(Kaf Suresi, 7-8)

Sıkıp suyu çıkaran (bulut)lardan 'bardaktan
boşanırcasına su' indirdik. Bununla
taneler ve bitkiler bitirip-çıkaralım
diye. Ve birbirine sarmaş-dolaş
bahçeleri de.
(Nebe Suresi, 14-16)

Gaybın anahtarları O'nun katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin...

... bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır.
(Enam Suresi, 59)

"Bitki aleminin tarihinde yüksek seviyeli bitkilerin açıkça aniden ve birdenbire gelişimleri kadar bana daha olağanüstü gelen bir olay yoktur." ***(Francis Darwin, Charles Darwin'in Hayatı ve Mektupları, 1887, sf. 248)***

(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve
size gökten su indiren mi? Ki onunla
(o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik,
sizin içinse bir ağacını bitirmek
(bile) mümkün değildir...
(Neml Suresi, 60)

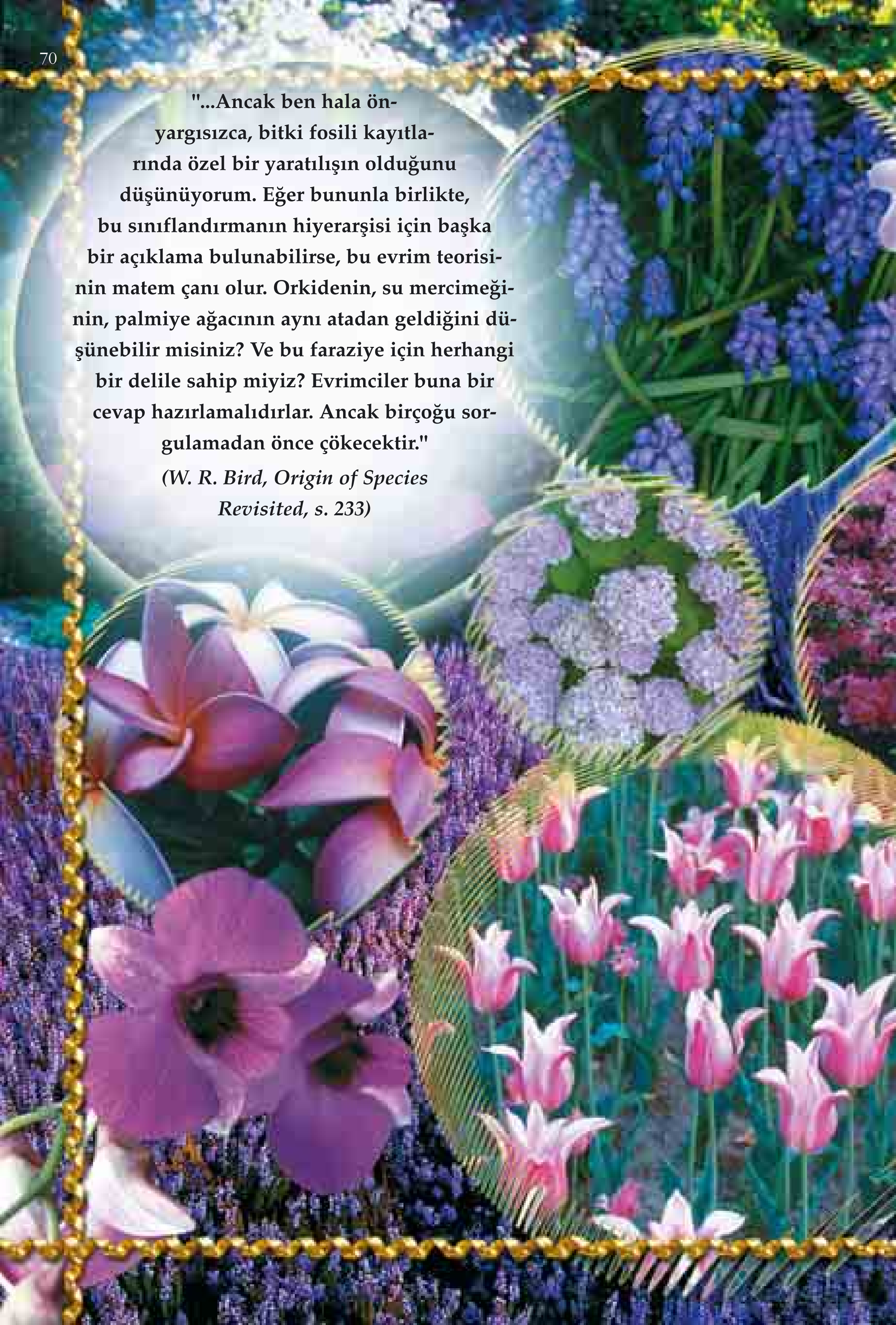

Doğadaki bitki çeşitliliği, bitkilerin tesadüflerin eseri olmadığını gösteren delillerden biridir. Her biri birbirinden estetik, hoş kokulu bitkilerin kusursuz sistemlerini ve olağanüstü tasarımını şuursuz atomların tesadüfen oluşturduğunu iddia etmek, büyük bir saçmalıktır. Bu, bir mağazadaki kıyafetlerin, kumaşların, ipliklerin tesadüfen biraraya gelinmesiyle kendi kendine oluştuğunu iddia etmek kadar mantıksızdır.

Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur...

(Enam Suresi, 141)

"...Ancak ben hala ön-yargısızca, bitki fosili kayıtlarında özel bir yaratılışın olduğunu düşünüyorum. Eğer bununla birlikte, bu sınıflandırmanın hiyerarşisi için başka bir açıklama bulunabilirse, bu evrim teorisinin matem çanı olur. Orkidenin, su mercimeğinin, palmiye ağacının aynı atadan geldiğini düşünebilir misiniz? Ve bu faraziye için herhangi bir delile sahip miyiz? Evrimciler buna bir cevap hazırlamalıdırlar. Ancak birçoğu sorgulamadan önce çökecektir."

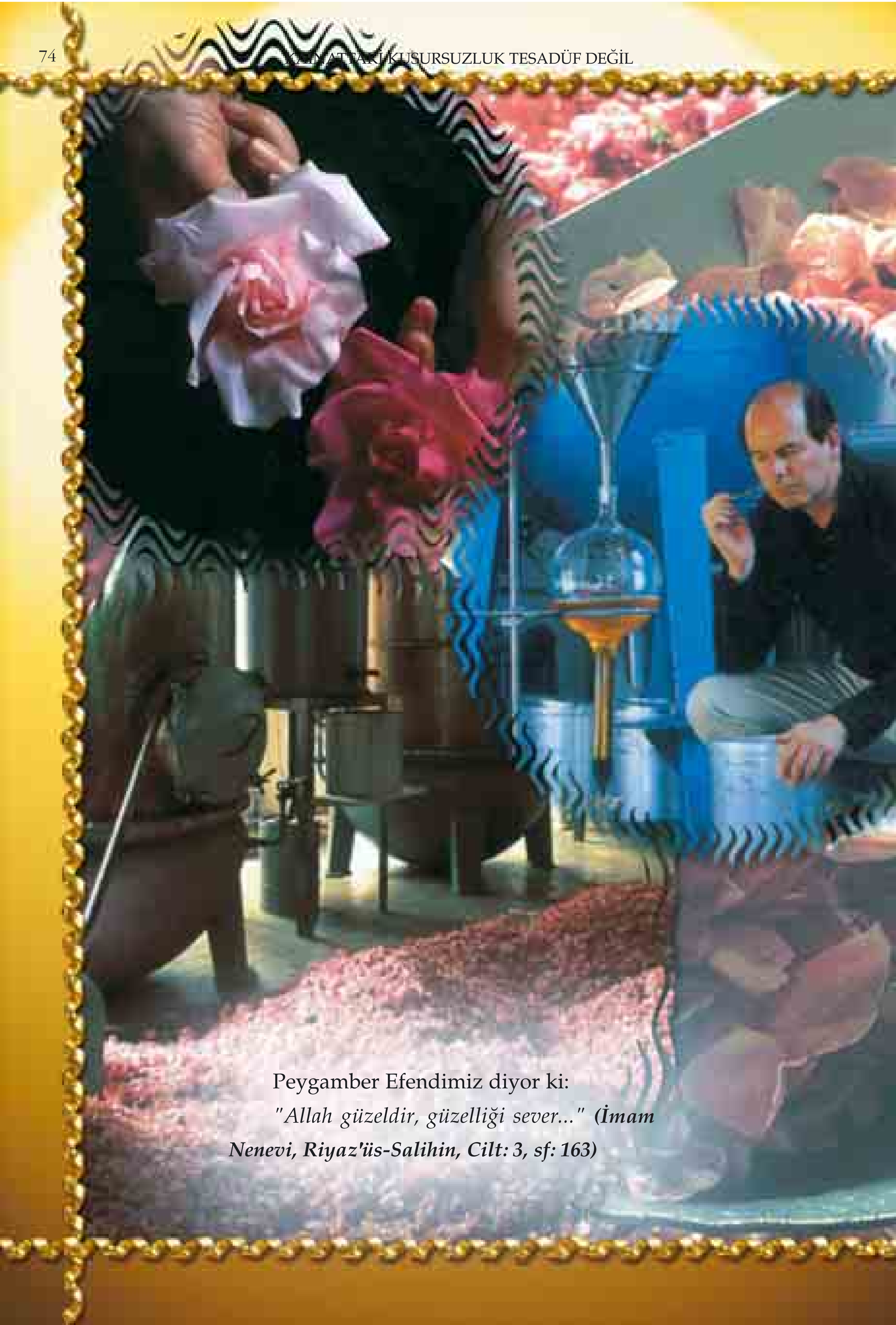
(W. R. Bird, Origin of Species Revisited, s. 233)

...O, her şeyi yaratmıştır. O, herşeyi bilendir. İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka İlah yoktur. Herşeyin Yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir. (Enam Suresi, 101-102)

Yeryüzündeki saymakla bitiremeyeceğimiz çeşitlilikteki bitkiler, milyonlarca yıldır ne zaman, ne yapmaları gerektiğini tohumlarında saklı program sayesinde bilmekte ve unutmadan, yanılmadan bu programı uygulamaktadırlar. Hiçbir zaman bir kiraz çekirdeğinden şeftali ağacı çıkmamış, limon ağacına ait bir tohumdan çilek gelişmemiştir. Beyni, gözü, aklı olmayan bir tahta parçasının böylesine kusursuz işleyen bir programı kendi kendisine uyguluyor olması elbette ki imkansızdır. Milyonlarca yıldır kusursuzca devam eden bu sistemin tesadüflerin başarısı (!) olduğunu düşünmek ise akıl sahibi herkesin gülünç bulacağı bir hayaldir. Bitkileri yaratan Allah'tır.

"Bir meşe palamutu ayçiçeğine değil de meşe ağacına dönüşmesi gerektiğini nasıl biliyor?... Yaklaşık 40 yıl önce biyologlar canlı organizmalarda bilginin önemli bir rol oynadığını öğrenmeye başladıklarında biyoloji bilimi de çok önemli bir mesafe almış oldu. Organizmada ona nasıl işlev görmesi, nasıl büyümesi, nasıl yaşaması ve nasıl üremesi gerektiğini söyleyen bilginin yerini keşfettik. Bilgi bitkinin içerisinde olduğu gibi tohumun içerisinde de mevcuttur. Tavuğun içerisinde olduğu gibi yumurtanın içerisinde de mevcuttur. Yumurta bilgiyi tavuğa geçirir, tavuk yumurtaya, bu böyle sürer gider." ***(Dr. Lee Spetner, Not By Chance, Shattering The Modern Theory of Evolution, sf. 23)***

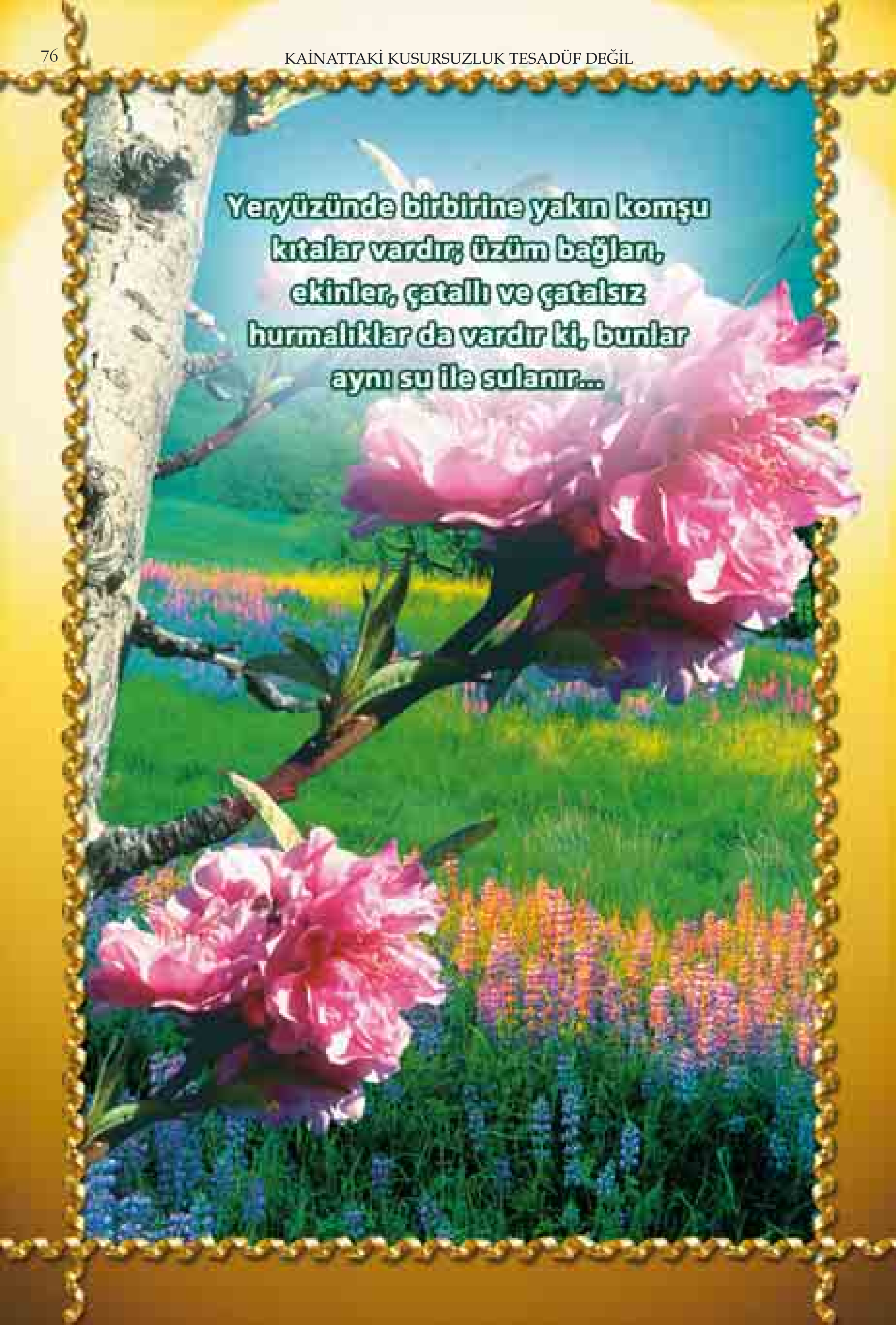
Peygamber Efendimiz diyor ki:

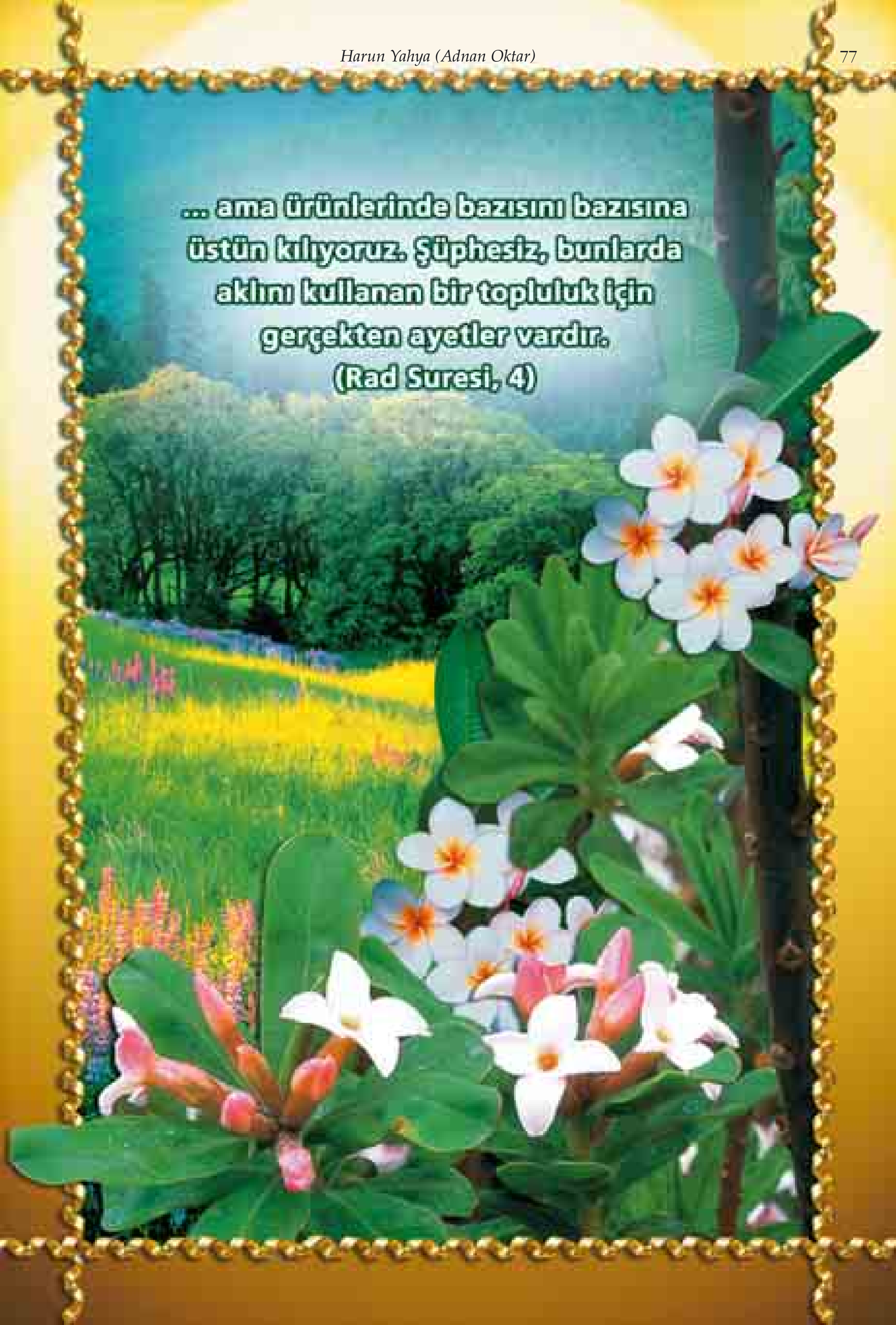
"Allah güzeldir, güzelliği sever..." ***(İmam Nenevi, Riyaz'üs-Salihin, Cilt: 3, sf: 163)***

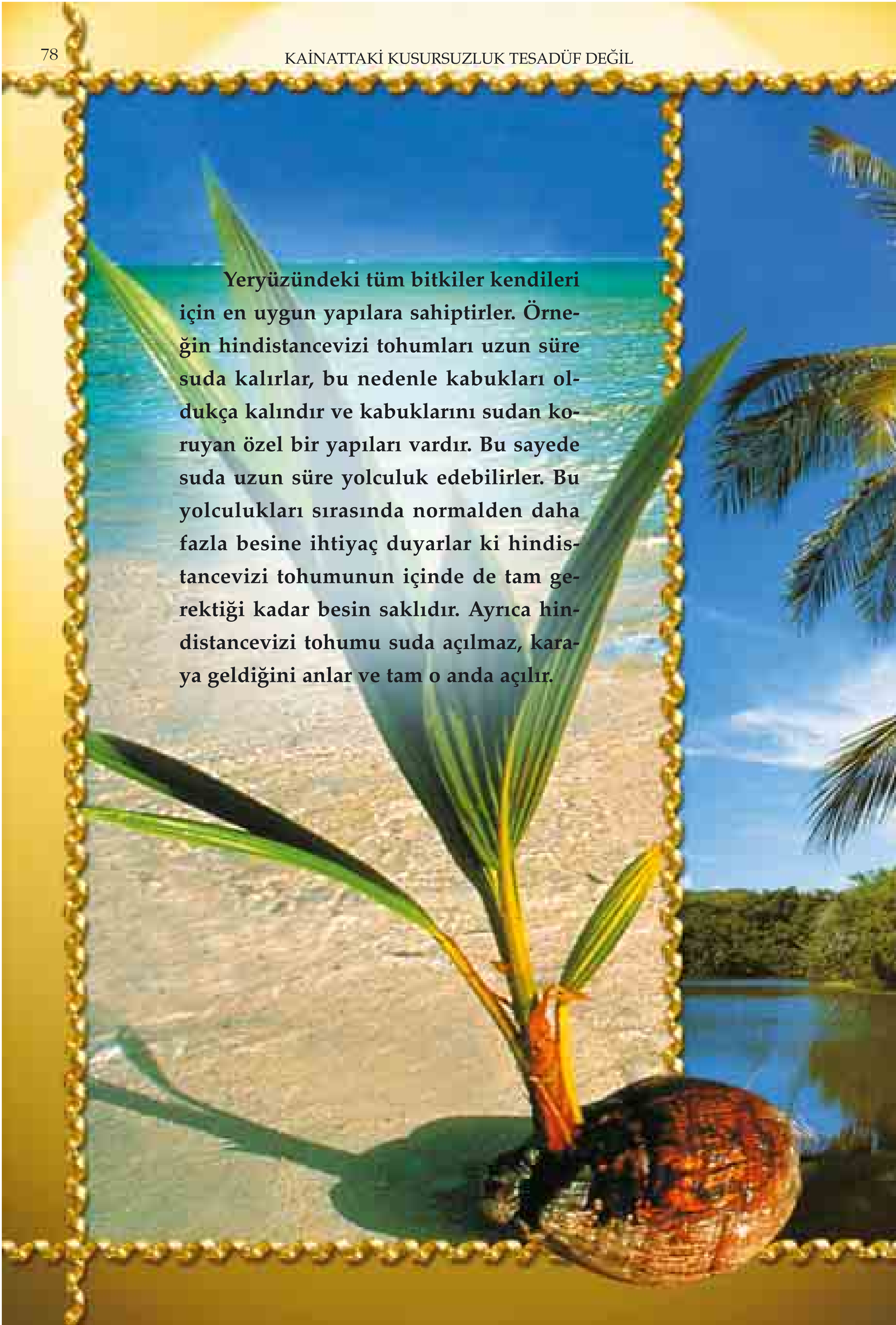

Milyonlarca yıldır değişmeyen esansı, birbirinden güzel renkleri, yaprağındaki pürüzsüzlük ve estetik görünümü ile bir gül yaprağı bile evrimcilerin tesadüf iddialarını çürütecek niteliktedir. Yıllarca eğitim gören uzmanlar gül yaprağının esansını taklit edebilmek için laboratuvarlarda deney ve araştırmalar yaparlarken, gül, bir uzmandan daha üstün bir şekilde milyonlarca yıldır aynı benzersiz kokuyu üretmektedir.

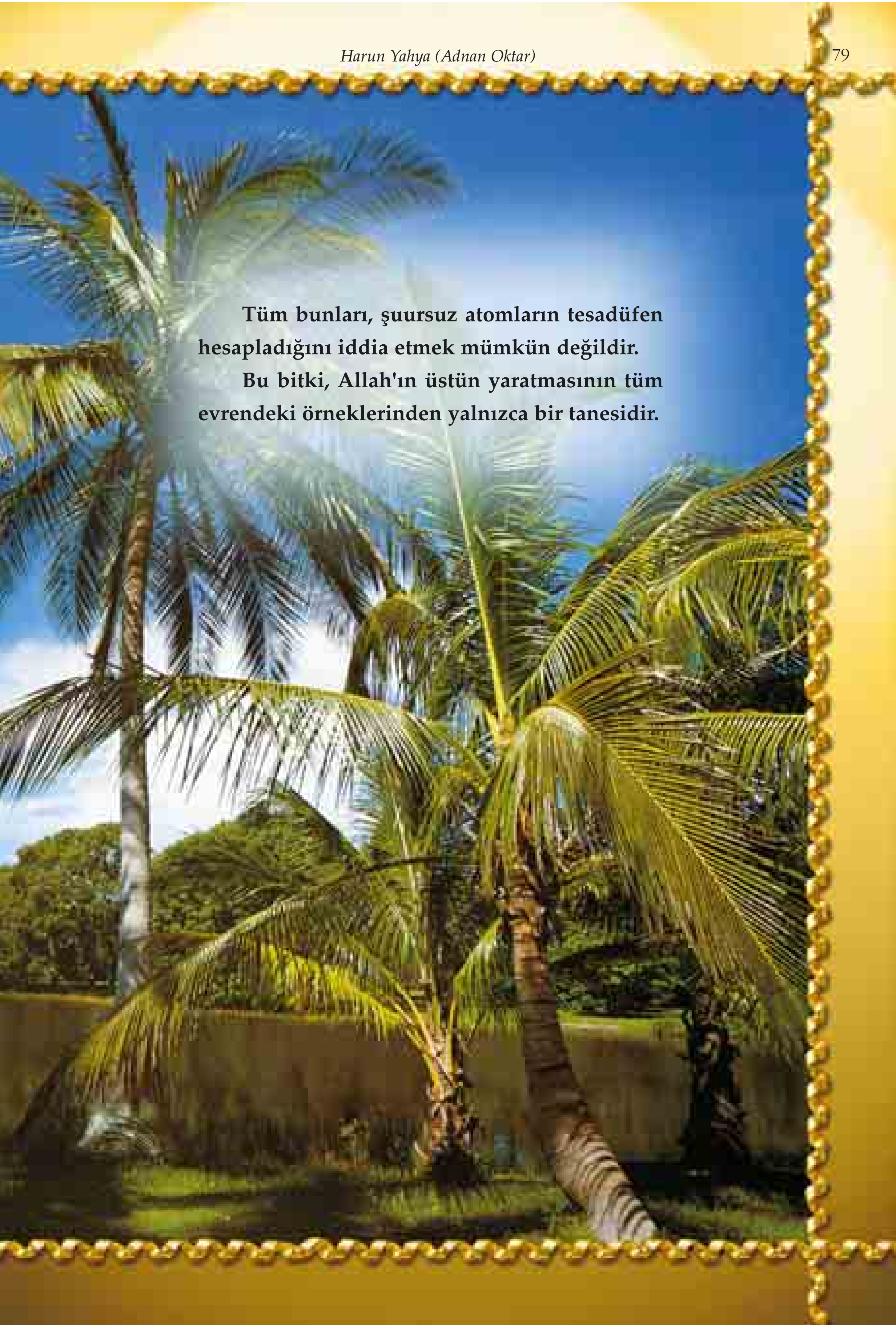
Gül, kendine özgü kokusu, rengi, yumuşaklığı ve estetik görünümüyle Allah'ın benzersiz sanatını sergileyen yaratılış harikalarından biridir.

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır...

... ama ürünlerinde bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır.
(Rad Suresi, 4)

Yeryüzündeki tüm bitkiler kendileri için en uygun yapılara sahiptirler. Örneğin hindistancevizi tohumları uzun süre suda kalırlar, bu nedenle kabukları oldukça kalındır ve kabuklarını sudan koruyan özel bir yapıları vardır. Bu sayede suda uzun süre yolculuk edebilirler. Bu yolculukları sırasında normalden daha fazla besine ihtiyaç duyarlar ki hindistancevizi tohumunun içinde de tam gerektiği kadar besin saklıdır. Ayrıca hindistancevizi tohumu suda açılmaz, karaya geldiğini anlar ve tam o anda açılır.

Tüm bunları, şuursuz atomların tesadüfen hesapladığını iddia etmek mümkün değildir.

Bu bitki, Allah'ın üstün yaratmasının tüm evrendeki örneklerinden yalnızca bir tanesidir.

Görmedin mi, Allah, gökten su indirdi, böylece yeryüzü yemyeşil donatıldı. Şüphesiz Allah, lütfedicidir, herşeyden haberdardır. (Hac Suresi, 63)

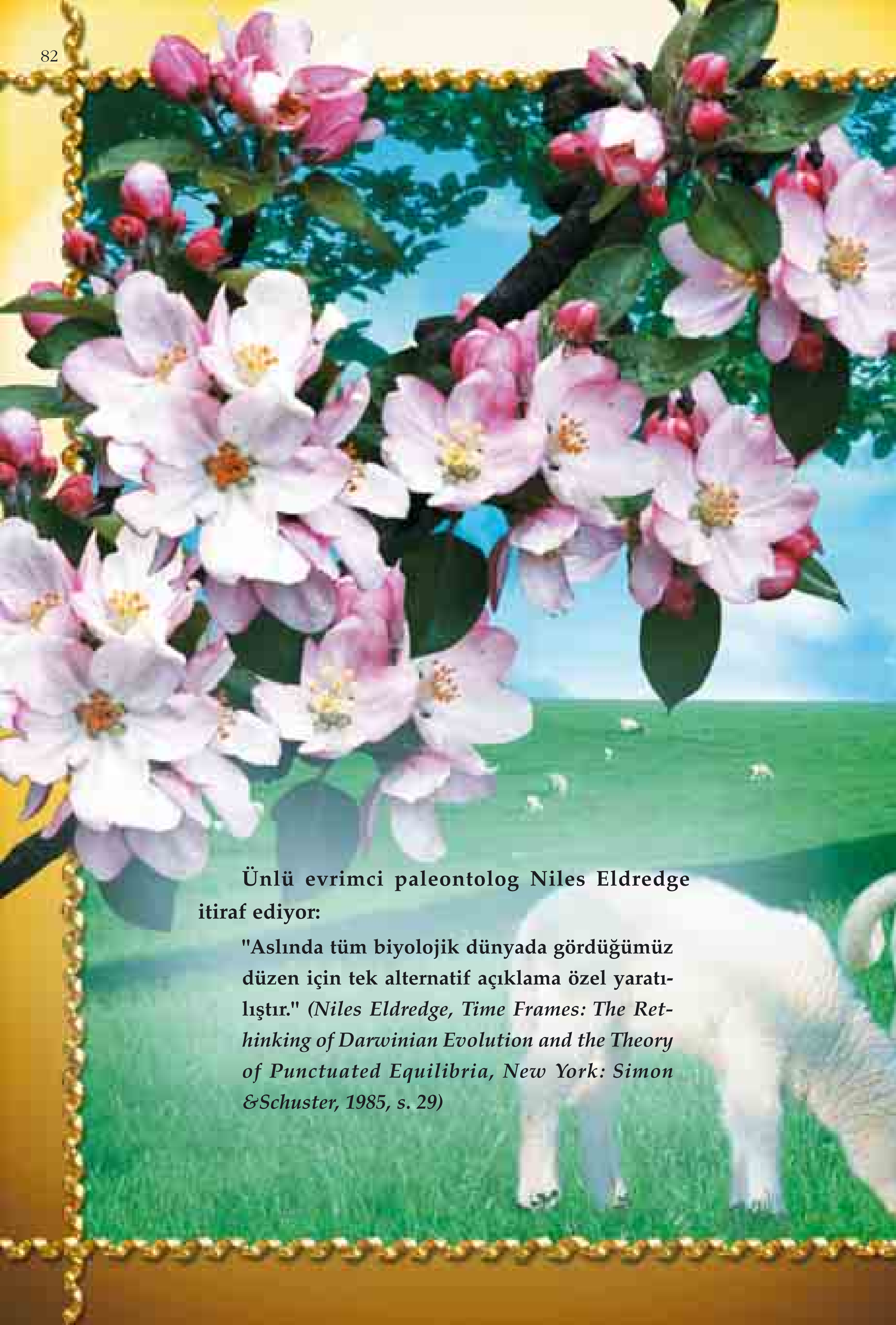
Bitkilerin içinde bazı atomlar biraraya gelerek bileşikler meydana getirirler ve bunun sonucunda birbirinden güzel kokular üretilir. Üstelik bu üretim dünyanın dört bir yanında aynı şekilde oluşur. Sözkonusu bileşikteki en küçük bir değişiklik, örneğin bir atomun sayısındaki farklılık kokuyu tamamen değiştirebilir veya tamamen ortadan kaldırabilir. Ancak, hiçbir zaman formül bozulmaz, bitkilerdeki koku laboratuvarlarında hiç hata yapılmaz. Bu mükemmellik sayesinde dünyanın her yerinde aynı çiçeklerden aynı kokuyu alırız.

Koku üretiminde çok ince hesaplar söz konusudur. Bu işlem sırasında kompleks yapılı moleküller ortaya çıkar. Örneğin güller koku

...(Allah) gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık. Yiyin ve hayvanlarınızı otlatın... (Taha Suresi, 53-54)

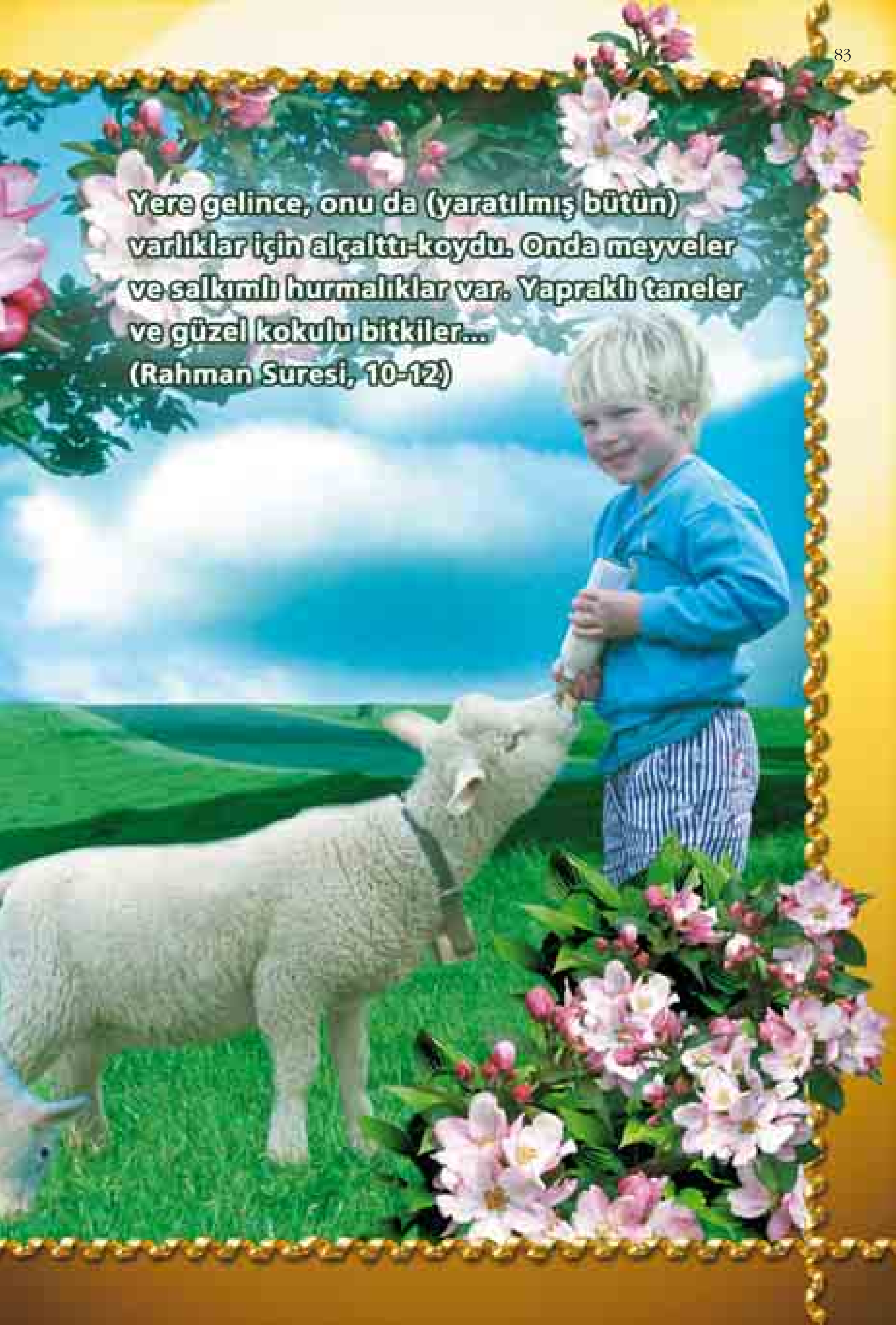
üretimi için 3 ile 10 arası miktarda bileşik kullanırlar, beyaz frezya 10, nilüfer ise 6 bileşik kullanan bitkilerdendir. Bu konuda eğitim almamış insanların formülünü çözmekte zorlanacağı hatta çözemeyeceği kimyasal bileşikler, bitki tarafından ancak mikroskopla görülebilecek bir alanda üretildiği gibi, her bitki ayrı bir koku ve kimyasal formül kullanır. Koku uzmanları ise birbirinden farklı, güzel kokular üretmek için uzun yıllar emek verirler.

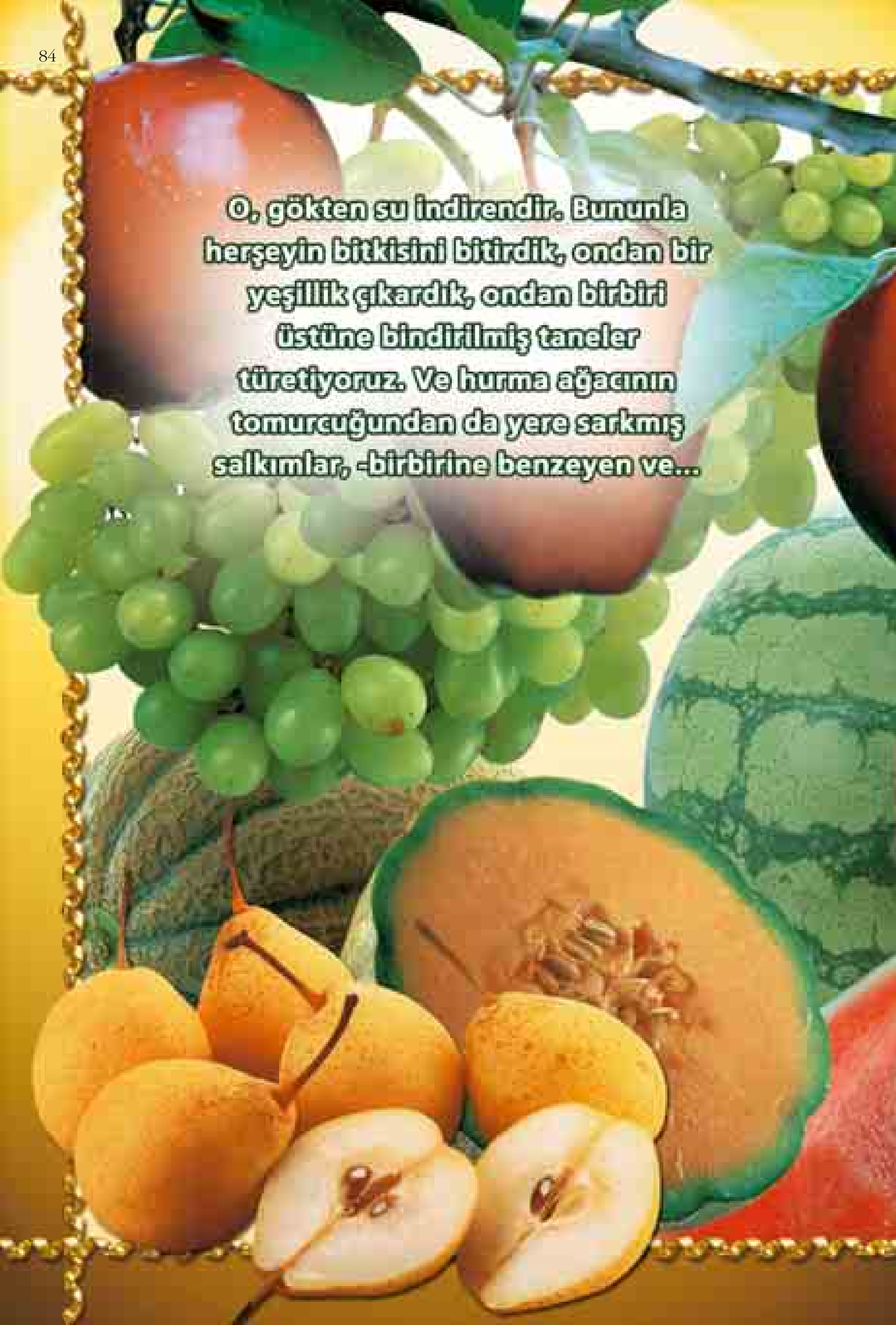
Bitkilere, ancak kimya mühendislerinin sahip olabileceği bu şuuru, aklı ve bilgiyi veren nedir? Koku laboratuvarlarından çok daha başarılı olan bitkiler Allah'ın yaratma sanatını gözler önüne seren delillerdendir.

Ünlü evrimci paleontolog Niles Eldredge itiraf ediyor:

"Aslında tüm biyolojik dünyada gördüğümüz düzen için tek alternatif açıklama özel yaratılıştır." ***(Niles Eldredge, Time Frames: The Rethinking of Darwinian Evolution and the Theory of Punctuated Equilibria, New York: Simon &Schuster, 1985, s. 29)***

Yere gelince, onu da (yaratılmış bütün) varlıklar için alçalttı-koydu. Onda meyveler ve salkımlı hurmalıklar var. Yapraklı taneler ve güzel kokulu bitkiler...
(Rahman Suresi, 10-12)

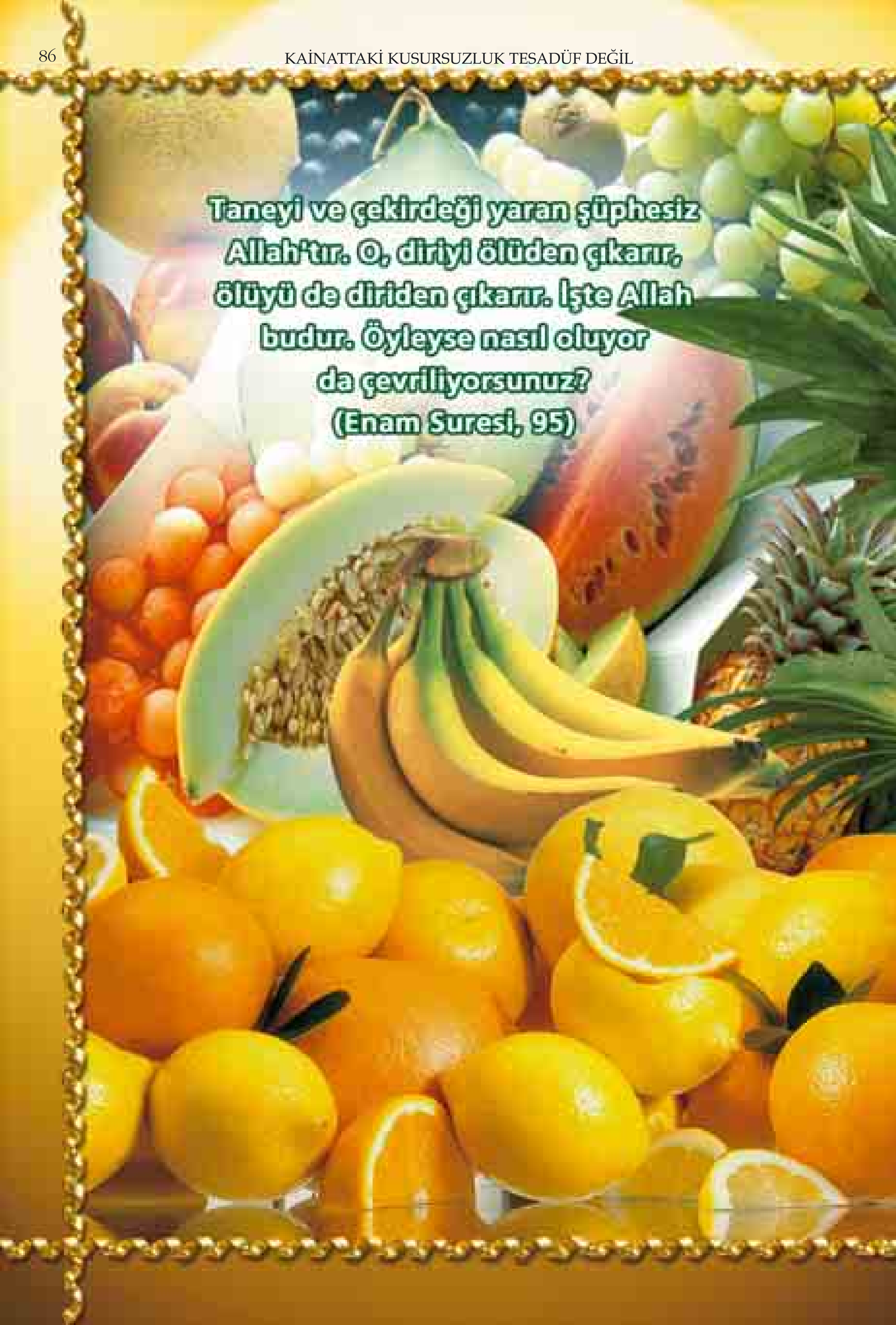

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve...

benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (Enam Suresi, 99)

Hz. Muhammed (sav) diyor ki:

"Karpuzdan faydalanınız ve ona ta'zim ediniz. Çünkü onun suyu cennetten, tadı da cennet tadındandır... Karpuz cennet (meyvelerin)dendir." **[Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve Ahirzaman Alametleri, İmam Şa'rani, Bedir Yayınevi, s. 313]**

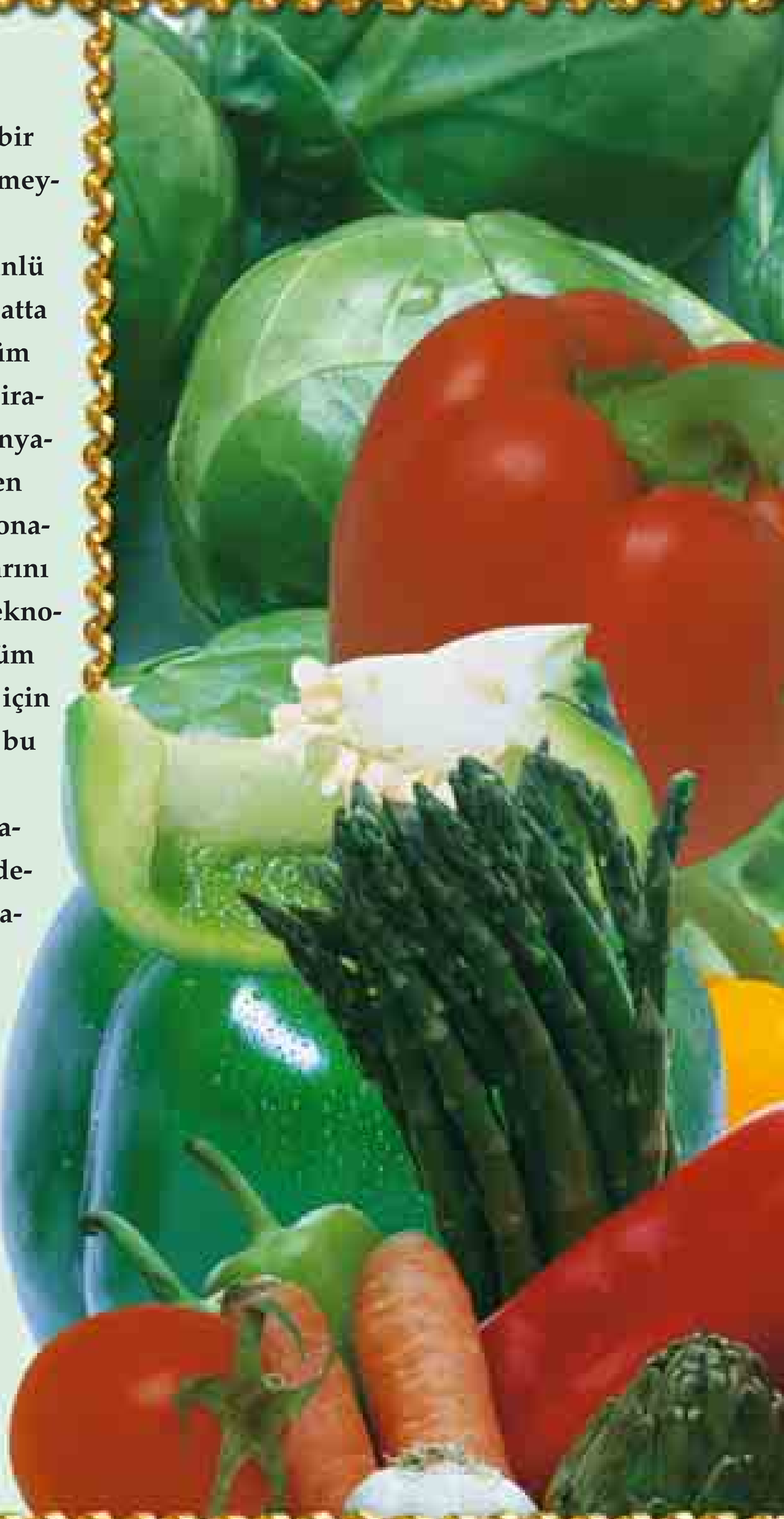

Taneyi ve çekirdeği yaran şüphesiz
Allah'tır. O, diriyi ölüden çıkarır,
ölüyü de diriden çıkarır. İşte Allah
budur. Öyleyse nasıl oluyor
da çevriliyorsunuz?
(Enam Suresi, 95)

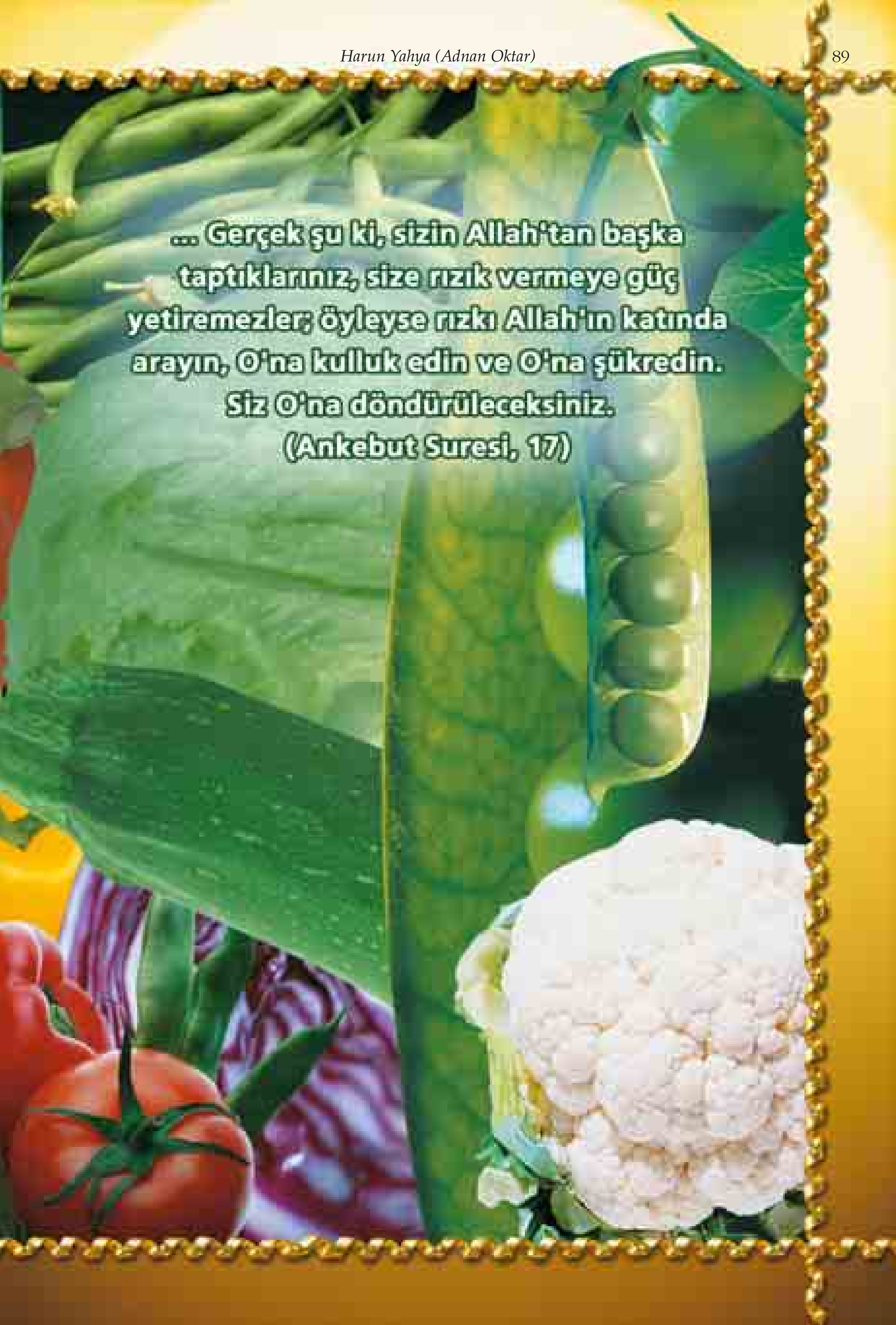
Allah'ın gökyüzünden su indirdiğini görmedin mi? Böylece Biz onunla, renkleri değişik olan meyveler çıkardık... (Fatır Suresi, 27)

Muz, çeşitli karbonhidratlar ve önemli ölçüde potasyum içerir. Bu içeriği ile hücre ve kas gelişimini sağlar, vücudun su dengesini ayarlar ve kalp atışlarının normale dönmesini sağlar. Bu yararlarının yanısıra, Allah Kuran'da "Üstüste dizili meyveleri sarkmış muz ağaçları" (Vakıa Suresi, 29) ayetiyle muzun cennet meyvelerinden olduğunu haber vermiştir. Elbette ki diğer tüm nimetler gibi cennetteki muz da dünyadakinden çok daha kusursuz olacaktır. Ancak Allah dünyada da bu cennet nimetinin bir benzerini yaratmış ve insanları bu meyveden faydalandırmıştır.

Evrimciler tek bir bezelye tanesi bile meydana getiremezler!

Dünyanın en ünlü bilim adamlarını -hatta geçmişte yaşamış tüm bilim adamlarını- biraraya toplasınlar, dünyanın en gelişmiş ve en yeni teknoloji ile donatılmış laboratuvarlarını kullansınlar, ileri teknolojinin olabilecek tüm imkanlarını bunun için seferber etsinler ve bu iş için yıllarca çaba sarf etsinler… Ne yaparlarsa yapsınlar, değil tek bir bezelye tanesini, bezelyeyi oluşturan tek bir hücreyi dahi oluşturmaları mümkün değildir. İşte bu gerçek evrimcilerin görmezden geldikleri en önemli noktalardan biridir. Herşeyi yoktan yaratan Alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

... Gerçek şu ki, sizin Allah'tan başka taptıklarınız, size rızık vermeye güç yetiremezler; öyleyse rızkı Allah'ın katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz.
(Ankebut Suresi, 17)

TÜM BUNLAR

Tesadüf değil

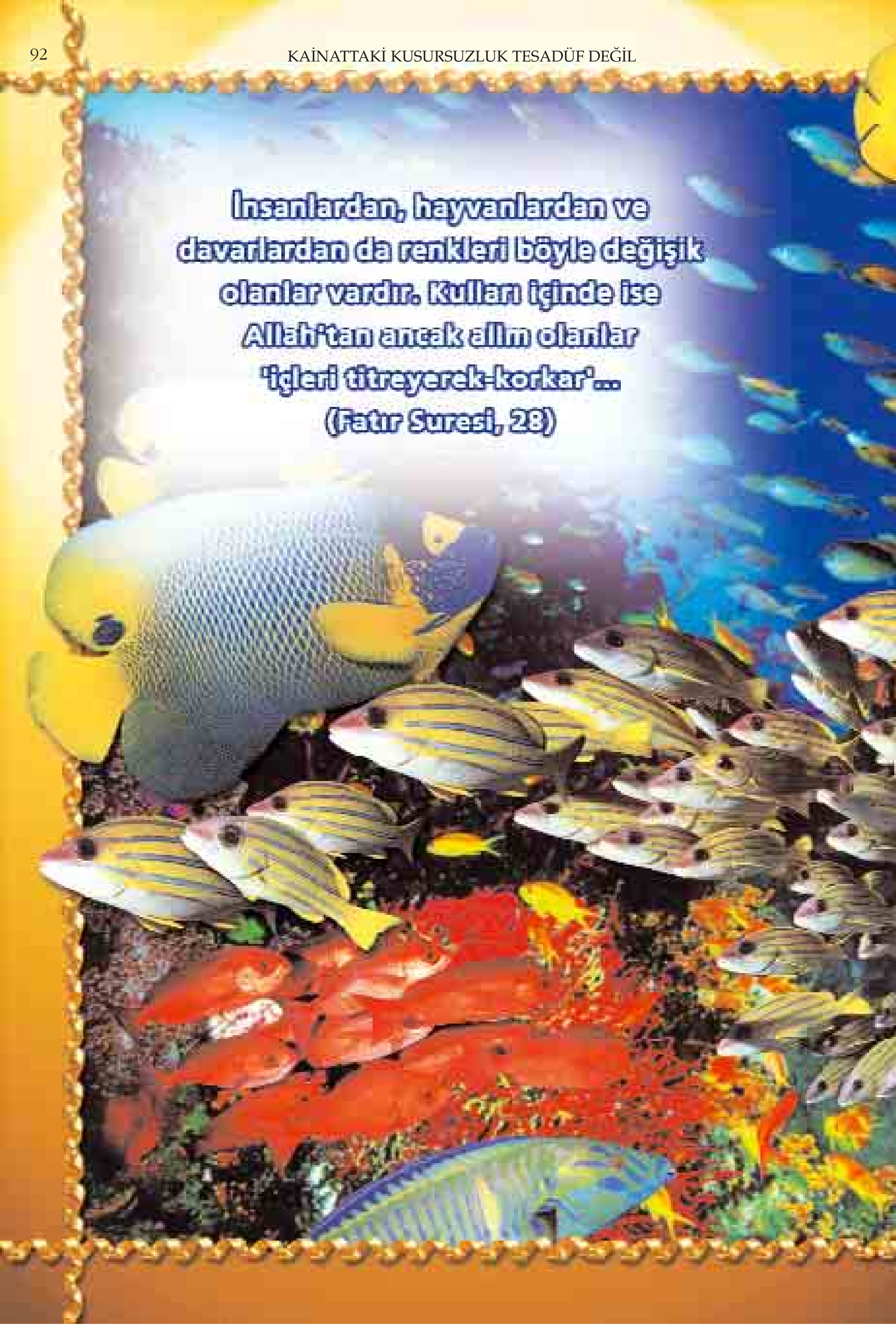

BENGAL KAPLANININ KÜRKÜ

DOĞADAKİ TÜM CANLILARIN YARATICISI ALLAH'TIR

Sincaplar, tavşanlar, zebralar, kangurular, papağanlar, ceylanlar, tavus kuşları, kelebekler, balinalar, yunuslar, zürafalar, kaplanlar, kaplumbağalar, develer, denizyıldızları, kuğular... Her biri kendisi için en uygun mekanlarda, en çok ihtiyaç duydukları sistemlerle donanmış şekilde bulunur. Kimi keskin gözlerle, güçlü kaslarla, kimi zehire dayanıklı keselerle, kimi de cezbedici kokularla ihtiyacı olan her sisteme sahip olarak hayata gözlerini açar. Peki henüz görmedikleri bir ortam hakkında hazırlıklı olmaları gerektiğine dair bilgiyi onlara kim vermiştir? Karada doğacak bir kedi oksijeni direkt olarak kullanabileceği akciğerlere, suda yaşayacak olan bir balıksa oksijeni suda erimiş olarak kullanabileceği solungaçlara sahip olması gerektiğini nereden bilmektedir? Kuşlar uçmak için hafif iskelet yapılarına, penguenler su tutmayan özel bir yağla kaplı tüylere, kartallar binlerce metre yükseklikten avını görebilecekleri keskin gözlere, ağaçkakanlar kafalarını şiddetli darbelerden koruyacak özel bir süspansiyon sistemine sahip olmaları gerektiğini nasıl düşünmüşlerdir?

Örneklerini sayfalarca çoğaltabileceğimiz bu bilgileri ve buna uygun sistemlerin tasarımını bu canlıların 'gen'lerine kim şifrelemiştir? Yoksa bu hayvanların yaşamını yitirerek tecrübe kazanmış olan sözde ataları, gelecek nesilleri düşünerek genlerinde değişiklik yapmaya ve onlara çeşitli organlar hediye etmeye mi karar vermişlerdir? Yoksa kör tesadüfler ve şuursuz atomlar -nasıl olmuşsa olmuş- birbirinden mükemmel tasarım harikası canlılar mı var etmişlerdir? Elbette ki hayır... Canlıları da onların sahip oldukları mükemmel sistemleri de yaratan, aynı zamanda tüm evreni canlılık için en elverişli şartlarda var eden alemlerin Rabbi olan Allah'tır.

İnsanlardan, hayvanlardan ve
davarlardan da renkleri böyle değişik
olanlar vardır. Kulları içinde ise
Allah'tan ancak alim olanlar
'içleri titreyerek-korkar'...
(Fatır Suresi, 28)

Birçok balina ve yunus, deniz dibindeki karanlık bölgelerde bir tür doğal "sonar" kullanarak avlanır. Özellikle dişi balinalar ses dalgaları aracılığıyla "görebilir". Ses dalgaları, aynı görmede olduğu gibi, odaklanır ve bir noktaya gönderilir. Geriye dönen dalgalar, hayvanın beyninde analiz edilir ve yorumlanır. Bu yorum, hayvana karşısındaki cismin biçimini, büyüklüğünü, hızını ve konumunu açıkça belli eder. Bu canlılardaki sonik sistem inanılmaz derecede hassastır. Örneğin bir yunus suya atlayan bir kişinin "içini" de algılayabilir.

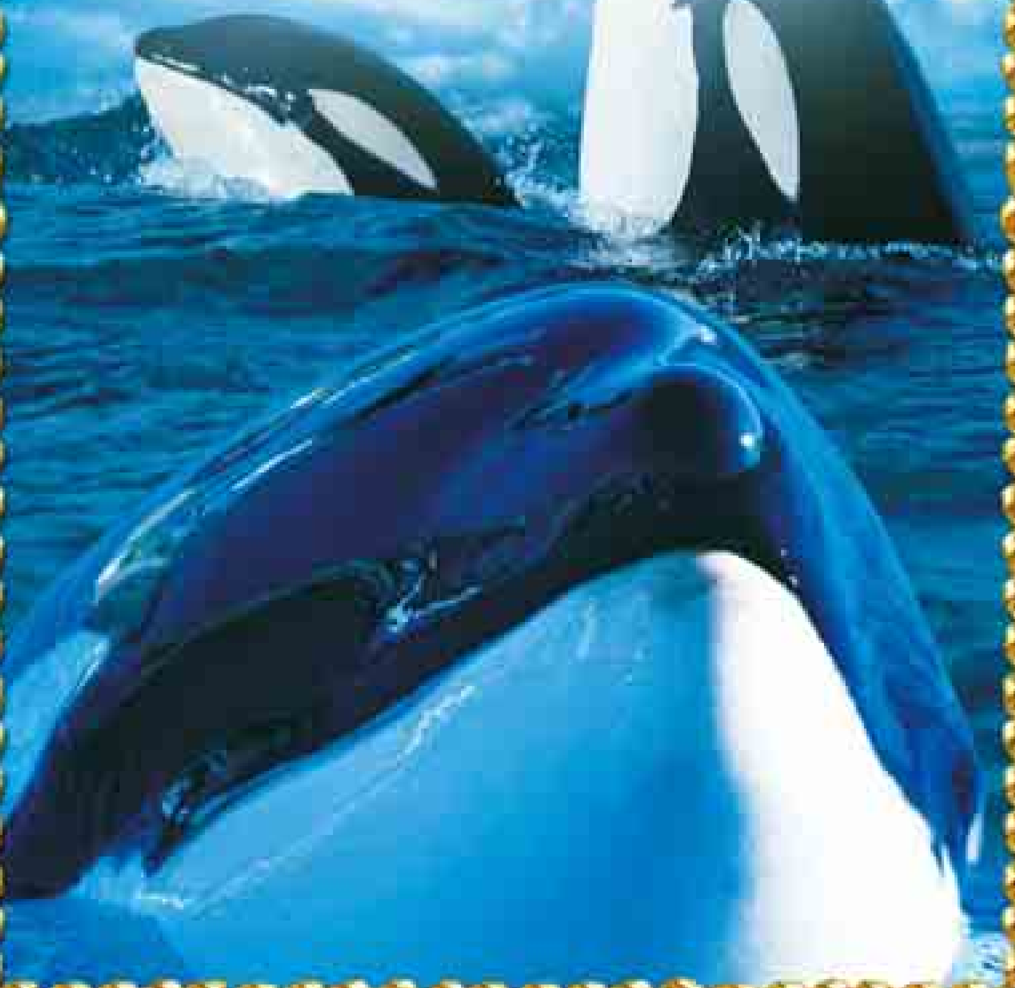
Ses dalgaları yön bulmanın yanı sıra haberleşme için de kullanılır. Birbirinden yüzlerce kilometre uzaktaki iki balina ses kullanarak anlaşabilir.

Bu hayvanların haberleşmek ve yön bulmak için çıkarttıkları sesi nasıl ürettikleri sorusu hala büyük oranda cevapsızdır. Ancak bilinenler arasında, yunusun vücudundaki çok şaşırtıcı bir ayrıntı dikkat çeker: Hayvanın kafatası yapısı, beyni bile tahrip edecek kadar sürekli ve şiddetli bir biçimde yaydığı ses bombardımanından korunmak için ses yalıtımlıdır.

Şimdi tüm bunların üzerinde düşünelim. Deniz memelilerinin sahip oldukları tüm bu şaşırtıcı özellikler, evrim teorisinin yegane iki mekanizması, yani mutasyon ve doğal seleksiyon kanalıyla oluşmuş olabilirler mi? Hangi mutasyon bir yunusun bedenine sonar sistemi yerleştirebilir ve sonra da hayvanın beynini sonardan korumak için kafatasını ses yalıtımlı hale getirebilir?

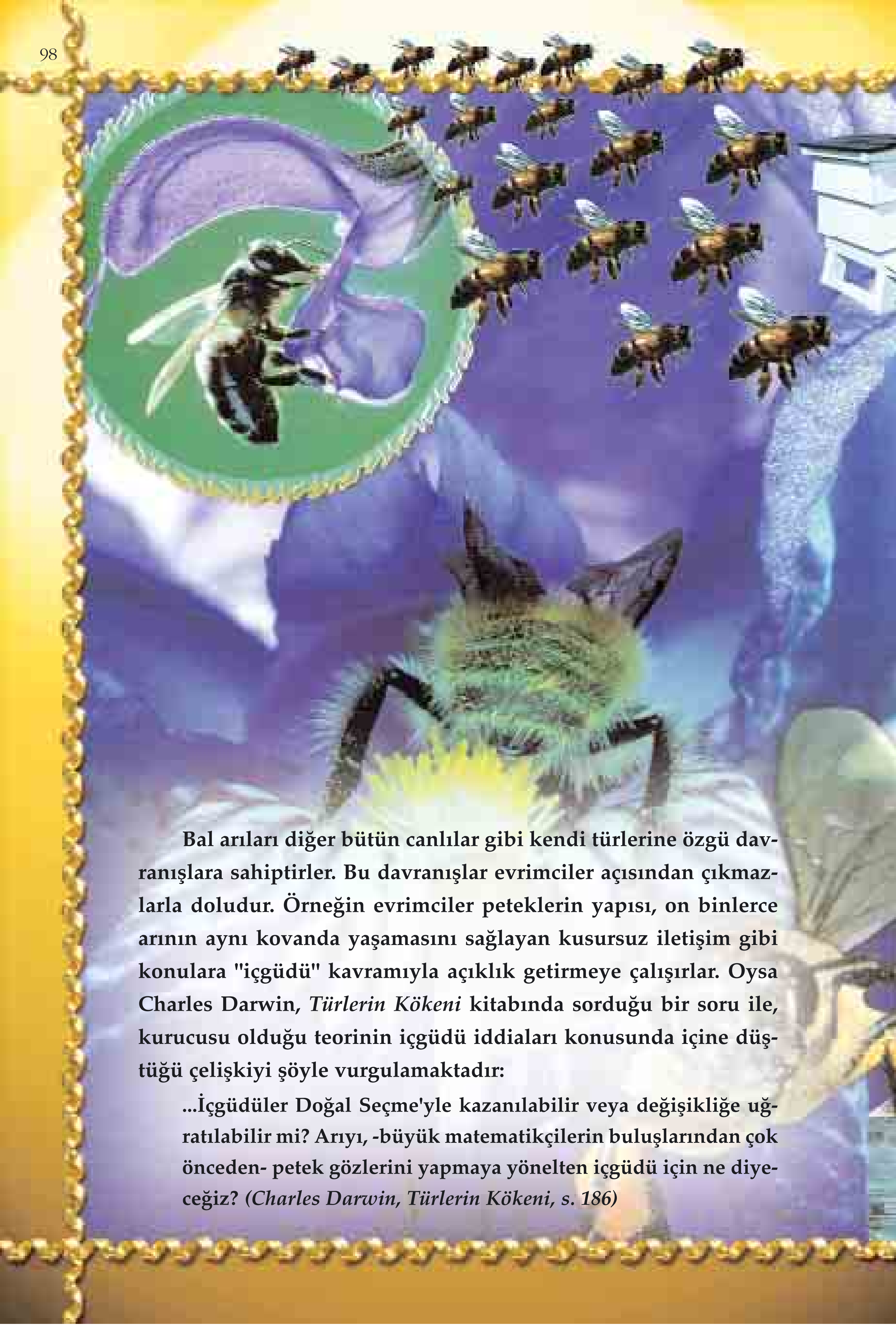
Elbette şuursuz süreçlerin, tesadüflerin eseri olarak böyle bir sistemin meydana gelmesi mümkün değildir. Tüm bunlar Yüce Allah'ın yaratışının delilleridir.

Onlara binmeniz ve süs için atları, katırları ve merkebleri (yarattı). Ve daha sizlerin bilmediğiniz neleri yaratmaktadır? (Nahl Suresi, 8)

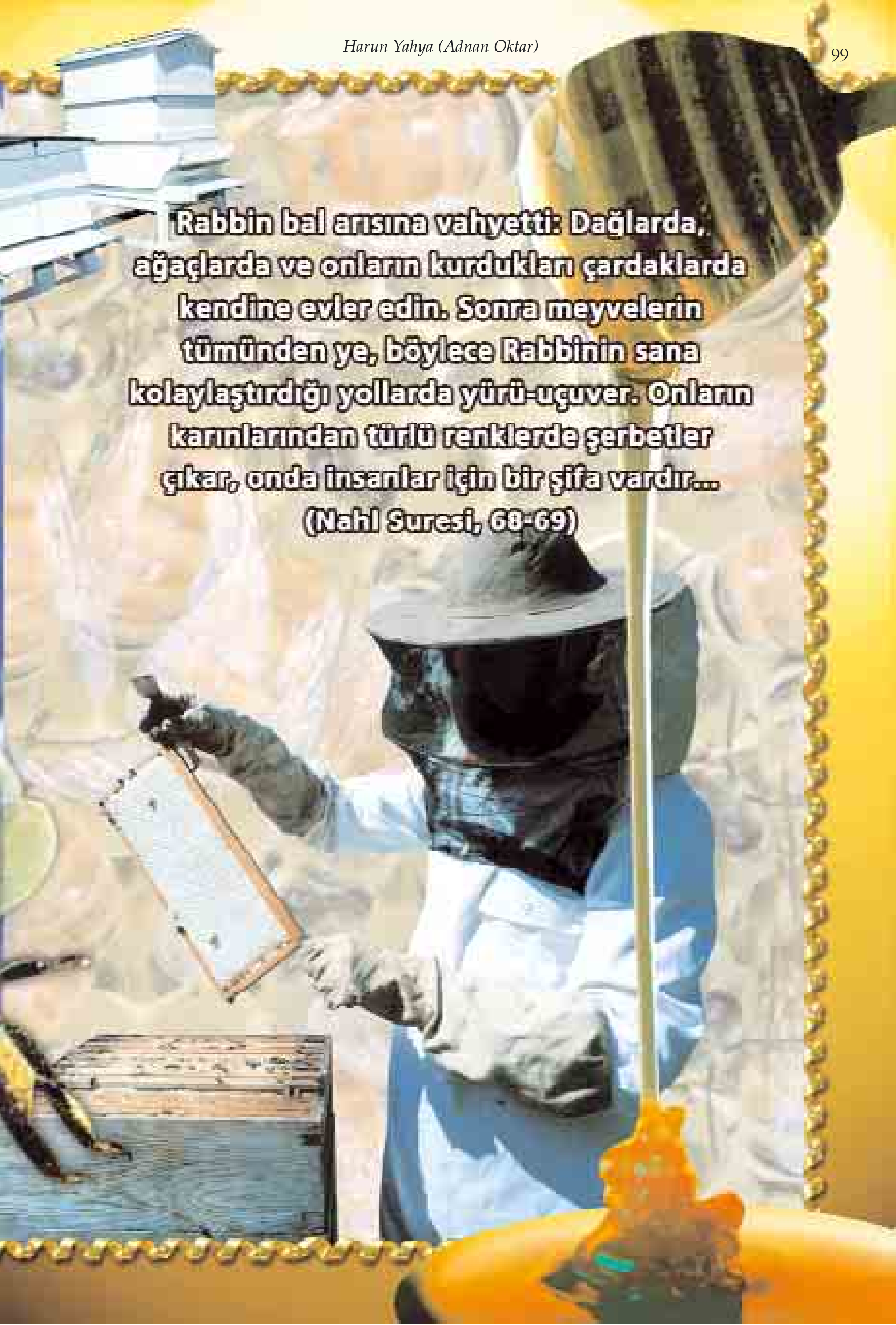

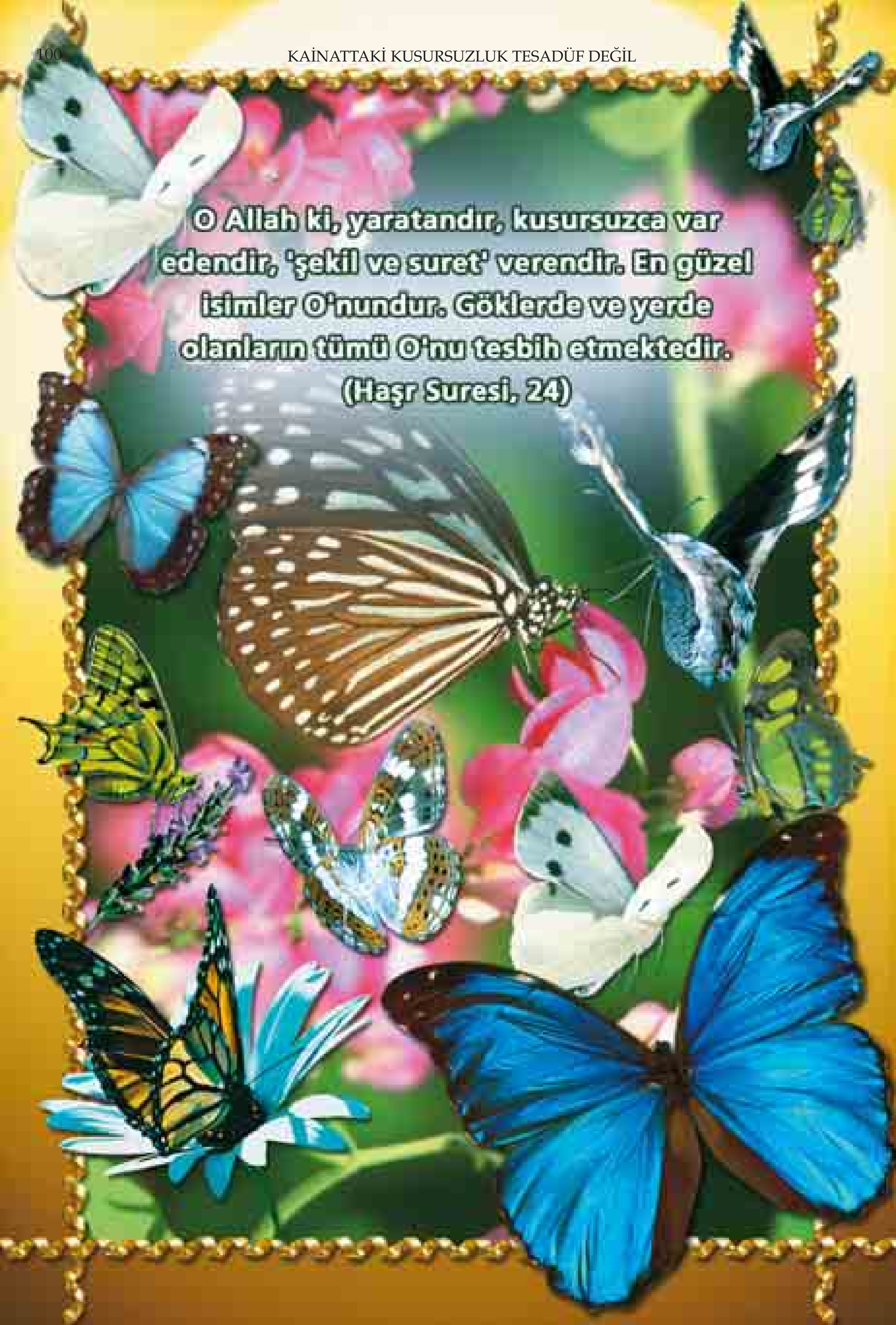

Bal arıları diğer bütün canlılar gibi kendi türlerine özgü davranışlara sahiptirler. Bu davranışlar evrimciler açısından çıkmazlarla doludur. Örneğin evrimciler peteklerin yapısı, on binlerce arının aynı kovanda yaşamasını sağlayan kusursuz iletişim gibi konulara "içgüdü" kavramıyla açıklık getirmeye çalışırlar. Oysa Charles Darwin, *Türlerin Kökeni* kitabında sorduğu bir soru ile, kurucusu olduğu teorinin içgüdü iddiaları konusunda içine düştüğü çelişkiyi şöyle vurgulamaktadır:

> ...İçgüdüler Doğal Seçme'yle kazanılabilir veya değişikliğe uğratılabilir mi? Arıyı, -büyük matematikçilerin buluşlarından çok önceden- petek gözlerini yapmaya yönelten içgüdü için ne diyeceğiz? *(Charles Darwin, Türlerin Kökeni, s. 186)*

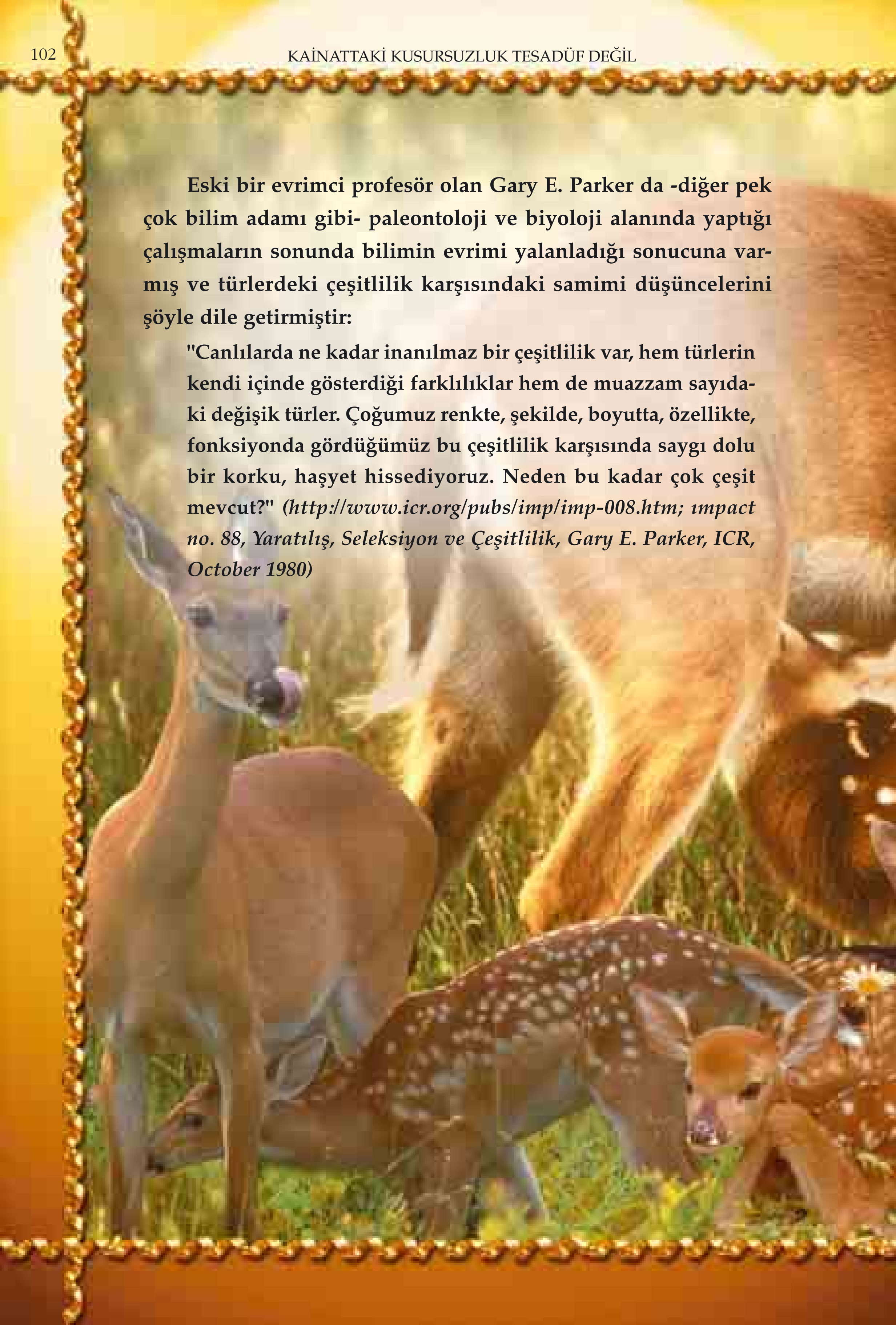
Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır... (Nahl Suresi, 68-69)

O Allah ki, yaratandır, kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir.
(Haşr Suresi, 24)

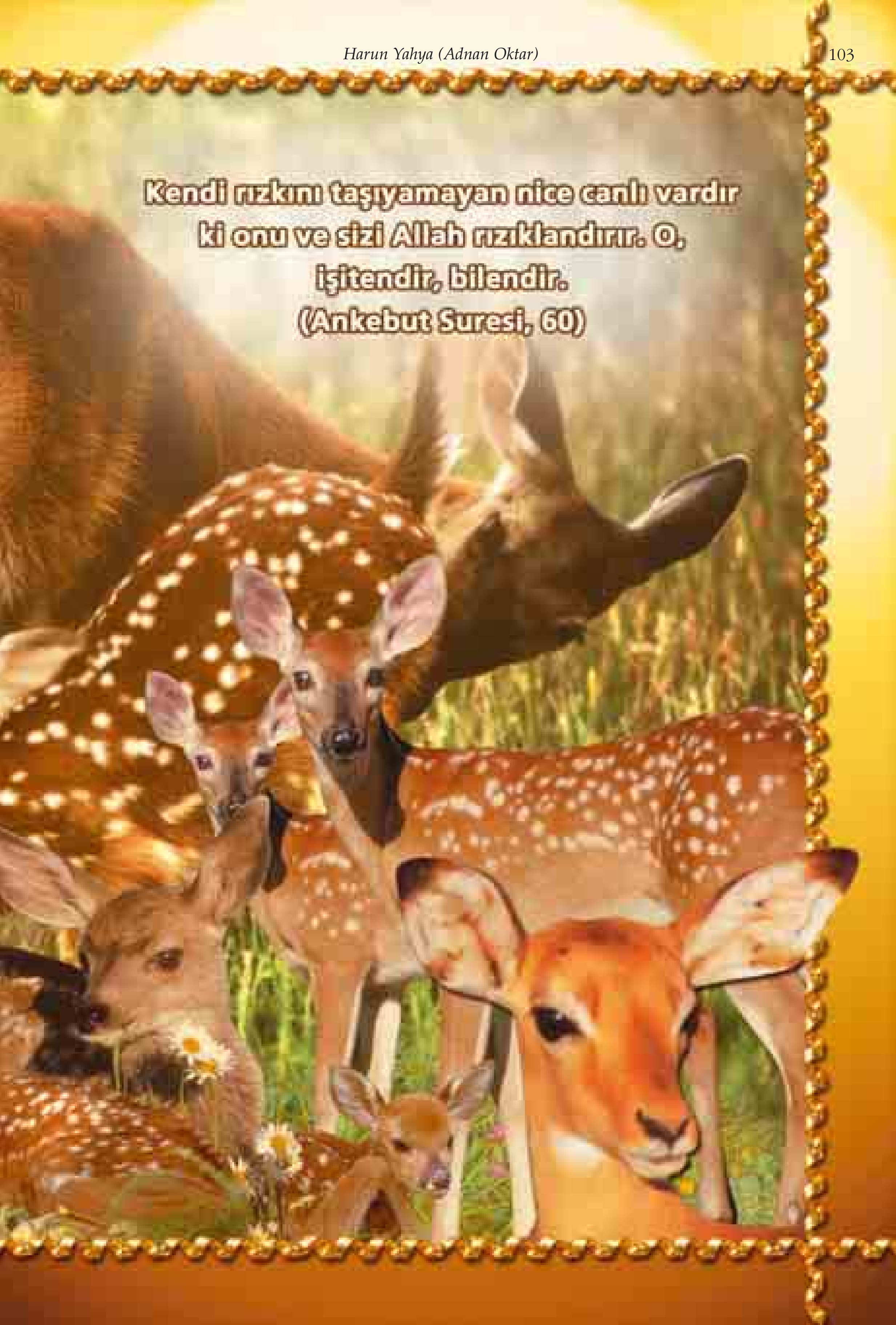
Kelebeklerin her iki kanadında aynı renk tonu ve aynı desen, aynı yerde mevcuttur. Herşeyin tesadüfler sonucunda ortaya çıktığını iddia eden evrim teorisi, kelebek kanatlarında olduğu gibi doğada sergilenen sanat, renk çeşitliliği ve simetri gibi örnekler karşısında tam bir çıkmaz içindedir. Charles Darwin bu konuda içine düştüğü çelişkiyi şöyle ifade etmiştir:

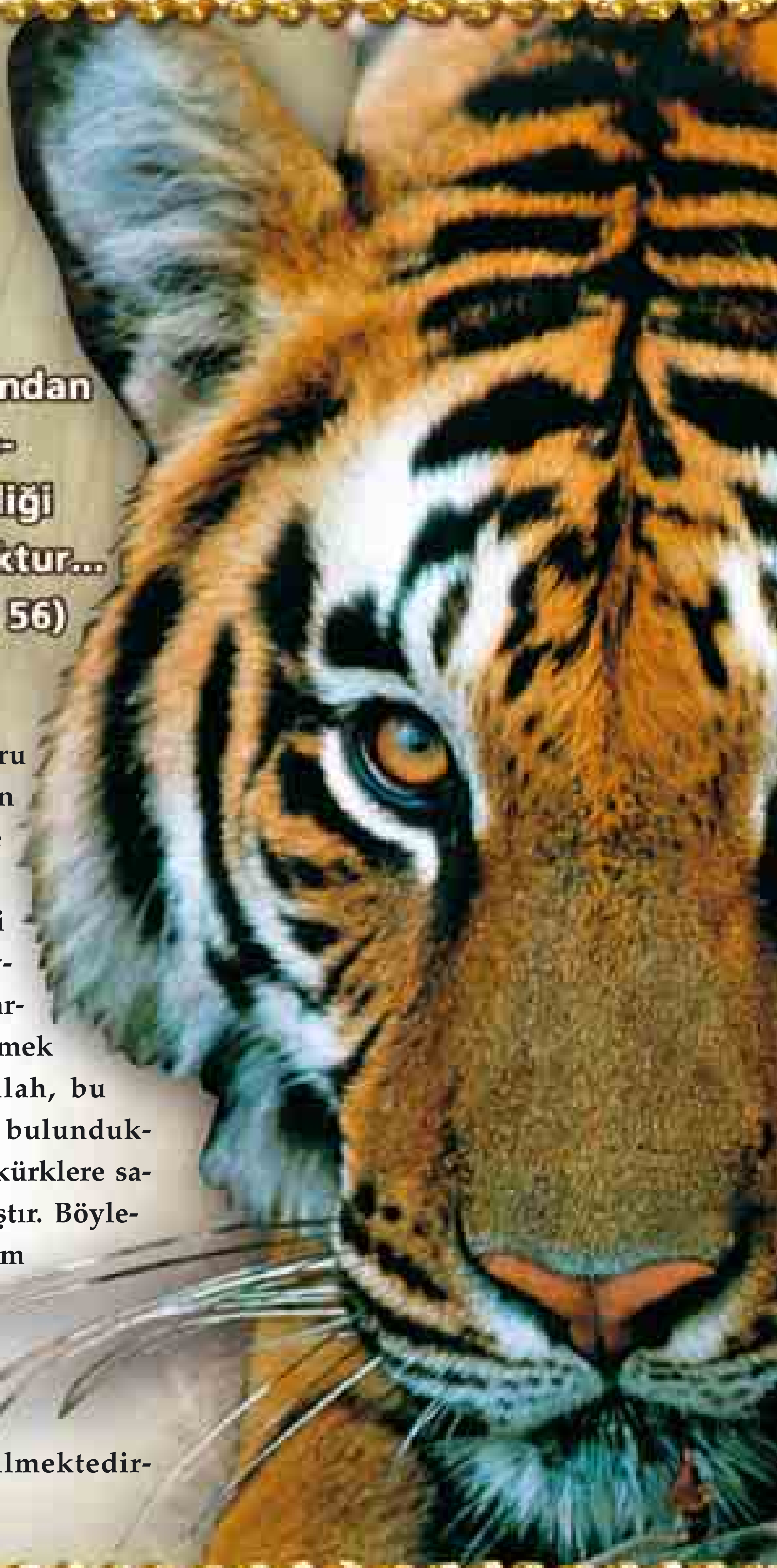
Parlak renklilik..., parlak dişi kelebekler, bu güzelliğin doğal seleksiyonun kontrolü altında gerçekleştiğini düşünemiyorum. ***(Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Vol.II, s. 305)***

Eski bir evrimci profesör olan Gary E. Parker da -diğer pek çok bilim adamı gibi- paleontoloji ve biyoloji alanında yaptığı çalışmaların sonunda bilimin evrimi yalanladığı sonucuna varmış ve türlerdeki çeşitlilik karşısındaki samimi düşüncelerini şöyle dile getirmiştir:

> **"Canlılarda ne kadar inanılmaz bir çeşitlilik var, hem türlerin kendi içinde gösterdiği farklılıklar hem de muazzam sayıdaki değişik türler. Çoğumuz renkte, şekilde, boyutta, özellikte, fonksiyonda gördüğümüz bu çeşitlilik karşısında saygı dolu bir korku, haşyet hissediyoruz. Neden bu kadar çok çeşit mevcut?"** ***(http://www.icr.org/pubs/imp/imp-008.htm; ımpact no. 88, Yaratılış, Seleksiyon ve Çeşitlilik, Gary E. Parker, ICR, October 1980)***

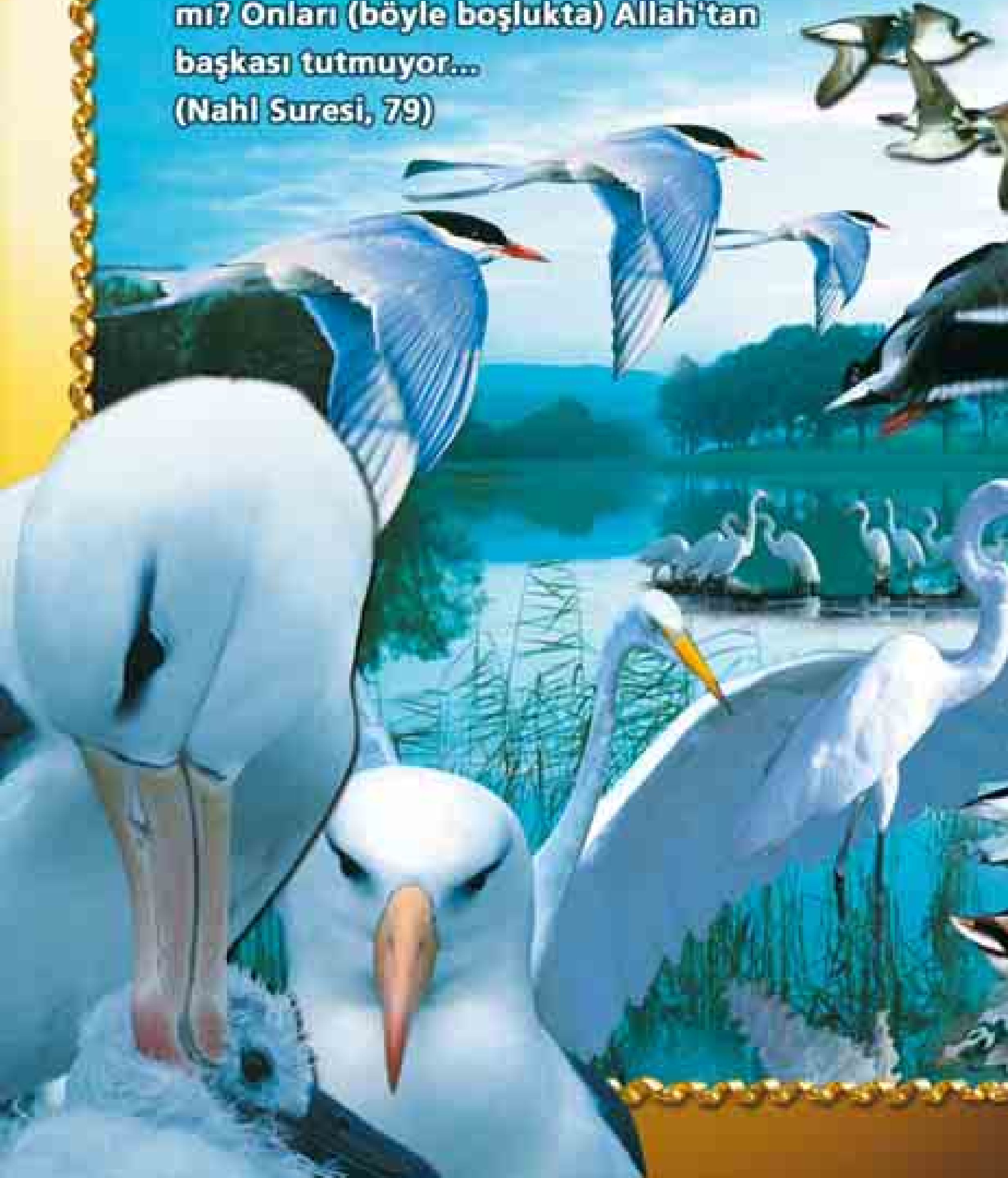

Kendi rızkını taşıyamayan nice canlı vardır
ki onu ve sizi Allah rızıklandırır. O,
işitendir, bilendir.
(Ankebut Suresi, 60)

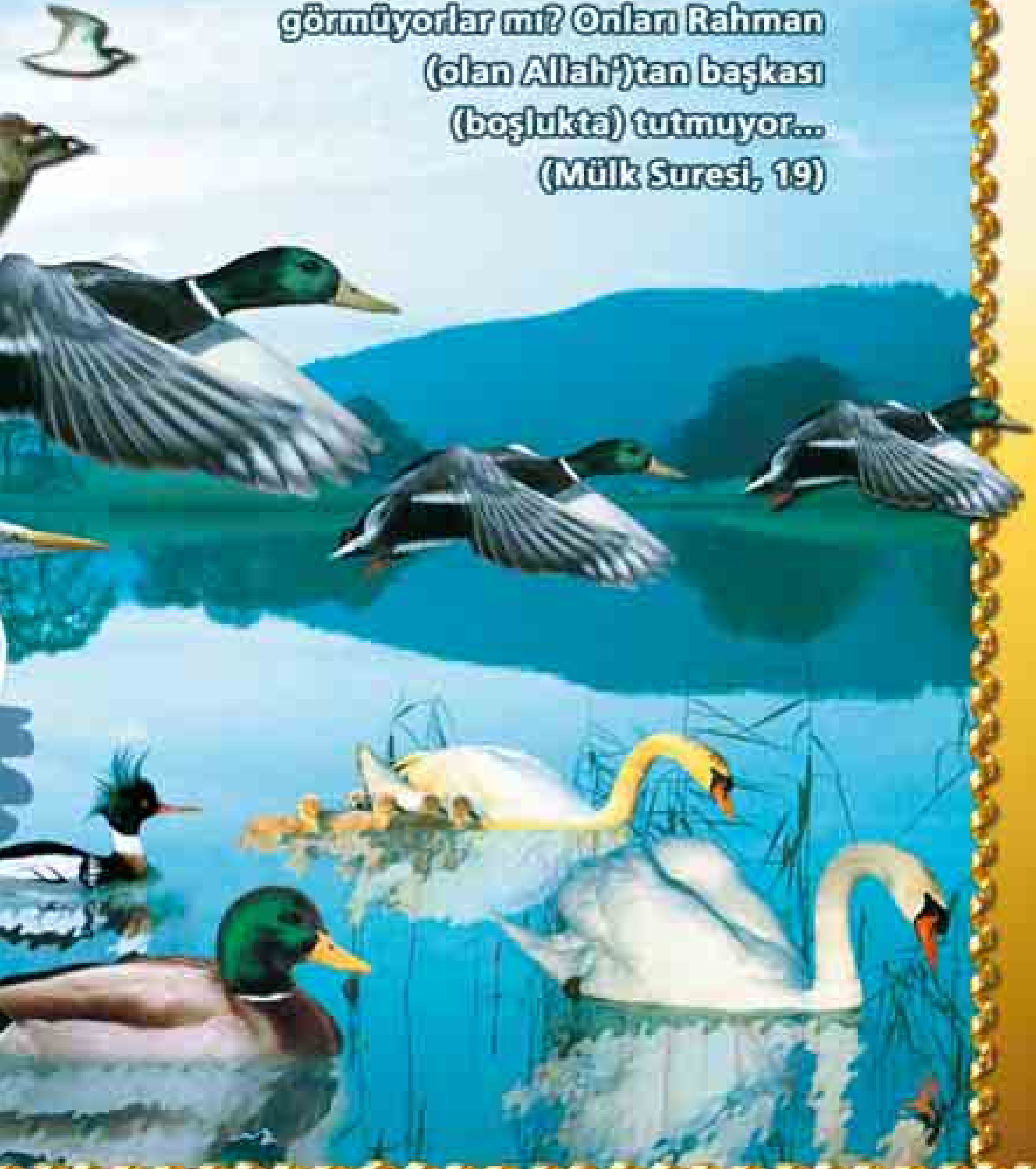

... O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur... (Hud Suresi, 56)

Savanların kuru otlarında avlanan bir aslan neredeyse görülmezdir. Çünkü aslanın renkleri çevre ile karışır. Aynı şekilde uzun otlarda bir çitayı ayırt etmek de çok zordur. Allah, bu canlıların tümünü bulundukları ortama uygun kürklere sahip olarak yaratmıştır. Böylelikle bu canlılar, hem avlarına sezdirmeden yaklaşabilmekte, hem de düşmanlarından korunabilmektedirler.

Göğün boşluğunda boyun eğdirilmiş
(musahhar kılınmış) kuşları görmüyorlar
mı? Onları (böyle boşlukta) Allah'tan
başkası tutmuyor...
(Nahl Suresi, 79)

Onlar, üstlerinde dizi dizi kanat açıp kapayarak uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları Rahman (olan Allah')tan başkası (boşlukta) tutmuyor... (Mülk Suresi, 19)

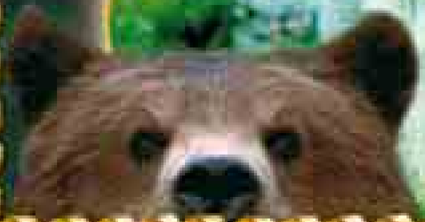
Hayvanlar arasında görülen fedakarlıklar, Darwinizm'in en önemli çıkmazlarından birini oluşturur. Çünkü Darwinizm doğada kıyasıya bir mücadele olduğunu, güçlü olanın zayıfları her zaman ezeceğini öne sürerken, canlılar bu iddiaları yalanlayan pek çok davranış sergilemektedirler: Birbirlerini tehlikelerden korur beslerler, temizler tedavi ederler, birbirlerine yuva hazırlarlar... Hatta kimi zaman kendi canlarını dahi bir diğeri için feda edebilirler. Bu durum evrimciler açısından tam bir çıkmazdır. Darwin bu çıkmazı şöyle ifade eder:

> **"Birçok içgüdü o kadar harikadır ki büyük ihtimalle gelişimleri okuyucuya teorimin tamamını yıkmak için yeterli bir engel olarak gözükecektir."** ***(Animal Mind, sf. 22, [Charles Darwin, Türlerin Kökeni, 1859])***

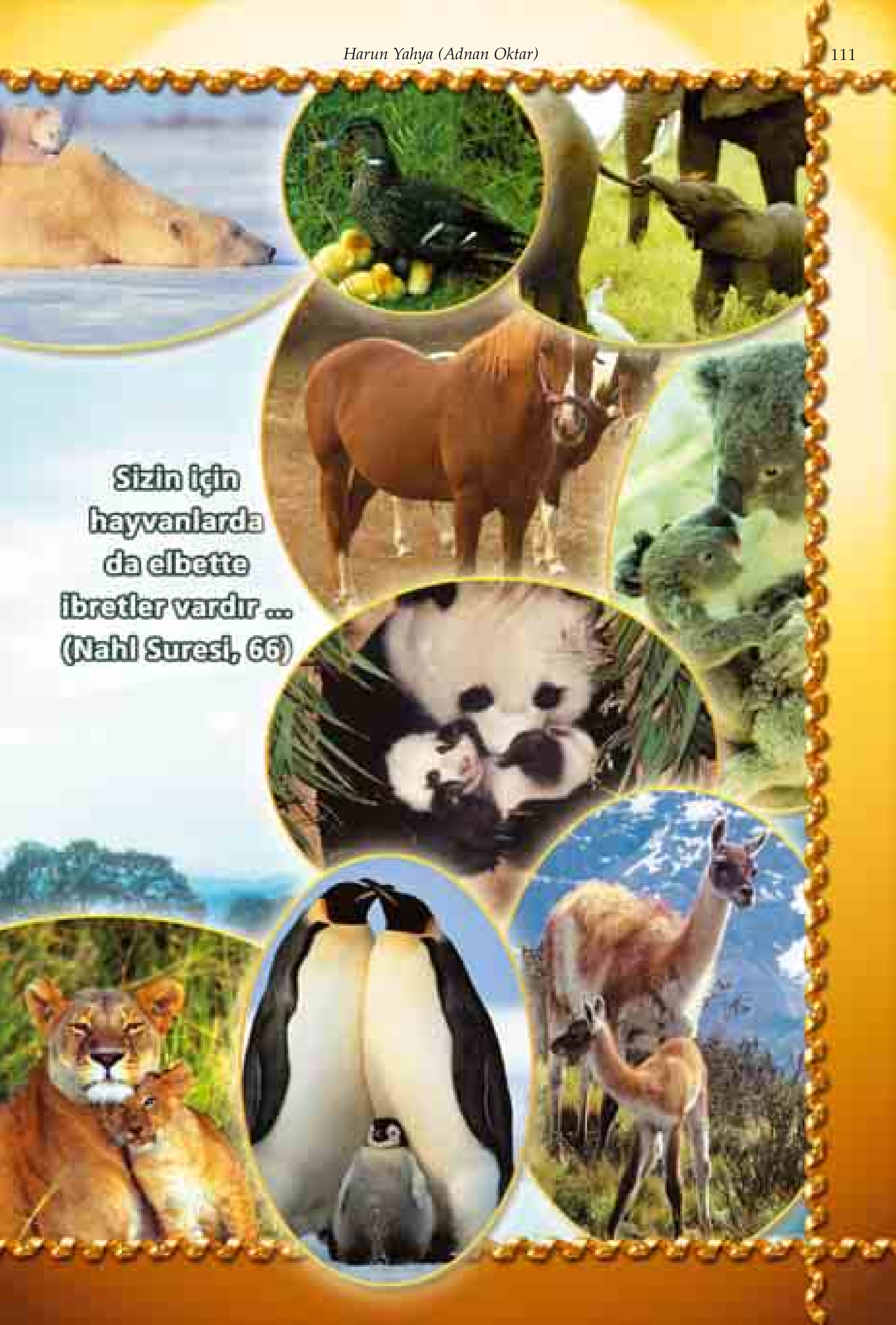

Bir evrimci yayında canlılardaki fedakarlık örnekleri konusunda yaşanan sıkıntı şöyle dile getirilir:

> **"Sorun, canlıların niye birbirlerine yardım ettikleridir. Darwin'in teorisine göre, her canlı kendi varlığını sürdürmek ve üreyebilmek için bir savaş vermektedir. Başkalarına yardım etmek, o canlının sağ kalma olasılığını azaltacağına göre, uzun vadede evrimde bu davranışın elenmesi gerekirdi. Oysa canlıların özverili olabilecekleri gözlenmiştir."** ***(Bilim ve Teknik Dergisi, sayı: 190, s. 4)***

Sizin için
hayvanlarda
da elbette
ibretler vardır ...
(Nahl Suresi, 66)

Göklerde ve yerde bulunanlar O'nundur; hepsi O'na 'gönülden boyun eğmiş' bulunuyorlar. (Rum Suresi, 26)

Evrim teorisinin kurucusu Charles Darwin, teorisini geçersiz kılan canlılardaki mükemmellikleri görmekten duyduğu sıkıntıyı şöyle dile getirir:

> **"Gözü düşünmenin beni titrettiği günleri hatırlıyorum. Ama şimdi bu şikayetlerimin üstesinden geldim. Şimdi bu yapının küçük önemsiz parçaları beni genellikle oldukça rahatsız ediyor. Bir tavus kuşunun tüyü ise, ne zaman baksam beni hasta ediyor. *(Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, Cilt.II, s. 90)***

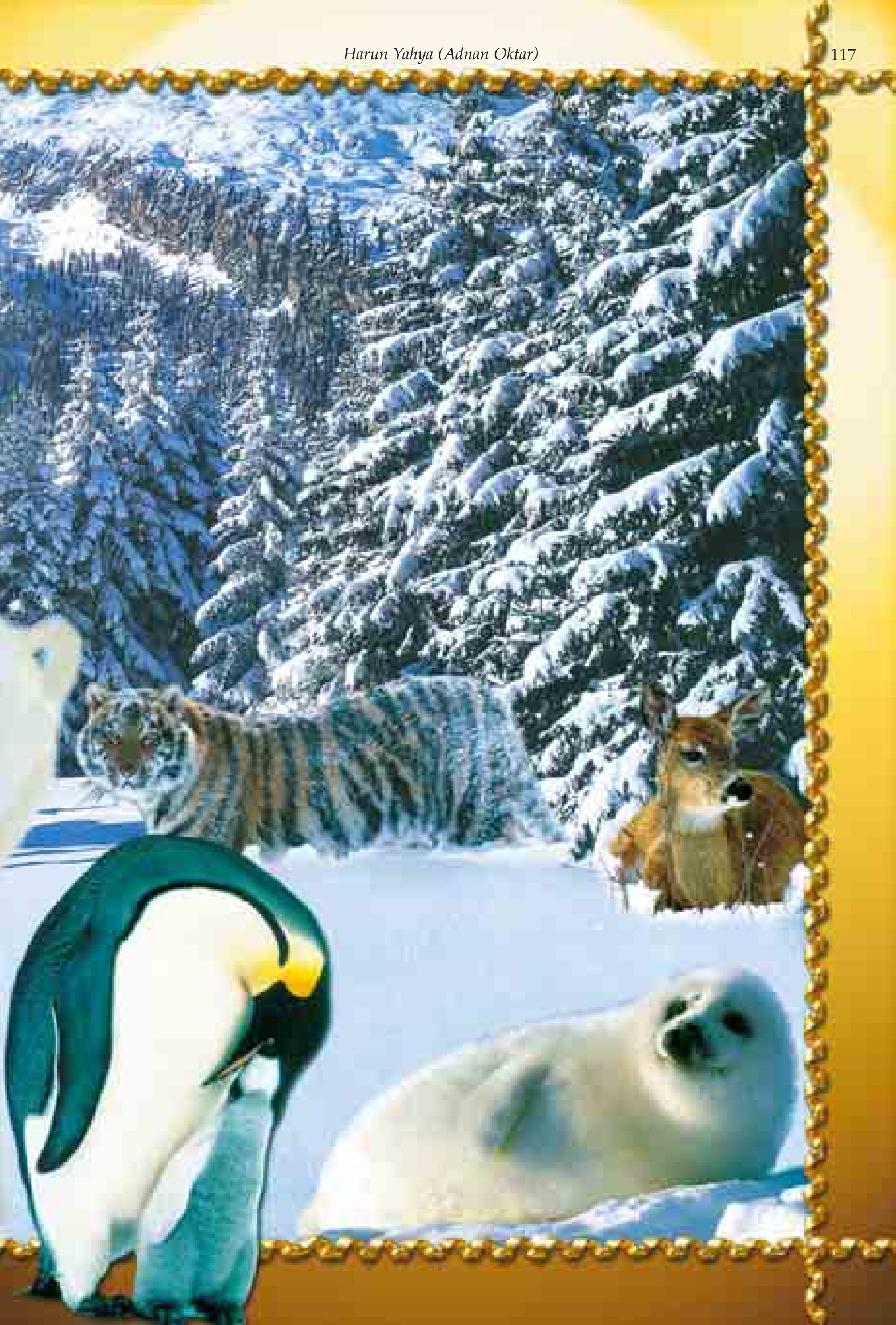
Şüphesiz, mü'minler için göklerde ve yerde ayetler vardır. Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır. (Casiye Suresi, 3-4)

Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır.... (Nur Suresi, 45)

TÜM BUNLAR

Tesadüf değil

YABANİ TAVUS KUŞU TÜYÜ

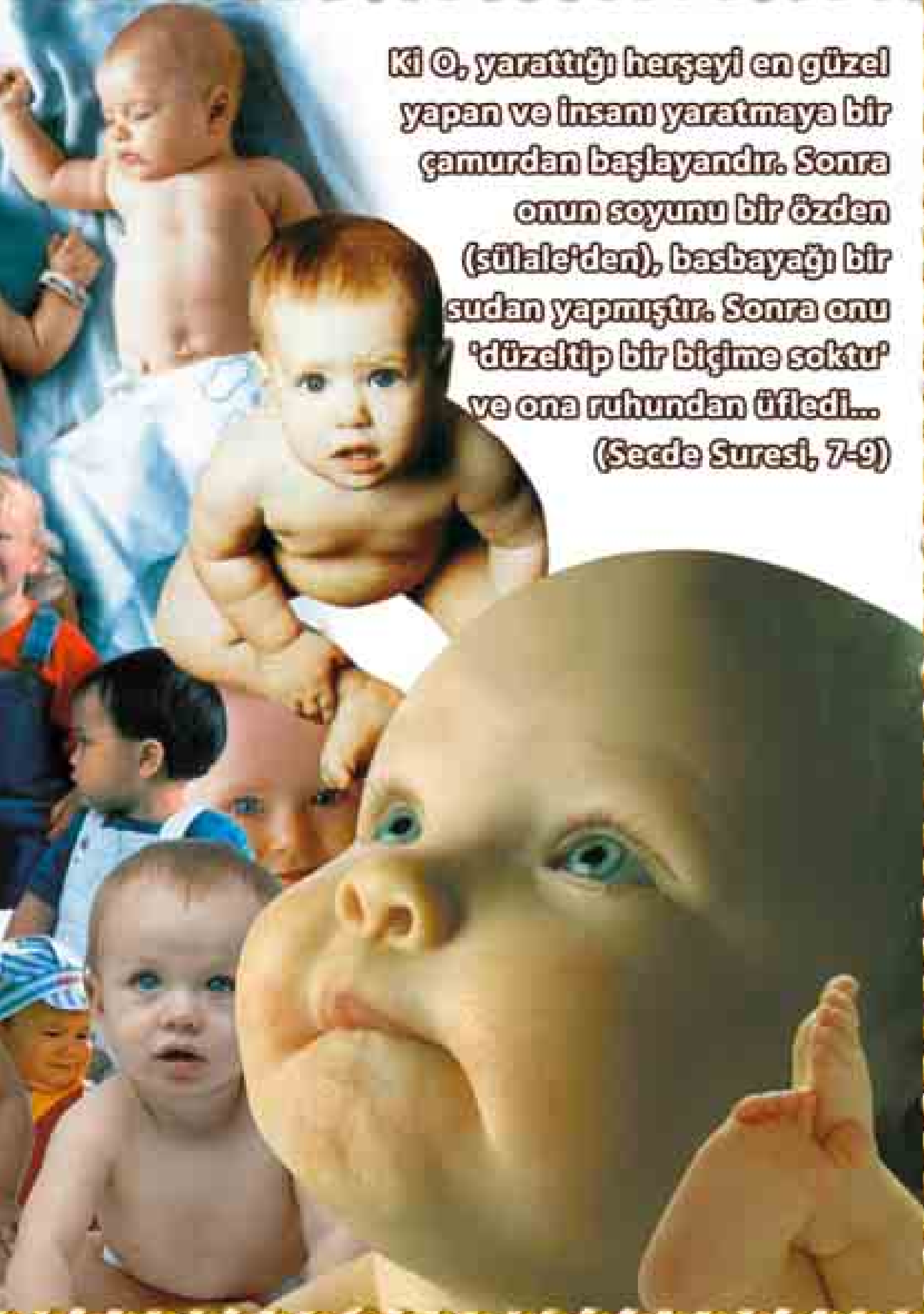
İNSANLAR, ALLAH'IN RUHUNDAN ÜFLEDİĞİ AKIL VE İRADE SAHİBİ VARLIKLARDIR

Gerçekte evrim teorisinin tesadüf iddiasının mantıksızlığı tartışma gerektirmeyecek kadar açık ve ortadadır. Evrimcilerin iddiası, şehrin ortasındaki büyük bir gökdelenin, yağmurun, fırtınanın etkisiyle molozların, taşların tesadüfen biraraya gelmesi sonucunda ortaya çıktığını iddia etmekle aynı saçmalıktadır.

Evrimciler, özetle, cansız maddenin uzun zaman verildiğinde canlanıp hücreler oluşturduğuna, bu hücrelerin kendilerine isabet eden mutasyonlar ve aralarındaki "rekabet" sonucunda, Stephen Hawking, Albert Einstein, Frank Sinatra, Mari Curie gibi insanları, filleri, kelebekleri, balıkları, yaseminleri, limonları veya akasya ağaçlarını oluşturduğuna inanmaktadırlar.

Hiçbir bilimsel bulguya dayanmayan bu iddialarında karşılaştıkları en büyük zorluklardan biri ise, insan ruhuna ait özellikleri açıklamaktır. Cansız maddelerin ve tesadüflerin nasıl olup da, düşünen, sevinen, gülen, üzülen, heyecanlanan, sanat eserleri meydana getiren, moda oluşturan, beste yapan, sevdiği şarkı çalınca coşku duyan, gözlemenin kokusundan zevk alan, yoğurdun tadını seven, özleyen, dost olan, buluşlar keşifler yapan, devlet yöneten, uzaya giden insanları oluşturduğunu kesinlikle açıklayamazlar.

Ki O, yarattığı herşeyi en güzel
yapan ve insanı yaratmaya bir
çamurdan başlayandır. Sonra
onun soyunu bir özden
(sülale'den), basbayağı bir
sudan yapmıştır. Sonra onu
'düzeltip bir biçime soktu'
ve ona ruhundan üfledi...
(Secde Suresi, 7-9)

Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (Teğabün Suresi, 3)

ESPRIT

Evrimciler tüm varlıkların tesadüflerin eseri olduğunu iddia etmektedirler. Bu batıl inanca göre zaman içinde tesadüflerin yardımı ile "ilkel çorba" adını taktıkları çamurlu sudan canlılar türemiş ve gelişerek insanlara dönüşmüşlerdir. İnsan bedenindeki estetik ve simetriyi zamanın yardımı ile meydana getiren tesadüf isimli hayali güç, bununla da yetinmemiş ve insan zekasını ve duygularını meydana getirmiştir.

Her ne kadar bilimsel terimlerin arkasına gizlenseler de evrimi savunanların temelde iddia ettikleri, bu çarpık mantıktır.

Evrimci bilim yazarı Roger Lewin:

"Fiziksel anlamda, insanın evrimi hakkındaki herhangi bir teorinin, güçlü çeneleri ve iri kesici dişleri olan ve bizden dört kat hızlı koşan maymun benzeri bir atanın nasıl yavaş yavaş, iki ayaklı bir hayvana dönüştüğünü açıklaması gerekir. Bu güçlere aklı, konuşmayı ve ahlakı ekleyin, bunların hepsi evrim teorisine baş kaldırmaktadır." ***(John Peet, The True History Mankind, http://www.mesozoic.demon.co.uk/mankind.htm)***

Şüphesiz Biz insanı, karmaşık olan bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz. Bundan dolayı onu işiten ve gören yaptık. (İnsan Suresi, 2)

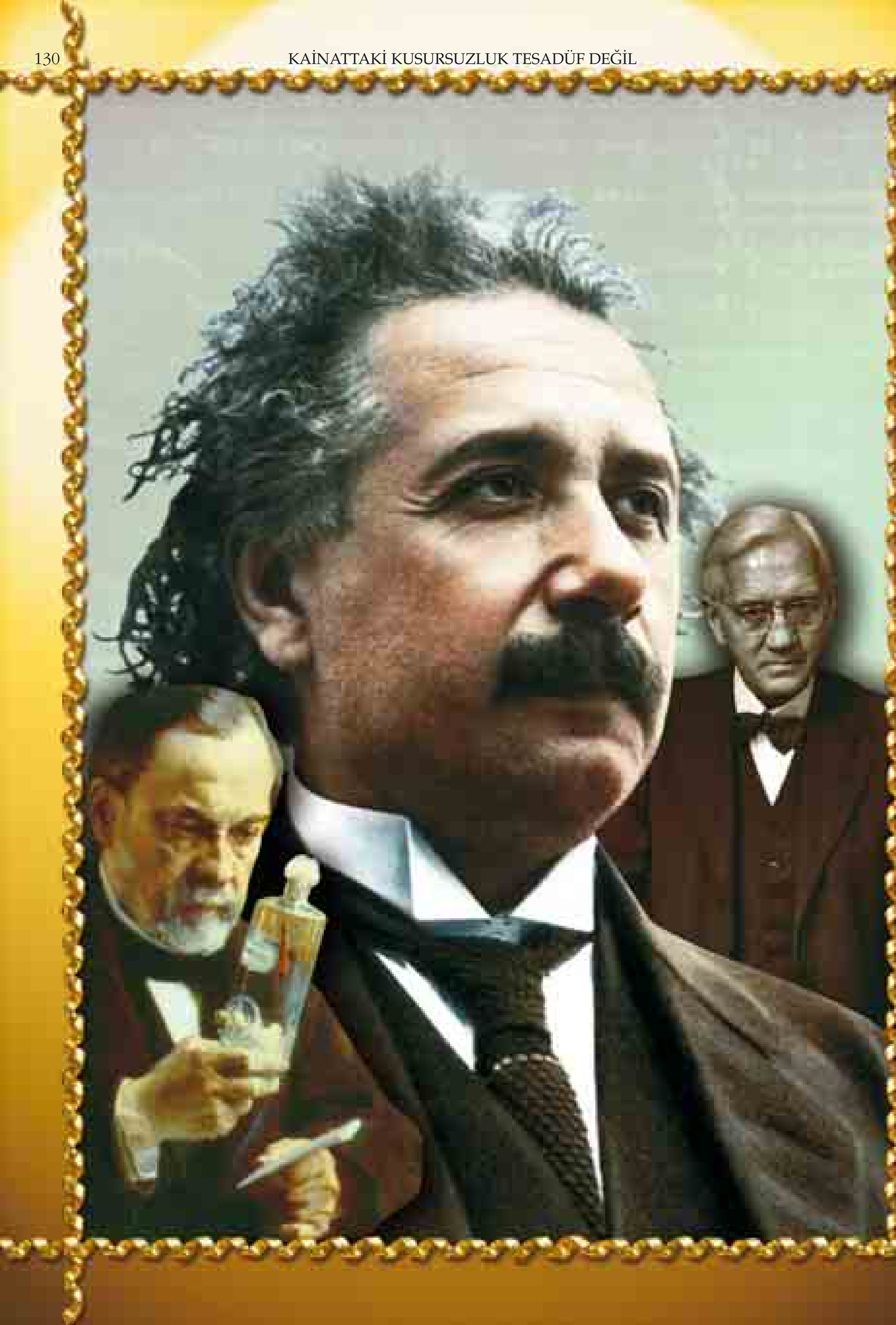

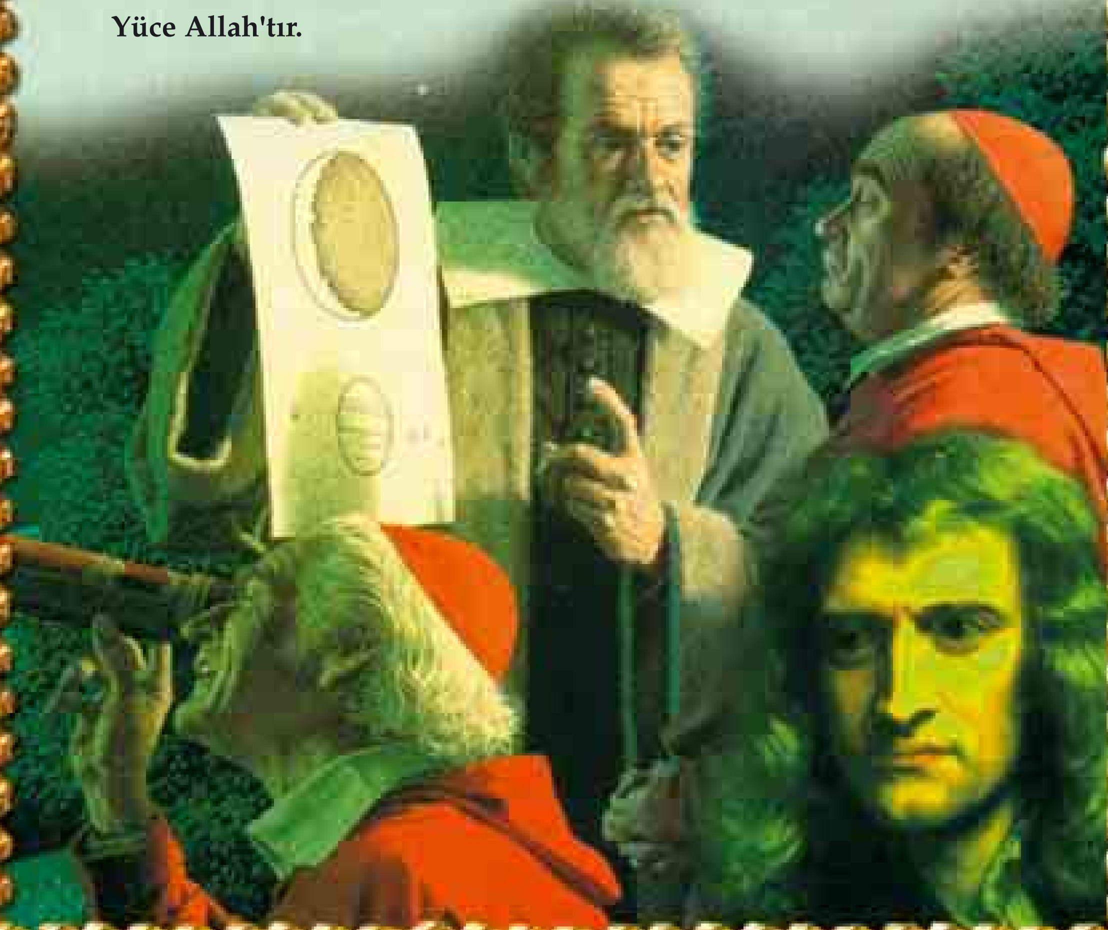
İnsan, bilinçli, irade sahibi, düşünebilen, konuşabilen, akledebilen, karar verebilen, muhakeme yapabilen bir varlıktır. Tüm bu özellikler Allah'ın insanı ruh sahibi kılmasının bir sonucudur. Ancak evrimcilerin iddialarına göre ülkeleri için politik, sosyal, ekonomik kararlar alan başarılı başarısız, gelmiş geçmiş tüm devlet adamları da sözde tesadüflerin yönettiği hayali mekanizmalar sonucu var olmuşlardır. Bu iddianın imkansızlığını Darwin de fark etmiş ve kitabında şöyle demiştir:

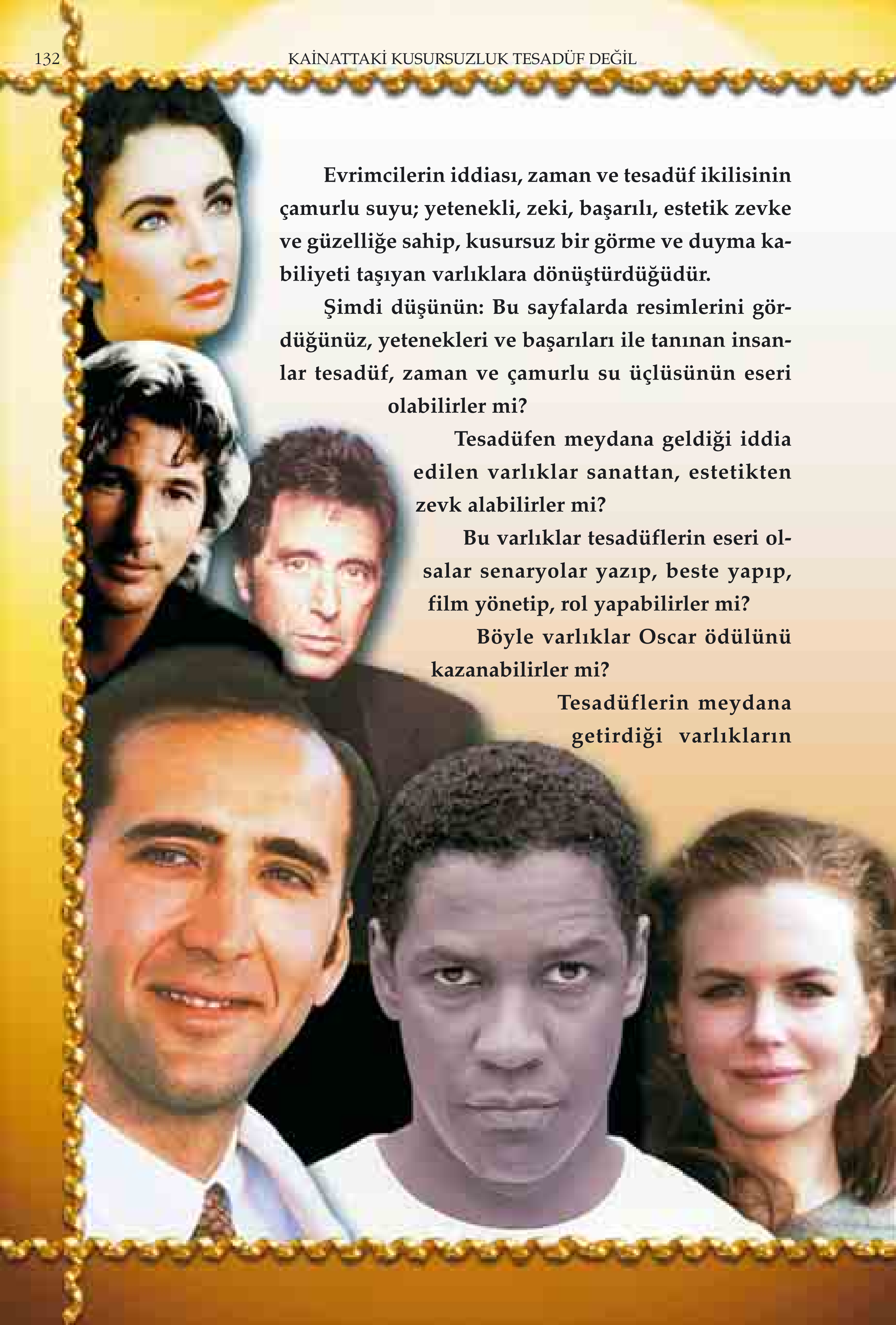
> **"Son iki bölümde, insanın, vücut yapısında aşağı bir biçimden türediğinin izlerini taşıdığını gördük, ama insan zihin gücü bakımından bütün öbür hayvanlardan öylesine farklıdır ki, varılan bu sonuçta bir yanlışlık olabileceği ileri sürülebilir." *(Charles Darwin, İnsanın Türeyişi, Onur Yayınları, Nisan 1995, s.85)***

Darwinistler tesadüfleri üstün bir akıl gibi sunan, ardı ardına meydana gelen milyonlarca tesadüfün toplamını "yaratıcı bir güç" olarak gösteren batıl bir fikrin savunucularıdır. Darwinistlere göre tesadüfler, dünyadaki bütün insanların aklından çok daha büyük bir akla sahiptirler. Yüz binlerce yıldır gelip geçmiş ne kadar insan varsa, hepsinin beynini, aklını, düşünme kabiliyetini, muhakeme ve hafıza gücünü, fiziksel özelliklerini ve daha yüzlerce binlerce özelliğini şekillendirenin, 'tesadüf' isimli bu 'deha' olduğunu iddia ederler. Darwinistlere göre, dünyanın en zeki, en bilgili bilim adamlarının üstün teknoloji ile üretemediği hücreyi, tesadüfler şuursuz atomları kullanarak üretebilmişlerdir. Dahası bu tesadüfler Einstein, Pasteur, Galilei, Newton gibi dehaları da meydana getirebilmişlerdir. Elbette bu iddialar son derece akıl dışıdır. Tüm varlıkların Yaratıcısı sonsuz kudret sahibi olan Yüce Allah'tır.

Evrimcilerin iddiası, zaman ve tesadüf ikilisinin çamurlu suyu; yetenekli, zeki, başarılı, estetik zevke ve güzelliğe sahip, kusursuz bir görme ve duyma kabiliyeti taşıyan varlıklara dönüştürdüğüdür.

Şimdi düşünün: Bu sayfalarda resimlerini gördüğünüz, yetenekleri ve başarıları ile tanınan insanlar tesadüf, zaman ve çamurlu su üçlüsünün eseri olabilirler mi?

Tesadüfen meydana geldiği iddia edilen varlıklar sanattan, estetikten zevk alabilirler mi?

Bu varlıklar tesadüflerin eseri olsalar senaryolar yazıp, beste yapıp, film yönetip, rol yapabilirler mi?

Böyle varlıklar Oscar ödülünü kazanabilirler mi?

Tesadüflerin meydana getirdiği varlıkların

hayal gücü olabilir mi, yüzlerce sayfalık romanlar yazabilirler mi?

Elbette ki tüm bu soruların tek cevabı vardır: Hayır. Tesadüfler, ne kadar zaman verilirse verilsin, çamurlu suyu bir insana dönüştürüp, sonra da o insana bu özellikleri kazandıramazlar. Sadece bu soruların cevapları dahi evrim teorisini çökertmeye yeterlidir.

Açıktır ki, tüm bunları başarabilen varlıklar ancak üstün bir ilim ve güç sahibi Allah'ın yaratışının eserlerindendirler.

Allah onları bu yeteneklerle yarattığı, sanatçılığı, rol yapmayı ilham ettiği, seslerini güzel yarattığı için onlar yetenekli sanatçılardır. Bu nedenle başarılıdırlar.

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah katında...

... sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır.

(Hucurat Suresi, 13)

Dünya üzerinde yaklaşık 7 milyar insan yaşamaktadır. Bu insanlar 7 milyar kusursuz görme sistemine ve yine 7 milyar kusursuz duyma sistemine sahiptir. İnsanların sahip olduğu görme sistemleri öylesine gelişmiştir ki, bugün en ileri teknoloji ile üretilen hiçbir kamera gözlerin insana sunduğu görüntü kalitesine ulaşamamaktadır. Yine insanın sahip olduğu kulaklar, günümüzün ultra modern ses sistemlerini tamamen geride bırakmaktadır.

Ama Darwinistler, en gelişmiş teknolojinin "boy ölçüşemeyeceği" bu görme ve duyma sistemlerini kör tesadüflerin inşa ettiğine inanmaktadırlar.

Bu garip iddiaya göre TESADÜF+ÇAMUR+ZAMAN üçlüsü biraraya gelmiş, insan aklının ve tecrübesinin ulaşamadığı bir teknolojiyi meydana getirmişlerdir. Üstelik, son derece akılcı ve titiz bir çalışma yapmış, bu sistemlerden 7 milyar insanın her birinde birer çift oluşmasına olanak vermişlerdir.

Kuşkusuz bu iddia açıkça göstermektedir ki, evrimciler bu üç gücün adeta "ilah" özelliğine sahip olduklarını düşünmektedir.

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir, üstün ve güçlü olan, bağışlayandır. (Sad Suresi, 66)

Tesadüfen biraraya gelen şuursuz ve cansız atomlar düşünemezler, fizik kanunlarını bilemezler, matematiksel hesaplar yapamazlar, mühendis olup tonlarca suyu tutan dayanıklı barajlar, devasa gökdelenler inşa edemezler, bilgisayar kullanamazlar, piyano çalıp, hoşa giden besteler yapamazlar.

TÜM BUNLAR

Tesadüf değil

KUŞ TÜYÜ

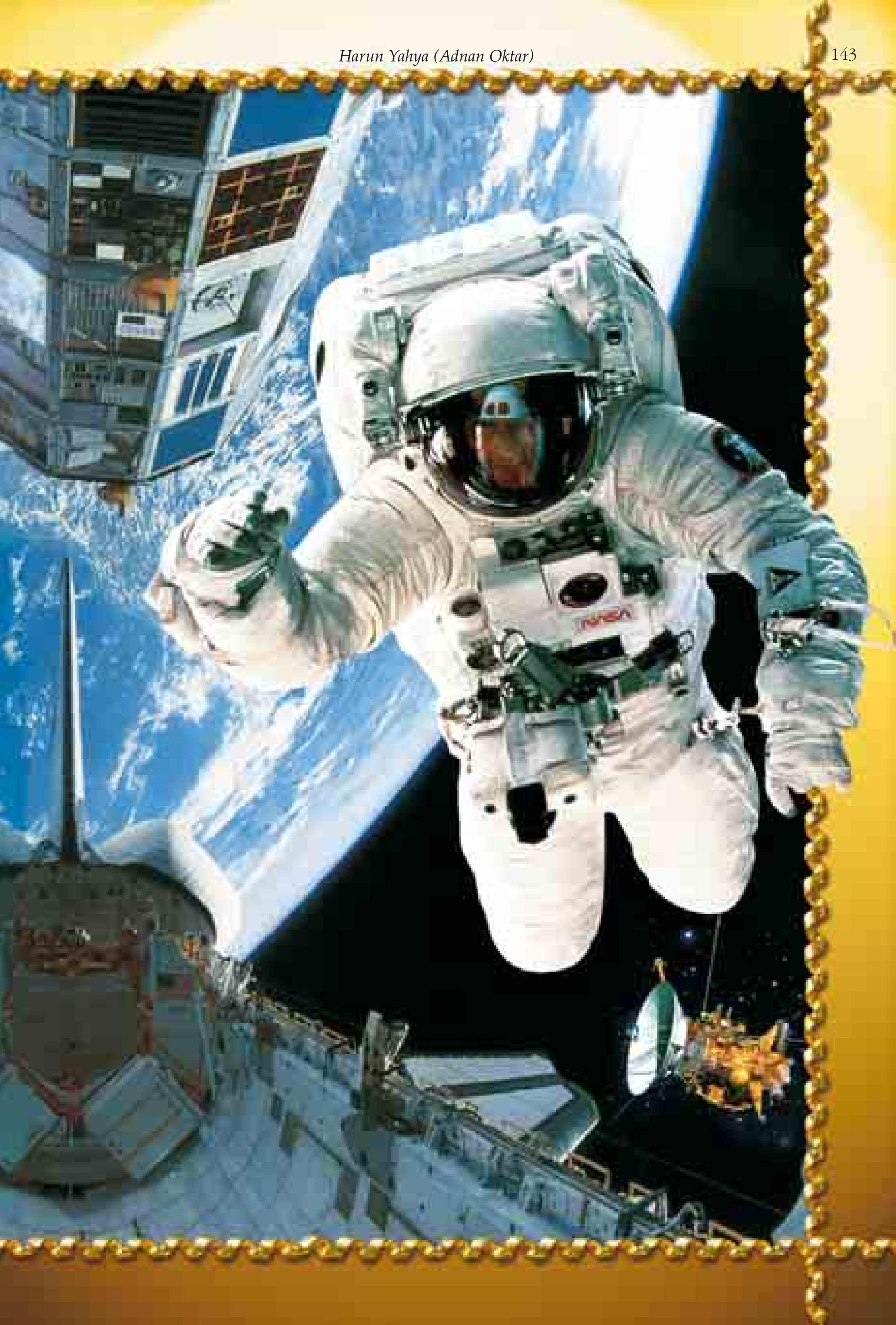
TEKNOLOJİ VE SANAT ALANINDAKİ ÇALIŞMALAR, BİRER TASARIM ÖRNEĞİDİR

Hergün işe giderken üzerinden geçtiğimiz köprü, iş yerimizin bulunduğu bina, asansörler, çatal ve bıçaklar, işlemeli masa örtümüz, kıyafetlerimiz, arabamız, çantamız, gözlüğümüz, gazeteler, televizyon, duvarımızdaki tablolar... Bunların her biri, bilinç, akıl, bilgi ve yetenek sahibi insanlar tarafından tasarlanmış, planlanmış ve üretilmişlerdir. Akıl sahibi hiçbir insan bunların evimizin bir köşesinde veya bir caddenin üzerinde kendi kendilerine, doğa olaylarının etkisiyle tesadüfen oluştuğunu iddia etmez. Örneğin üzerinden her gün geçtiğiniz köprüyü inşa eden mühendisleri, işçileri ve teknisyenleri tanımazsınız, ama öyle birilerinin var olduğundan çok eminsinizdir. Son model bir araba gördüğünüzde, bu araba hoşunuza gider ve bu tasarımı gerçekleştirenleri görmeseniz bile başarılarını takdir edersiniz.

Sonuç olarak bir yerde planlı bir yapı, bir eser varsa, bunun bir meydana getireni olduğundan her zaman emin oluruz. Ancak, Darwinistler bu konuda önyargılıdırlar. Kimileri, bilim adamı olmalarına ve doğada, günlük hayatımızda karşılaştıklarımızdan çok daha olağanüstü tasarımlar görmelerine rağmen, bunların tesadüfen oluştuklarına inanırlar. Çünkü onlar, yaratıcımız olan Yüce Allah'a iman etmemek için kendilerini şartlandırmışlardır. Bunlar, Allah'ın bir ayetinde bildirdiği gibi **"...Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler."** (Araf Suresi, 179)

Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti ve güneş ile aya boyun eğdirdi, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip düzenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, Rabbinize kavuşacağınıza kesin bilgiyle inanırsınız. (Ra'd Suresi, 2)

NASA

DARWINİZM FORMÜLÜ: Zaman + Çamur + Tesadüf = İnsan

Evrimcilere göre milyonlarca yıl önce yeryüzünde mevcut olan çamurlu sulardan tesadüflerin yardımı ile insan meydana gelmiştir. İnsan beynini, aklını, düşünme kabiliyetini, muhakeme ve hafıza gücünü ve daha binlerce maddi manevi özelliğini şekillendiren, evrimcilere göre bu üç gücün biraraya gelmesidir. Bu durumda evrimciler, söz konusu 3 gücü "ilah" olarak kabul etmekte ve bu sahte ilahın zaman içinde teleskopla gökyüzünü inceleyen, fiber optik kablolar üreten, bilgisayar kullanan, gelişmiş teknoloji ile robotlar yapan, hologram görüntüler elde eden, cep telefonu icat eden insan zekasını oluşturduğuna inanmaktadırlar.

Darwinistler, tek kudret sahibi olan Yüce Allah'ın varlığını kabul etmemek için işte böylesine büyük bir mantık hezimeti sergilemektedirler.

Paul Davies (Avustralya'daki Adelaide Üniversitesinden ünlü matematiksel fizik profesörü):

> **Eğer doğanın derinliklerinde gerçekleşen işlerin kompleksliği, dünyanın en zeki beyinleri tarafından bile zor anlaşılıyorsa, bu işlerin sadece birer kaza, birer kör tesadüf eseri olduğunu nasıl düşünebiliriz?** ***(Paul Davies, Superforce, New York: Simon and Schuster, 1984, s. 243)***

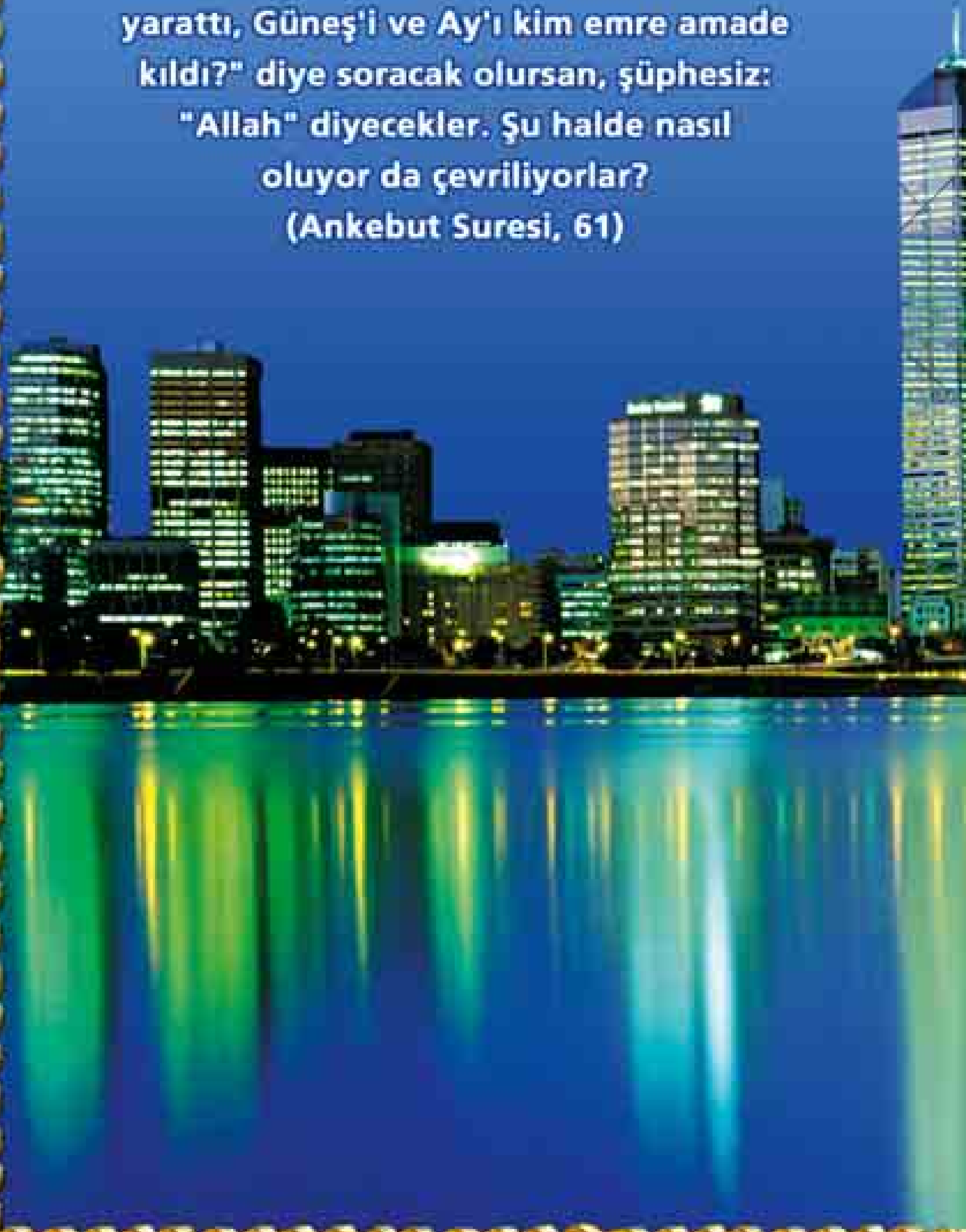

Darwinizm'e göre bütün tasarımcılar, mimarlar, mühendisler, bilim adamları, şuuru, aklı ve iradesi olmayan tesadüflerin yardımıyla, çamurlu bir su birikintisinin zaman içinde canlıya dönüşmesiyle ortaya çıkmışlardır. Evrimcilerin bu iddiaları, kum ve çakıl taşlarıyla dolu bir kıyıya vuran dalgaların zaman içinde tesadüfen mimari şaheserler, saraylar oluşturduklarına inanmaya benzer.

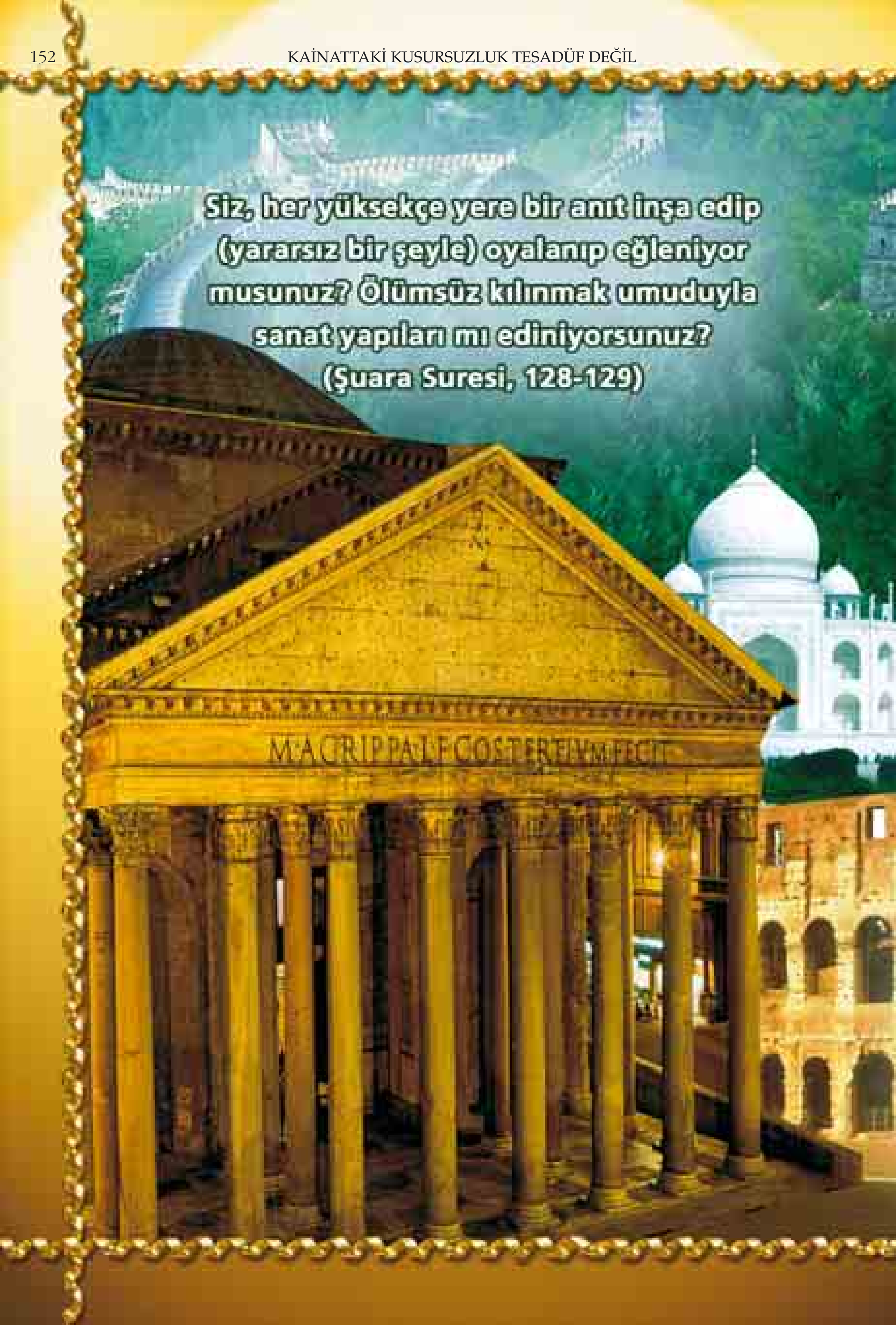
Fizik kanunlarına göre ince hesaplar yaparak tonlarca ağırlığındaki demir kütleleri havada uçuracak, ya da su üstünde yüzdürecek tasarımları yapan akıl, şuur ve irade sahibi insanların çamurlu sudan, zamanla, tesadüflerin eseri olarak oluşamayacakları çok açıktır. Evrimciler ise, evrim teorisinin hipnozu altında bu mantıksızlıkları göremeyecek durumdadırlar.

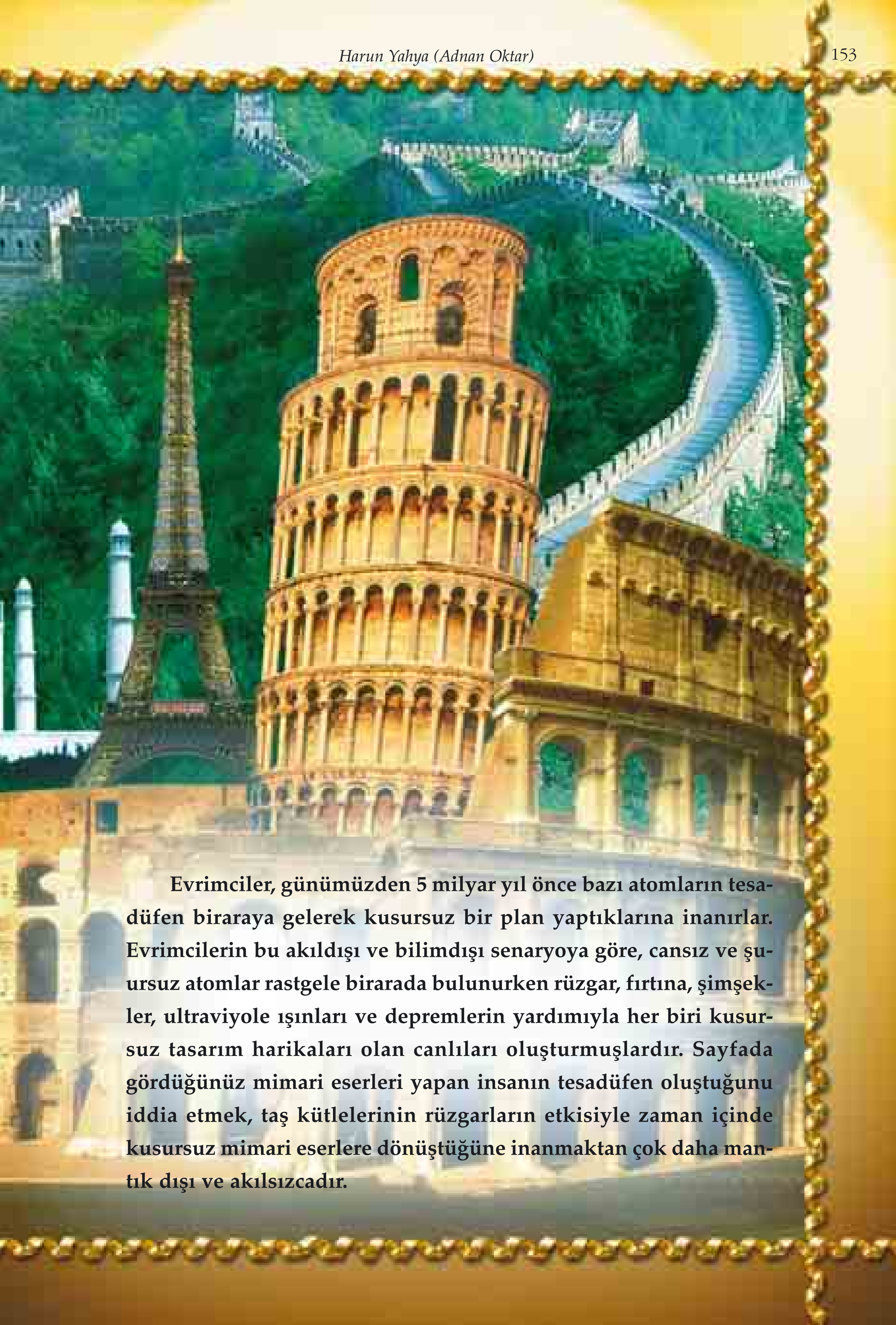

Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim
yarattı, Güneş'i ve Ay'ı kim emre amade
kıldı?" diye soracak olursan, şüphesiz:
"Allah" diyecekler. Şu halde nasıl
oluyor da çevriliyorlar?
(Ankebut Suresi, 61)

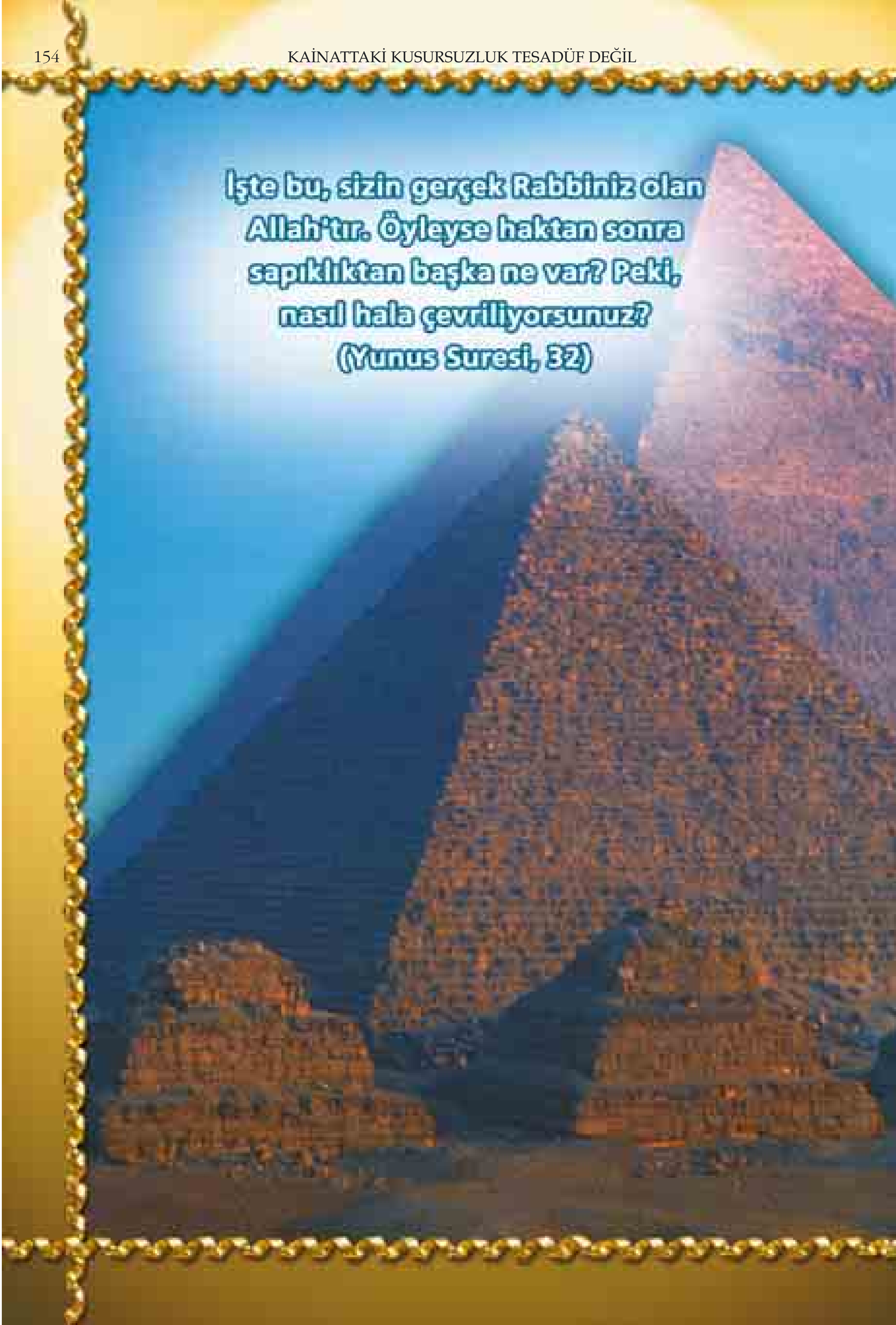

Darwinizm'e inanmak mantığın, düşünme yeteneğinin, aklın ve kavrayışın tamamen felç olması demektir. Normal bir insanın "taşlar tesadüfen dizilip, bir gökdeleni tüm tesisatı ile birlikte inşa etti" demesi mümkün değildir. Ancak Darwinistler bundan daha inanılmaz olan bir iddiada bulunmakta, arazide biriken çamurun canlandığını, tesadüf ve zaman ikilisinin de yardımı ile kentler inşa eden, ampulü bulan, binlerce kilowatlık enerji üreterek kurdukları şehirleri aydınlatan, hassas hesaplamalarla köprüler, gökdelenler inşa eden akıl ve bilinç sahibi insanları oluşturduğunu söylemektedirler.

Siz, her yüksekçe yere bir anıt inşa edip (yararsız bir şeyle) oyalanıp eğleniyor musunuz? Ölümsüz kılınmak umuduyla sanat yapıları mı ediniyorsunuz?
(Şuara Suresi, 128-129)
M·AGRIPPA·L·F·COS·TERTIVM·FECIT

Evrimciler, günümüzden 5 milyar yıl önce bazı atomların tesadüfen biraraya gelerek kusursuz bir plan yaptıklarına inanırlar. Evrimcilerin bu akıldışı ve bilimdışı senaryoya göre, cansız ve şuursuz atomlar rastgele birarada bulunurken rüzgar, fırtına, şimşekler, ultraviyole ışınları ve depremlerin yardımıyla her biri kusursuz tasarım harikaları olan canlıları oluşturmuşlardır. Sayfada gördüğünüz mimari eserleri yapan insanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmek, taş kütlelerinin rüzgarların etkisiyle zaman içinde kusursuz mimari eserlere dönüştüğüne inanmaktan çok daha mantık dışı ve akılsızcadır.

İşte bu, sizin gerçek Rabbiniz olan
Allah'tır. Öyleyse haktan sonra
sapıklıktan başka ne var? Peki,
nasıl hala çevriliyorsunuz?
(Yunus Suresi, 32)

Darwinizm'in amacı, insanların son derece açık ve kesin olan yaratılış gerçeğini inkar etmelerini sağlamaktır. Bunun için evrimciler, her biri birbirinden kusursuz ve mükemmel sistemler içeren canlıların bir dizi tesadüfün biraraya gelmesi sonucunda oluştuğunu iddia eder ve buna herkesin inanması için çalışırlar. Gözlerinin önüne serilen tüm bilimsel deliller ve apaçık gerçekler, onların bu inançlarını değiştirmemiştir. Söz konusu saplantılı inanca sahip insanlar günümüz teknolojisinin henüz bir açıklama getiremediği piramitlerin, zaman içerisinde rastgele gelişmelerle meydana geldiği gibi bir iddiayı gülünç bulurlar. Ama bundan daha ciddi bir akılsızlık sergileyerek, piramitleri meydana getiren insan zekası ve yeteneğinin "zaman+tesadüf+çamurlu su≈insan" formülüyle oluştuğunu kanıtlamak için her türlü yola başvururlar.

Gianfrancesco Wilhelmshöhe, "Guerniero" isimli tablo

Jan Davidsz, "Meyve, denizkabuğu ve mücevher kutusu" natürmordu

Bir insan bir tablo gördüğünde, hemen bu tabloyu yapan yetenekli, tecrübeli, bilgili bir ressamın varlığını anlar. Ressamı görmese bile varlığından asla şüphe duymaz. Hiç kimse bu tablonun boyaların tesadüfen tuval üzerine dökülmesi ile oluştuğunu iddia etmez. Bu tabloları beğenen kişi ise, övgü ve takdirlerini bu tablolara değil, bunların mimarına, ressamına iletir.

Çevremizde gördüğümüz tüm güzellikler, onların Yaratıcısı olan Allah'a aittir. Övgüye ve şükre layık olan ise sadece Rabbimiz olan, her yarattığını benzersiz yaratan Allah'tır.

Salvator Colacicco, "İstanbul'da Yelkenliler" adlı tablo

Gerome, “Halı Tüccarları” adlı tablo

İki boyutlu, cansız birer kopya olan tablolardaki görüntülerin dahi tesadüf eseri oluşma ihtimali imkansızken; üç boyutlu, canlı ve kıyas olmayacak mükemmelikteki asılları için kör tesadüflerin etkisi nasıl düşünülebilir?

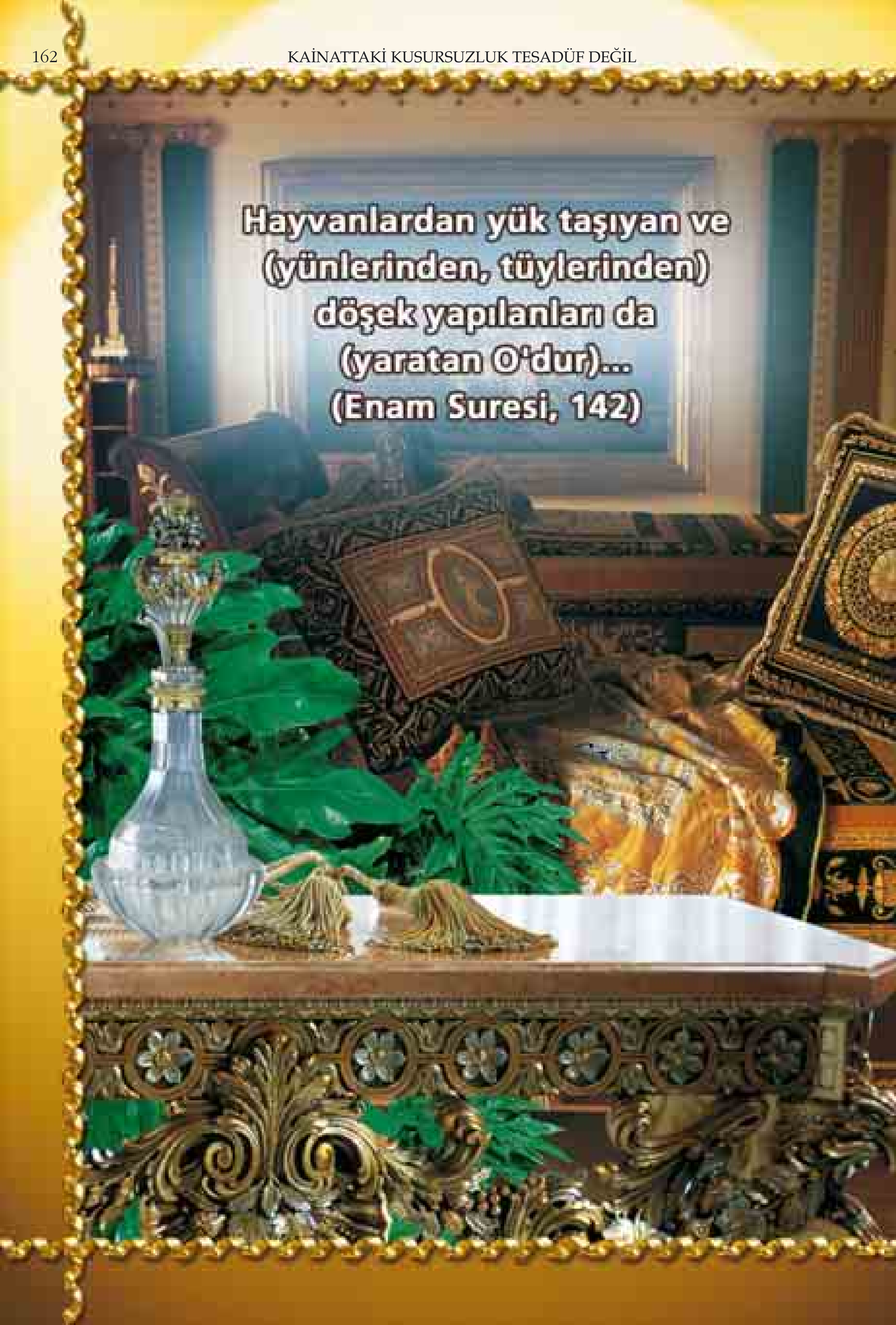

Mahmudiye Kalyonu, Osmanlıca Arif imzalı, Hicri 1360 imzalı,

Bu resimlerde görülen yastıklar, kumaşlar, perdeler birer tasarım ürünüdür. Bunların her biri için onlarca tasarımcı çalışmıştır. Bu resimdeki desenlerin tesadüfen oluşamayacağını açıkça görebilen insanlar, her nasılsa, bu kumaşların kaynağı olan canlıların, bu desenleri tasarlayan insanların tesadüfen oluştuğuna inanabilmektedirler.

Bu akılalmaz durum, Darwinizm'in bazı insanların aklını ve kavrayışını örten bir büyü etkisi yaptığını gösteren sayısız delilden biridir.

Hayvanlardan yük taşıyan ve
(yünlerinden, tüylerinden)
döşek yapılanları da
(yaratan O'dur)...
(Enam Suresi, 142)

Ey Ademoğulları, Biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (var ettik). Takva ile kuşanıp-donanmak ise, bu daha hayırlıdır... (Araf Suresi, 26)

TÜM BUNLAR

Tesadüf değil

ALTIN SÜLÜN TÜYÜ

SONUÇ: TESADÜF TEORİSİNİN BÜYÜSÜ KALKMIŞTIR

Önyargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran, zaman, tesadüf ve çamurun biraraya gelerek "yaratıcı bir ilah" oluşturduğunu iddia eden evrim teorisinin, inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Baştan bu yana belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, dünyanın ilk dönemlerinden itibaren tesadüflerin ince ince çalıştığına ve zamanın da yardımı ile arazide birikmiş çamur karışımından düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörleri, üniversite öğrencilerini, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarını, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıları, bunun yanı sıra ceylanları, limon ağaçlarını, karanfilleri çıkardığına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananların bir kısmı bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın

kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmaları veya Hıristiyanların taşıdığı teslis inancı kadar vahim hatta daha da akıl almaz bir körlüktür. Peygamber Efendimiz (sav) böyle insanlar için *"Gözü kör olan değil basireti kör olan kimse kördür."* ***(Ramüz El-Hadis, s. 362)*** diye buyurmuşlardır. Bu durum, Allah'ın Kuran'da da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

...Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah başka ayetlerinde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürül-

ALTIN SÜLÜN TÜYÜ

dü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini

ALTIN SÜLÜN TÜYÜ

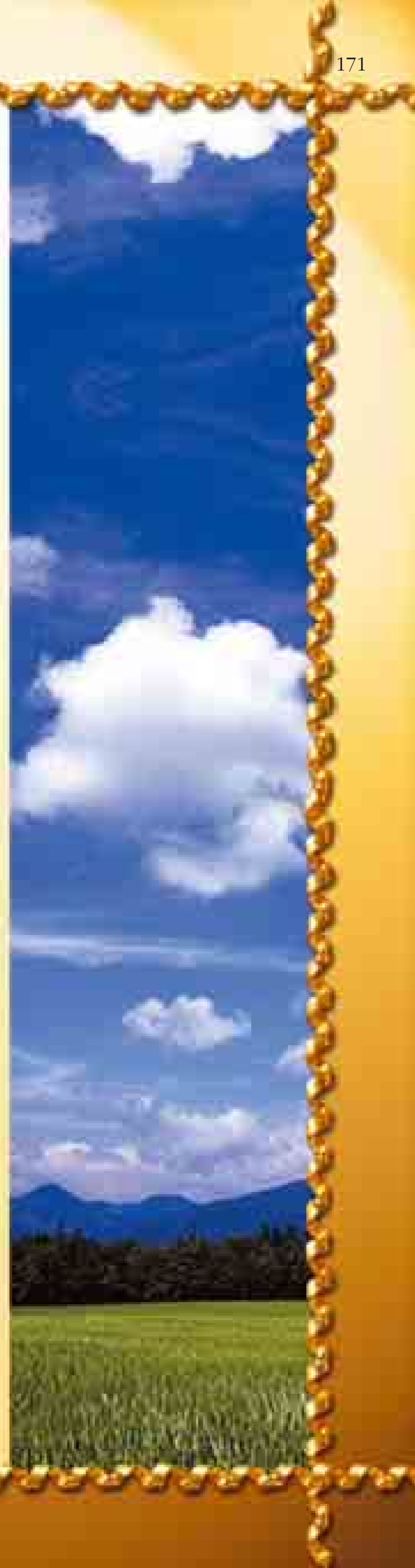
emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la - Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma olan bu iddialara inanan ve bunları

savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

> Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. *(Malcolm Muggride, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43)*

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

TÜM BUNLAR

Tesadüf değil

NAUTILUS FOSİLİ

EK BÖLÜM: EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "yaratılış gerçeğiyle" açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

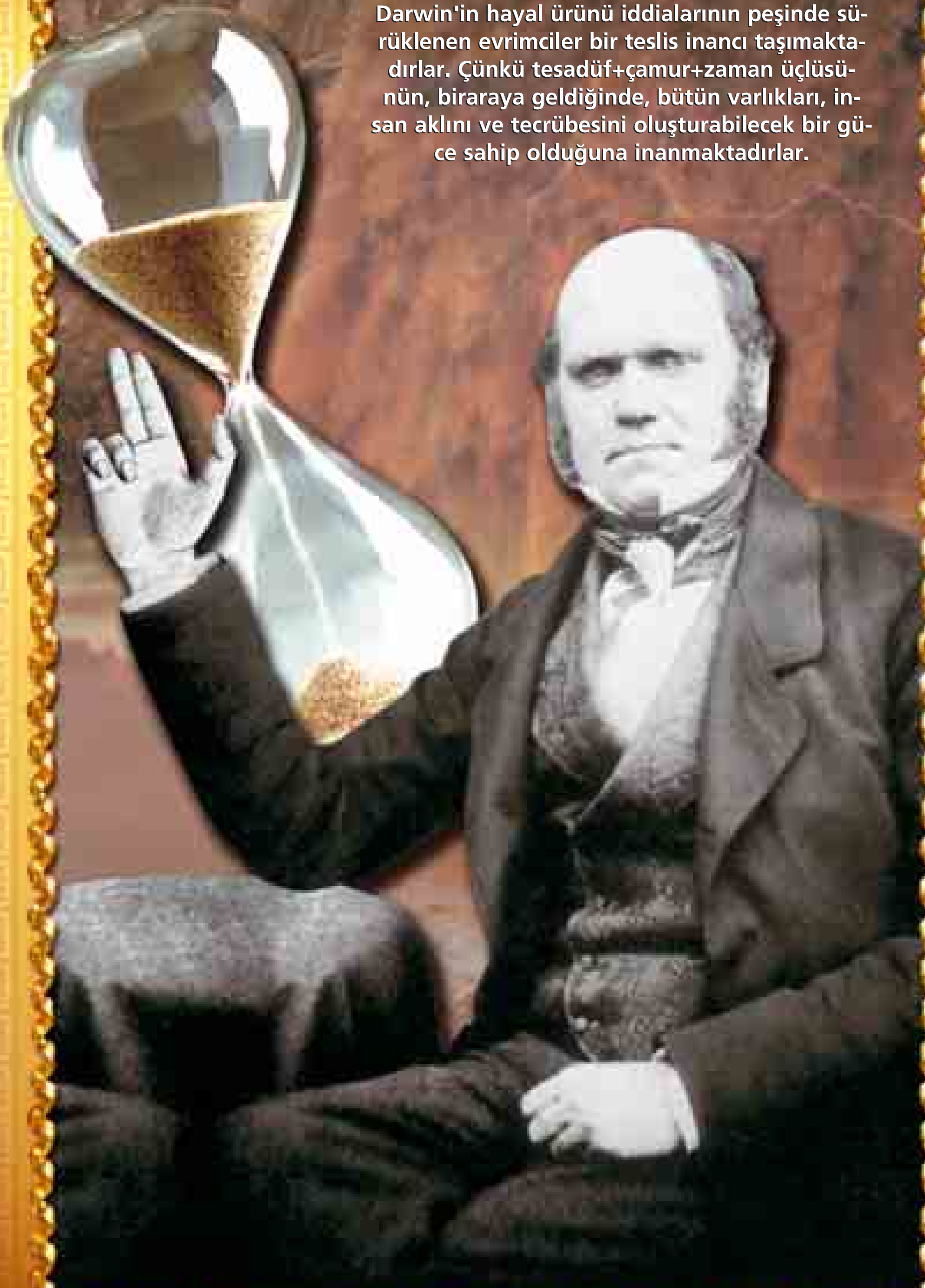
3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, do-

Darwin'in hayal ürünü iddialarının peşinde sürüklenen evrimciler bir teslis inancı taşımaktadırlar. Çünkü tesadüf+çamur+zaman üçlüsünün, biraraya geldiğinde, bütün varlıkları, insan aklını ve tecrübesini oluşturabilecek bir güce sahip olduğuna inanmaktadırlar.

ğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

> Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür.[1]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım

tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

> Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır.[2]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[3]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[4]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı.[5]

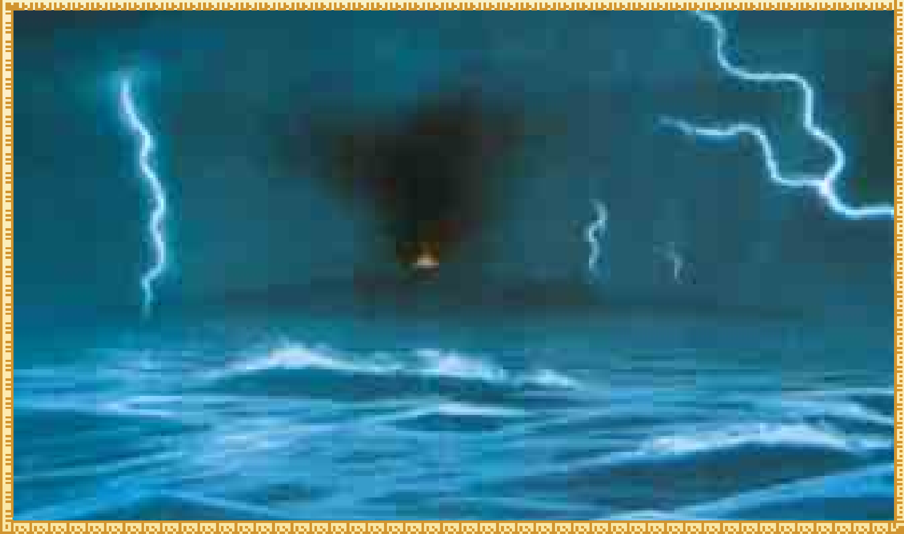
Evrimcilerin hayatın kökenine açıklama getirme çabalarınını bir örneği de Miller deneyidir. İlk zamanlarda evrim adına önemli bir gelişme olarak lanse edilen bu deneyin geçersizliği zaman içinde anlaşılmış hatta Miller'ın kendisi de bunu itiraf etmek zorunda kalmıştır.

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin

Evrimcilerin en büyük yanılgılarından biri yukarıda temsili resmi görülen ve ilkel dünya olarak nitelendirdikleri ortamda canlılığın kendiliğinden oluşabileceğini düşünmeleridir. Miller deneyi gibi çalışmalarla bu iddialarını kanıtlamaya çalışmışlardır. Ancak bilimsel bulgular karşısında yine yenilgiye uğramışlardır. Çünkü 1970'li yıllarda elde edilen sonuçlar, ilkel dünya olarak nitelendirilen dönemdeki atmosferin yaşamın oluşması için hiçbir şekilde uygun olmadığını kanıtlamıştır.

sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, Scientific American dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[6]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Evrim teorisini geçersiz kılan gerçeklerden bir tanesi, canlılığın inanılmaz derecedeki kompleks yapısıdır. Canlı hücrelerinin çekirdeğinde yer alan DNA molekülü, bunun bir örneğidir. DNA, dört ayrı molekülün farklı diziliminden oluşan bir tür bilgi bankasıdır. Bu bilgi bankasında canlıyla ilgili bütün fiziksel özelliklerin şifreleri yer alır. İnsan DNA'sı kağıda döküldüğünde, ortaya yaklaşık 900 ciltlik bir ansiklopedi çıkacağı hesaplanmaktadır. Elbette böylesine olağanüstü bir bilgi, tesadüf kavramını kesin biçimde geçersiz kılmaktadır.

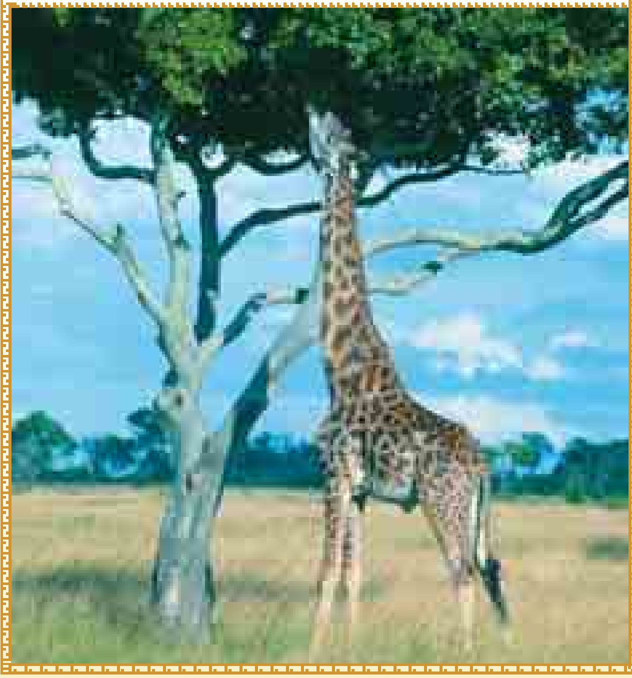
Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı.[7]

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.[8]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Lamarck zürafaların ceylan benzeri hayvanlardan türediklerine inanıyordu. Ona göre otlara uzanmaya çalışan bu canlıların zaman içinde boyunları uzamış ve zürafalara dönüşüvermişlerdi. Mendel'in 1865 yılında keşfettiği kalıtım kanunları, yaşam sırasında kazanılan özelliklerin sonraki nesillere aktarılmasının mümkün olmadığını ispatlamıştır. Böylece Lamarck'ın zürafa masalı da tarihe karışmıştır.

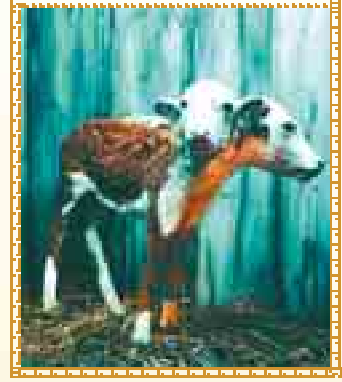
Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. [9]

Rastgele mutasyonlar insanlara ve diğer tüm canlılara her zaman zarar verirler. Resimde mutasyona uğradığı için iki başlı olarak doğmuş bir buzağı görülüyor.

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar

yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "**ara-geçiş formu**" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

> Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. [10]

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

> Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[11]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci Biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

> Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş ol-

Büyük resimde bir deniz canlısı olan Nautilus'un 100 milyon yıllık fosili görülüyor. Solda ise günümüzde yaşayan Nautilus. Fosil ile günümüzdeki Nautilus (sağda hayvanın kabuğunun kesiti yer alıyor) karşılaştırıldığında her ikisinin de birebir aynı özelliklere sahip olduğu görülmektedir.

malıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[12]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- *Australopithecus*

2- *Homo habilis*

3- *Homo erectus*

4- *Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[13]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.[14]

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.[15]

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens sapiens (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.[16]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[17]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Evrim yanlısı gazete ve dergilerde çıkan haberlerde yandakine benzer hayali "ilkel" insanların resimleri sıklıkla kullanılır. Bu hayali resimlere dayanarak oluşturulan haberlerdeki tek kaynak, yazan kişilerin hayal gücüdür. Ancak evrim bilim karşısında o kadar çok yenilgi almıştır ki artık bilimsel dergilerde evrimle ilgili haberlere daha az rastlanır olmuştur.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[18]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla**

hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

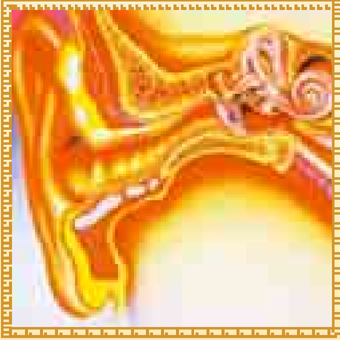
Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

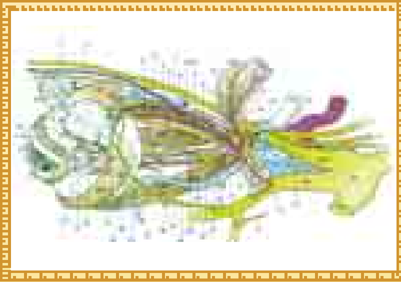
İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses

Gözü ve kulağı, kamera ve ses kayıt cihazları ile kıyasladığımızda, bu organlarımızın söz konusu teknoloji ürünlerinden çok daha kompleks, çok daha başarılı, çok daha kusursuz tasarımlar olduğunu görürüz.

geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zannеden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek

için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

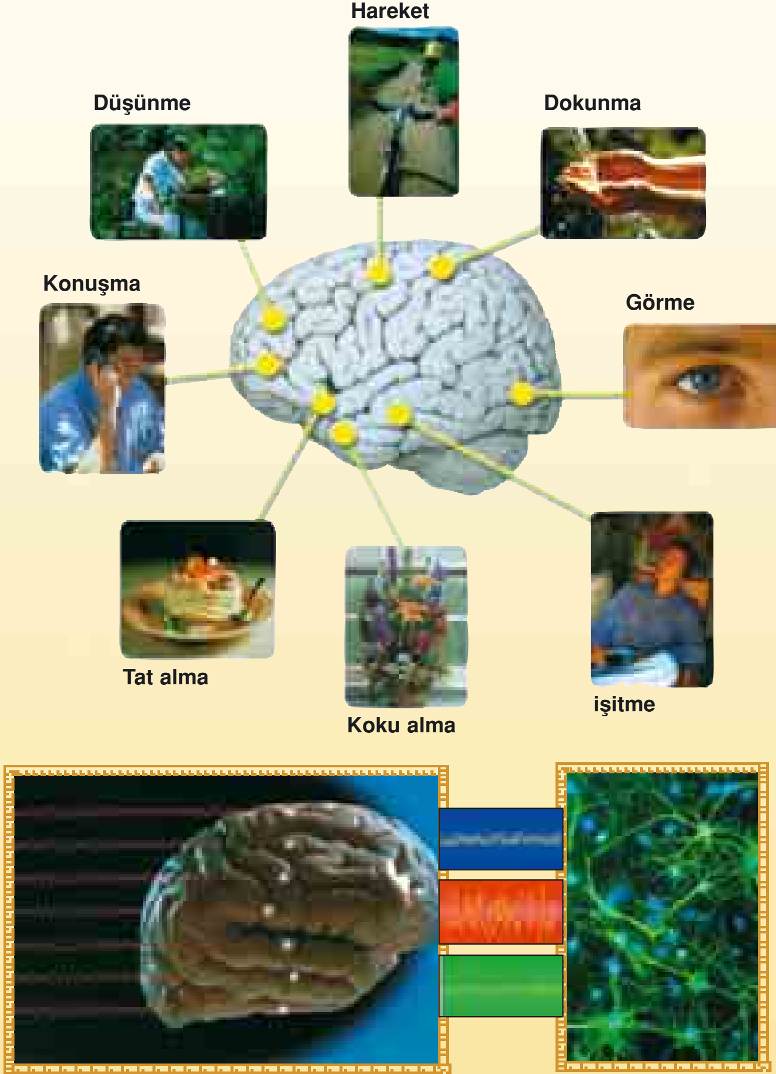
Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[19]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkla-

rın, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise

Bütün hayatımızı beynimizin içinde yaşarız. Gördüğümüz insanlar, kokladığımız çiçekler, dinlediğimiz müzik, tattığımız meyveler, elimizde hissettiğimiz ıslaklık... Bunların hepsi beynimizde oluşur. Gerçekte ise beynimizde, ne renkler, ne sesler, ne de görüntüler vardır. Beyinde bulunabilecek tek şey elektrik sinyalleridir. Kısacası biz, beynimizdeki elektrik sinyallerinin oluşturduğu bir dünyada yaşarız. Bu bir görüş veya varsayım değil, dünyayı nasıl algıladığımızla ilgili bilimsel bir açıklamadır.

bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

…Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bunun-

la görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde de, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları ge-

çersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.[20]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

---

1. Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)
2. Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953, s.196
3. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330
4. Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7
5. Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40
6. Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78
7. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189
8. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184
9. B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988
10. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179
11. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133
12. Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
13. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, sf. 389
14. J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992
15. Alan Walker, Science, c. 207, 1980, sf. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, sf. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
16. Time, Kasım 1996
17. S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30
18. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
19. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28
20. Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

Dediler ki: "Sen Yücesin,

bize öğrettiğinden başka

bizim hiçbir bilgimiz yok.

Gerçekten Sen, herşeyi bilen,

hüküm ve hikmet sahibi olansın."

(Bakara Suresi, 32)

